

آموزشگاه کنکور هنر سی رنگ

برای استفاده از خدمات آموزشگاه سیرنگ به سایت ما مراجعه نمایید:

www.3orang-art.com

شعبه مرکزی:

خیابان شریعتی، دویست متر بالاتر از پل سید خندان، نبش کوچه ی حافظ،
ساختمان ایستا طبقه ی دوم، واحد سه

تلفن تماس: ۰۲۱۲۲۸۶۹۱۴۵-۰۲۱۲۲۸۸۷۴۷۰

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

کارگاه صنایع دستی

(فلز)

رشته صنایع دستی

گروه تحصیلی هنر

زمینه خدمات

شاخه آموزش فنی و حرفه ای

شماره درس ۳۵۹۱

کارگاه صنایع دستی (فلز) / مؤلفان : زهره خلیلی راد، فاطمه سوسن آبادی فراهانی	۷۴۵
- تهران : شرکت چاپ و نشر کابهای درسی ایران، ۱۳۹۲	/۵
۹۵ ص : مصور - (آموزش فنی و حرفه ای؛ شماره درس ۳۵۹۱)	۷۲۷ ک
متون درسی رشته صنایع دستی گروه تحصیلی هنر، زمینه خدمات برنامه ریزی و نظارت، بررسی و تصویب محتوا : کمیسیون برنامه ریزی و تأثیف کابهای درسی رشته صنایع دستی دفتر برنامه ریزی و تأثیف آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و کاردانش وزارت آموزش و پرورش	۱۳۹۲
۱ صنایع دستی - کارگاهها ۲ فلزکاری - کارگاهها الف ایران وزارت آموزش و پرورش دفتر برنامه ریزی و تأثیف آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و کاردانش ب عنوان ج فروست	

همکاران محترم و دانش آموزان عزیز :

پیشنهادات و نظرات خود را درباره محتوای این کتاب به نشانی
تهران - صندوق پستی شماره ۴۸۷۴/۱۵ دفتر برنامه ریزی و تألیف آموزش‌های
فنی و حرفه‌ای و کاردانش، ارسال فرمایند.

info@tvoccd.sch.ir

پیام‌نگار (ایمیل)

www.tvoccd.sch.ir

وب‌گاه (وب سایت)

این کتاب در دی ماه ۱۳۸۲ براساس اعتباریخشی نظری توسط اعضای محترم کمیسیون تخصصی
برنامه ریزی و تألیف رشتۀ صنایع دستی این دفتر مورد بازنگری و اصلاح قرار گرفت
اعضای کمیسیون تخصصی : نصرالله تسلیمی، سید امیر احمد ذریه زهرا، مریم کیان اصل، بشری
گل بخش و مجید نیکویی

وزارت آموزش و پرورش سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی

برنامه ریزی محتوا و نظارت بر تألیف : دفتر برنامه ریزی و تألیف آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و کاردانش

نام کتاب : کارگاه صنایع دستی (فلز) - ۴۸۵/۴

مؤلفان : زهره خلیلی راد، فاطمه سوسن آبادی فراهانی

آماده سازی و نظارت بر چاپ و توزیع : اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی

تهران : خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)

تلفن : ۰۹۶۱-۱۱۶۱-۳۸۸۳، دورنگار : ۰۹۲۶-۸۸۳۰، کد پستی : ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹

وب سایت : www.chap.sch.ir

عکاس : نسرین اصغری

صفحه‌آرا : طرفه سهانی

طراح جلد : علیرضا رضانی کُر

ناشر : شرکت چاپ و نشر کتابهای درسی ایران : تهران - کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج - خیابان ۶۱ (دارو پخش)

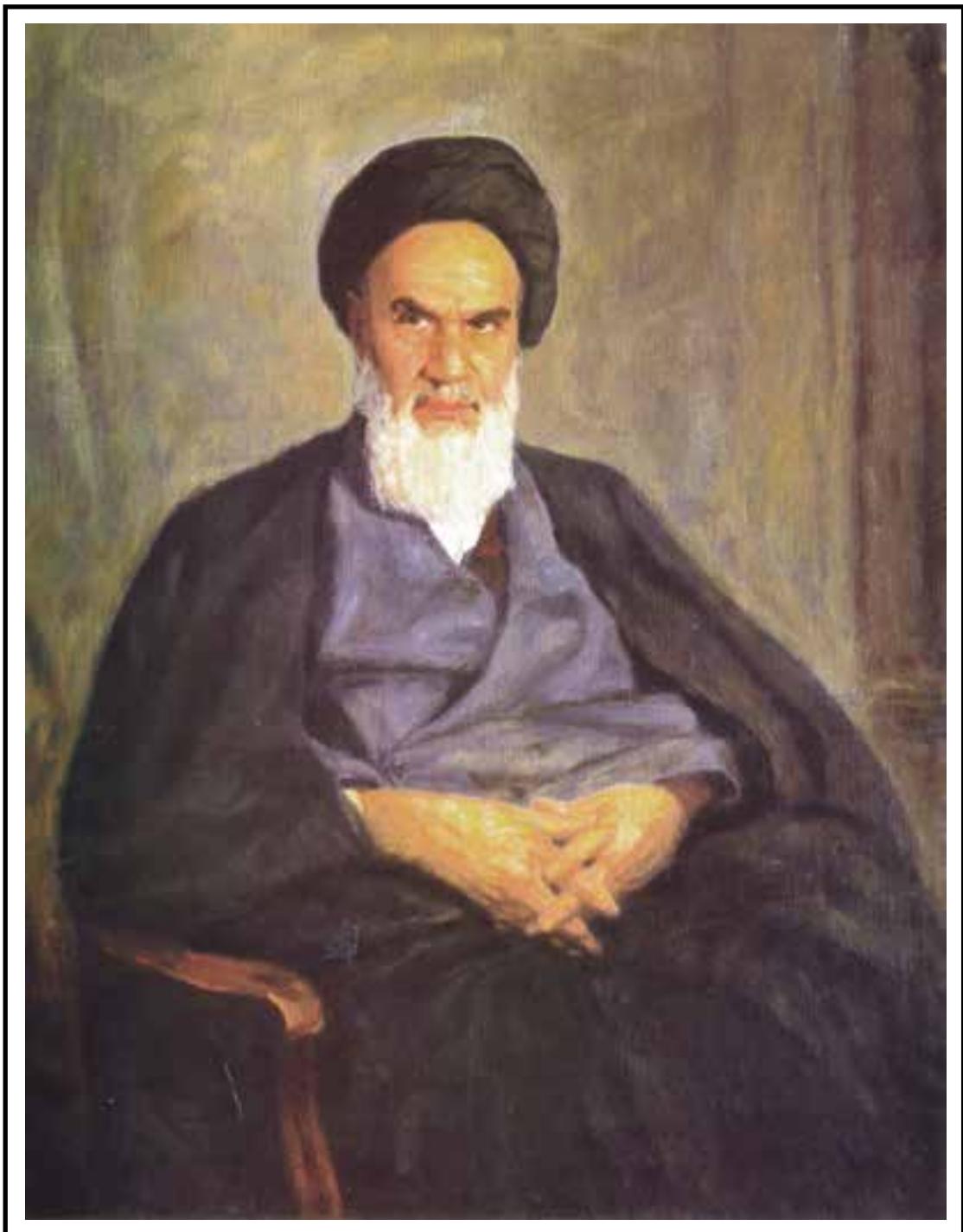
تلفن : ۰۵-۱۶۱۰۸۵۴۴، دورنگار : ۰۵-۱۳۹۱۵۷۵

چاپخانه : نادر

سال انتشار و نوبت چاپ : چاپ ششم ۱۳۹۲

حق چاپ محفوظ است.

شابک ۸-۶۸۱-۰-۰۵۶۴ ISBN 964-05-0681-8

اثر استاد کیخسرو خروش

هُنْرُ عَبَارَتْتَ از دِمِدْنَ رُوح لَعْنَتْ دَرَانْسَانْهَا
امام جمیلی

فهرست مطالب

۲	فصل اول : تاریخچه فلزکاری در ایران
۵	۱- دوره پیش از تاریخ
۲۳	۲- دوره ایران باستان
۳۱	۳- دوره اسلامی
۳۴	سلجوقیان
۳۵	صفویان
۳۸	ارزشیابی نظری
۳۹	فصل دوم : آشنایی با کارگاه قلمزنی
۳۹	کارگاه قلمزنی
۴۱	ابزار اصلی قلمزنی
۴۹	ابزارهای جانبی قلمزنی
۵۳	اصول اینمنی و بهداشت
۵۴	ارزشیابی نظری
۵۴	ارزشیابی عملی

۵۵	فصل سوم : انتخاب و پیاده کردن طرح
۵۶	انتخاب طرح
۵۶	شیوه های پیاده کردن طرح
۶۰	ارزشیابی نظری
۶۰	ارزشیابی عملی
۶۱	فصل چهارم : قلمزنی
۶۱	شیوه های قلمزنی
۶۱	روش صحیح در دست گرفتن قلم و چکش
۶۳	بکارگیری هماهنگ قلم و چکش
۶۴	تبیت طرح
۶۹	اجرای طرح
۷۲	ارزشیابی عملی
۷۴	ارزشیابی عملی ۱
۷۴	ارزشیابی عملی ۲
۷۸	ارزشیابی عملی ۳
۷۹	مراحل تکمیل کار
۸۱	روش تکمیلی سیاه کاری یا دوده گذاری
۸۱	ارزشیابی نظری
۸۴	پیوست : استادان قلمزن و آثار معاصر
۹۴	فهرست منابع

«هو اللطيف»

مقدمه

انسان از دیرباز تاکنون، در جستجوی زیباییهای مادی و معنوی، و یافتن راهی برای ماندگار کردن آنها، در درون و بیرون خود، پیوسته به هنر پناه آورده است او در این جستجو، برای شکل بخشیدن به تفکرات، احساسات و عواطف و ناگفته‌های خود، از خاک، سنگ، فلز، چوب و ... استفاده و نقش آفرینی می‌کند در این کتاب، قصد داریم پژوهندگان هنر را با نقش آفرینی بر فلز – که از هنرهای قدیمی ایران است و با نام قلمزنی شناخته می‌شود – آشنا کنیم در همین راستا، در فصل اول، مروری بر تاریخچه فلزکاری در دوره‌های مختلف هنری ایران با تأکید بر آثار برگزیده قلمزنی آن خواهیم داشت تا بیش از پیش غنای کشور خود را، در این هنر، دریابیم و نیز، با انواع فلزات مورد استفاده در قلمزنی و شیوه‌های گوناگون این هنر، آشنا شویم

در فصل دوم، ویژگیهای کارگاه قلمزنی و ابزارهای اصلی و جانبی و اصول اینمی و بهداشت کارگاه را شرح خواهیم داد کار عملی قلمزنی از فصل سوم آغاز می‌شود و در آن با چگونگی انتخاب طرح و روش‌های انتقال آن آشنا می‌شویم در فصل چهارم، با انواع قلمها و اثرات آنها، شیوه استفاده از قلم و چکش و کارهای تکمیلی قلمزنی آشنا می‌شویم امید است هنرجویان، با علاقه و تلاش، این هنر را فراگرفته، با جدایتهای آن بهتر آشنا شوند و در انجام و تجربه هنر قلمزنی کوشانند پیشینیان مازیباترین و ارزنده‌ترین آثار فلزی دنیا را از خود به یادگار گذارده‌اند، امیدواریم ما نیز با نیروی اندیشه و دستهایمان، زندگی خود و تاریخچه هنری کشورمان را غنی‌تر و لطیف‌تر سازیم در پایان، از تمامی استادان، سازمان میراث فرهنگی و دوستانی که ما را در این کار یاری دادند تا گامی بیانتر برداریم، سپاسگزاری می‌نماییم

هدف کلی

«آشنایی با آثار هنری فلزی ایران و توانایی قلمزنی»

تاریخچه فلزکاری در ایران

هدفهای رفتاری: در پایان این فصل، هنرجو باید بتواند:

- ۱- تاریخچه فلزکاری در ایران را شرح دهد.
- ۲- ویژگیهای انواع فلزات مورد استفاده در قلمزنی را بیان کند.
- ۳- هریک از شیوه‌های قلمزنی را توضیح دهد.

تاریخچه فلزکاری در ایران

سرزمین ایران با داشتن ذخایر و معادن غنی فلزات و مردمی بهره‌مند از استعداد و ذوق هنری در تاریخ فلز و فلزکاری در بین دیگر تمدن‌های بشری جایگاه خاصی دارد، به‌گونه‌ای که هنرمندان ایرانی از دیرباز تاکنون آثار فلزی بی‌نظیر و شگفت‌انگیزی را در تاریخ هنر جهان به یادگار گذارده‌اند (شکل ۱-۱).

این آثار، براساس نیازهای بشر و تحولات فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی، گاهی به عنوان وسایل روزمره‌شکار و دفاع، از فلزهای کم‌بها مانند: مفرغ و گاه به عنوان وسایل تزیینی و قیمتی از طلا و نقره که به شکل‌ها و روش‌های گوناگون ساخته شده به کار می‌گرفتند و هم‌اکنون این آثار زینت‌بخش موزه‌های ایران و خارج از ایران هستند.

شکل ۱-۱- تندیس سیمین گاو، حدود ۳۰۰۰ ق.م. موزه هنری
متروپولیتن نیویورک

آنچه از بررسی و مطالعه این آثار به روشنی مشاهده می شود، این است که نیاکان ما با شناخت ویژگیهای فلزات و الهام از طبیعت متنوع ایران، آثاری زیبا و هماهنگ با ویژگیهای فرهنگی و نیازهای خویش خلق کرده‌اند. حتی اگر این آثار شامل افزار جنگی و یا وسیله‌ای برای زندگی روزمره بوده است، کوشیده‌اند آن را متناسب با نوع کاربرد و بدون کاهش کارآئی، تزیین و زیبا کنند (شکل ۱-۲).

تاریخچه آثار فلزی در ایران به سه دوره تقسیم می شود :

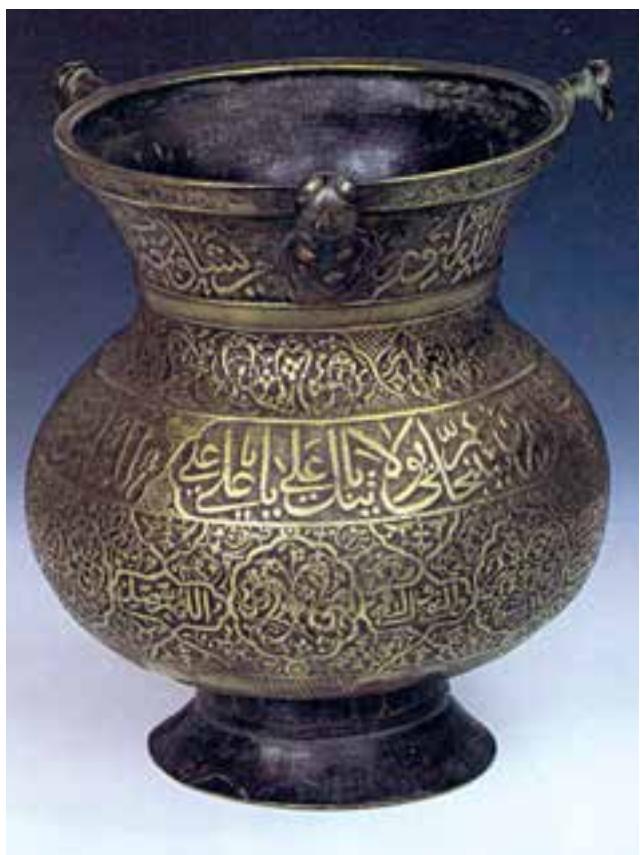
- ۱- دوره پیش از تاریخ الف - از آغاز تا هزاره اول ق.م.ب - هزاره اول ق.م
- ۲- دوره ایران باستان
- ۳- دوره اسلامی

شکل ۱-۲ - لیوان نقره‌ای مربوط به دورهٔ ماقبل تاریخ - مروجش شیراز

شکل ۳-۱ - جام طلای مارلیک با نقش گاو بالدار و درخت - کف آن با نقش گل رزت. وزن ۳۱۶ گرم - چراغعلی تپهٔ مارلیک هزاره اول تا دوم پیش از تاریخ. موزه ایران باستان

شکل ۵—۱—قندیل برنجی، کتیبه به خط ثلث، قرن یازدهم هـ.ق، موزه رضا عباسی

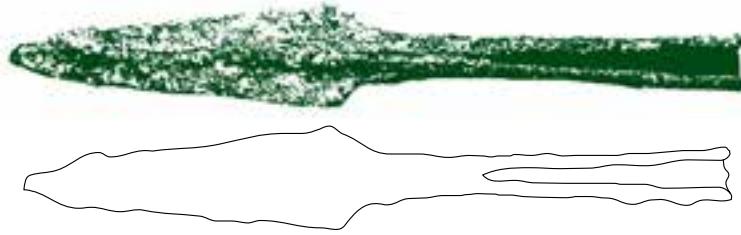

شکل ۴—۱—ظرف تکوک از جنس طلا به شکل شیربالدار، همدان، دوره ایران باستان، قرن پنجم قبل از میلاد، موزه ایران باستان

وسایل شکار، سرنیزه، خنجر، کارد و ... از جنس مس و مفرغ^۱ است که قدیمیترین آنها در جنوب غرب ایران، منطقه دهلران، و در منطقه چمامیش، جنوب غربی شهر شوش در خوزستان پیدا شده است (شکل ۶-۱).

۱- دوره پیش از تاریخ^۲

الف - از آغاز تا هزاره اول ق.م در ایران
آثار فلزی دوران پیش از تاریخ، که از هزاره پنجم ق.م در ایران آغاز می‌شود، شامل ابزارآلات کار و زندگی مانند ظروف،

شکل ۶-۱- پیکانهای مسی ۴۵۰۰ تا ۴۰۰۰ سال ق.م

می‌سازد، مانند آینه، سنجاقهای بزرگ و کوچک، زیورآلات و ... که در دورانهای بعد به اوج زیبایی می‌رسد. در همین دوران، او موفق می‌شود با اختراع کوره‌های ساده ذوب از ترکیب فلزهایی مانند مس و قلع، وسایل و ابزار سخت‌تر و بادام‌تری سازد. با این روش به فنون مختلف ریخته‌گری نیز دست پیدا می‌کند.

این وسایل، به دست انسان ابزارساز، ابتدا با ضربه زدن و شکل دادن قطعه‌های مسی، که در طبیعت یافت می‌شده، و یا تکه‌های سنگ مس^۳، کنار آتشی که شاید برای پخت غذا فراهم می‌کرده ساخته شده است. بتدريج که انسان با قابلیتهای فلز آشنا می‌شود، وسایلی ظرفی‌تر و تزیینی با الهام از زیبایی‌های طبیعت

مطالعه آزاد

احساس نیاز به حفظ خاطره‌ها، نخستین محرك برای پیدایش خط در بین اقوام عالم بود. انسان در ابتداء به رسم شکلهای اموری که می‌خواست سالهای زیادی باقی بماند، پرداخت که به روش تصویرنگاری معروف است. این تصاویر اغلب شکل اشیاء بود. او بعدها توانست با تصویر شکلهایی ذهنی به نمایش آندیشه نیز اقدام کند که به آن آندیشه‌نگاری گفته می‌شود. در دنیای قدیم، مابه چهار نوع خط آندیشه‌نگار بر می‌خوریم: خط چینی،

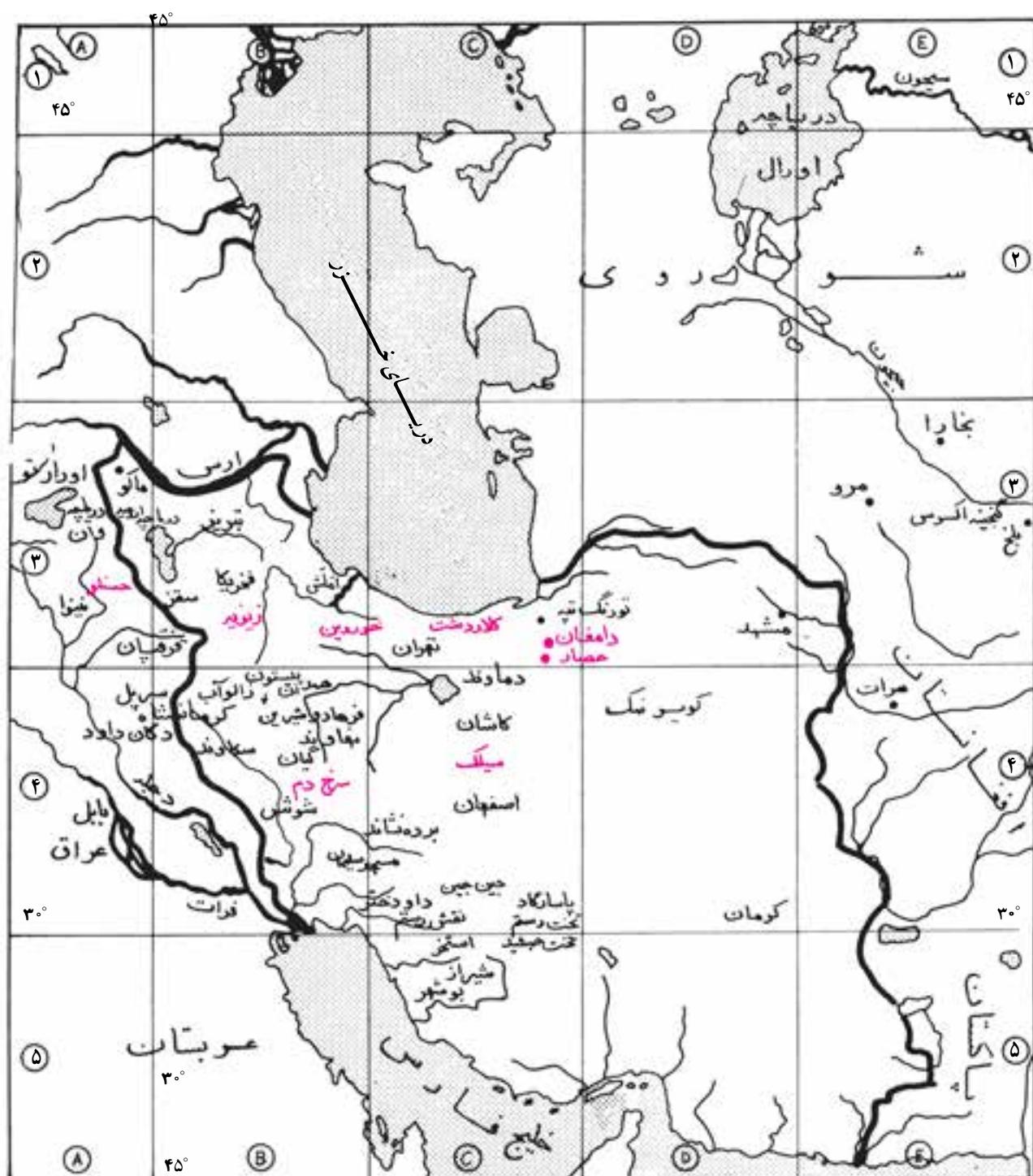
۱- دوران قبل از اختراع خط، دوران پیش از تاریخ نامگذاری شده است.

۲- مفرغ: آلیاژی است از فلز مس و قلع به رنگهای مختلف سرخ، سرخ کمرنگ، زرد و نارنجی که به آن برنز (Bronze) نیز گفته می‌شود.

۳- سنگ مس: سنگهای معدنی که دارای ترکیبات بالایی از مس هستند و پس از ذوب شدن مس خالص از آنها تهیه می‌شود.

پیکر تراشی بی نظیری به جای مانده است که بیانگر ذوق و مهارت هنرمندان آن دوران می باشد. آثار فلزی ممتاز این دوران در نواحی لرستان، حسنلو، مارلیک، املش، عمارلو، کلاردشت، زیویه و جیحون کشف شده است (شکل ۷-۱).

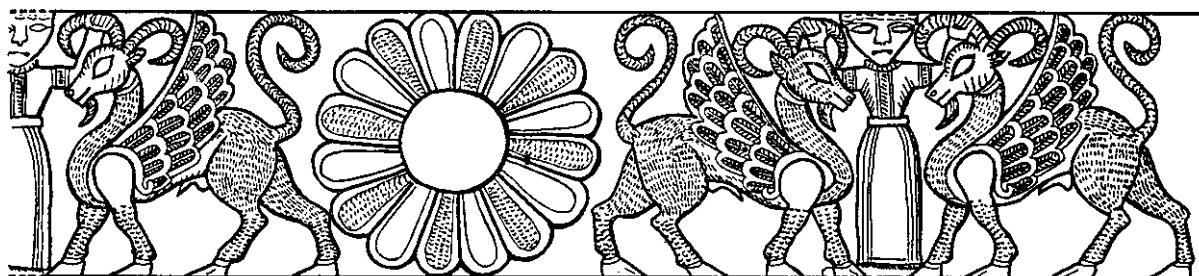
ب—دوره هزاره اول ق.م
حدود اوایل هزاره اول ق.م، در سرزمین ایران، تمدنیایی در شمال و غرب آن شکل گرفته اند.
از این دوران آثار سفالی، فلزی و همچنین معماری و

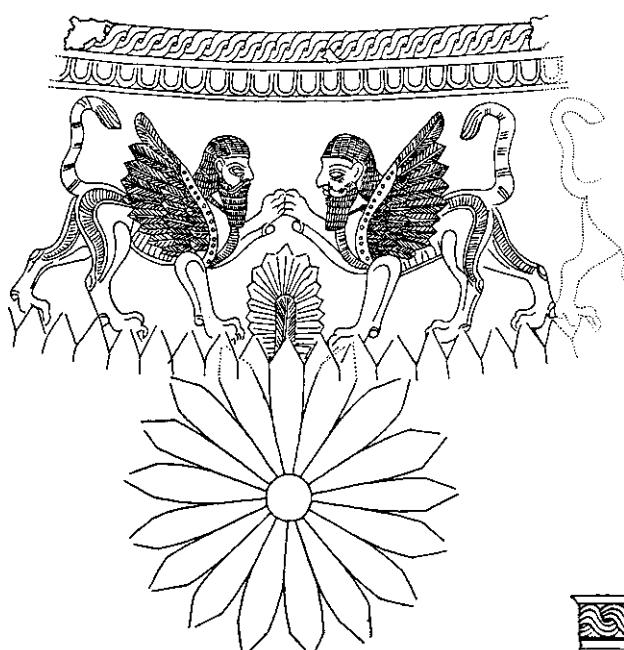
شکل ۷-۱—فلات ایران—نقاط باستانی مربوط به آغاز تاریخ ایران و دوره های ماد و هخامنشی

به طور جداگانه در شکل تندیس، خواستهای خود را آشکار می‌ساختند. همچنین از طبیعت و نیروهای سرشار آن مانند نیروی آب، باد، خاک و آتش برای رسیدن به این آرزوها طلب نیرومندی می‌کردند (شکل‌های ۱-۸، ۱-۹ و ۱-۱۰).

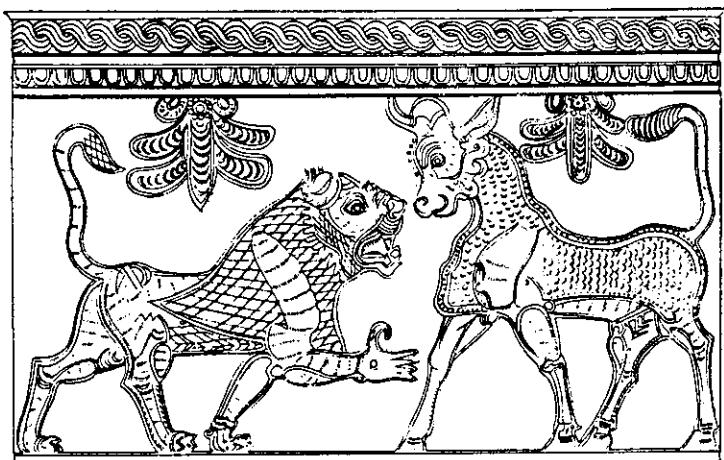
نقش ایجاد شده بر این آثار بیشتر نقوش جانوران افسانه‌ای و مظاهر پرستش است که طرح آنها ترکیبی واقعی از اعضاء و حرکات و حالتهای انسانی، حیوانات و پرندگان بوده است. آنان بدین نحو آیینها، باورها و آرزوهای خود را شکل می‌بخشیده و با نقش کردن آنها بر ظروف و یا ساخت و تجسم بخشیدن به آنها،

شکل ۱-۸

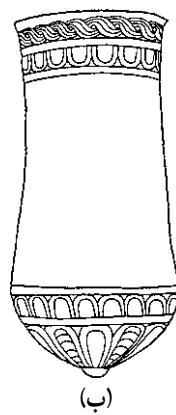
شکل ۱-۹

شکل ۱-۱۰

پرستش، حیوانات افسانه‌ای، حیوانات وحشی و اهلی (شیر، قوچ، گاو و شتر) ساخته و به دلایل اعتقادی، اغلب این وسایل همراه مردگان، دفن شده‌اند. معروفترین آنها مربوط به اوایل هزاره اول ق.م است و با عنوان مفرغهای لرستان شناخته می‌شود (شکلهای ۱۱-۱ و ۱۱-۲).

ناحیه لرستان: آثار فلزی از اوایل هزاره سوم ق.م تا حدود قرن هفتم ق.م، در نواحی زاگرس مرکزی (شامل لرستان، ایلام و کرمانشاه امروزی) از درون قبرهای انفرادی و دسته جمعی کشف شده است. این آثار براساس نیاز کاری هنرمندان و صنعتگران شکل گرفته، با سبک و نقوشِ خاص بتها و مظاهر

(ب)

(الف)

شکل ۱۱-۱-۲ - ساغر برنزی، استوانه‌ای شکل، لرستان، اوایل هزاره دوم ق.م با نقش برجسته شیر و گاو بالدار. گنجینه ملی

بدیع و بسیار زیبا را ساخته‌اند. این آثار گاه به شکل ظروف میان تهی مانند گلدان، آفتابهای لوله‌دار، جامهای آبخوری، فنجان و کاسه ساخته و پس از آن با استفاده از ابزار و قلمهای ساده تزیین می‌شده است (شکل ۱۲-۱).

مفرغ برای اولین بار به دستِ مردم این نواحی کشف شد. آنان با استفاده از روشِ ریخته‌گری، که همان ذوب فلز و ریختن آن در قالبهای ساخته شده از ماسه، سنگ و سفال بوده است، و همچنین به روش چکش کاری بدون در نظر گرفتن سختی و نرمی آنچه که بر آن نقش‌آفرینی می‌کردند، با ابزاری ساده، این آثار

شکل ۱۲- یک جفت دهنه اسب، مفرغ لرستان، سده نششم و هفتم ق.م، موزه رضا عباسی

شکل ۱۳- سر تبر مفرغی، لرستان، اوایل هزاره اول ق.م، موزه رضا عباسی

ساکنان این نواحی با توجه به نیازهای مادی و روزمره خود، مانند پخت و پز، شکار، رام کردن حیوانات، جنگ و سوارکاری، وسایلی مانند ظروف، ابزارهای مربوط به اسب و سوارکاری (لگام، دهنه، زین و ...). تبر، افزار جنگی و زیورآلات، را در نهایت زیبایی و ظرافت، از فلزی ساخت مانند مفرغ ساخته‌اند. شکل و نقوش رمزی و عجیب این وسایل کاربردی، نشان‌دهنده ارتباط عقاید و آیینهای مذهبی و فرهنگی صاحبان این آثار، با زندگی عادی‌شان است (شکل ۱۳).

بر نیروهای پلید و پیروزی در نبردها، براساس افکار و تخیلات خود تجسم بخشیده و هنر مفرغهای لرستان را شکل داده‌اند (شکل ۱۴).

تندیسها و بتاهای مفرغی که ترکیبی است از شکلهای جانوران و انسان، هنر شاخص این قوم کوچ رو جنگاور، دامدار و پرورش‌دهنده اسب است. آنان این تندیسها و بتها را برای غلبه

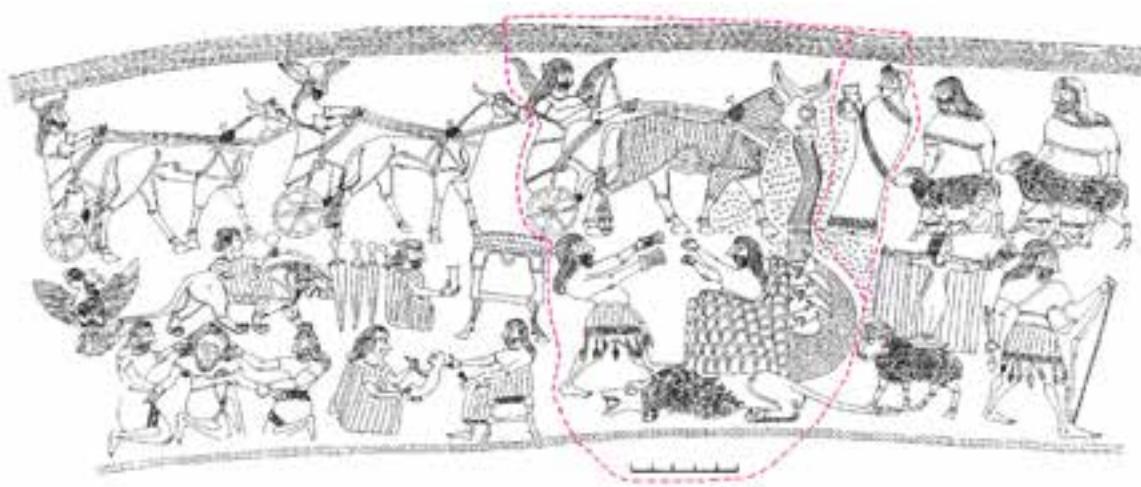

شکل ۱۴— بت برنزی، طول $24/3\text{ cm}$ ، لرستان، اوایل هزاره دوم ق.م، گنجینه ملی، موزه ایران باستان

روش دواتگری^۱ ساخته و روی بدنه آن، نقوش ارآبه، انسان، گوسفند و جانوران بالدار به روش منبت^۲ و نیم منبت^۳ قلمزنی شده است. زیر ظرف با نقش مربع شطرنجی شده و چهار قوچ دورادور آن به روش ریزه کاری^۴ قلمزنی شده است(شکلهاي ۱۵-۱۶، ۱۷-۱۸).

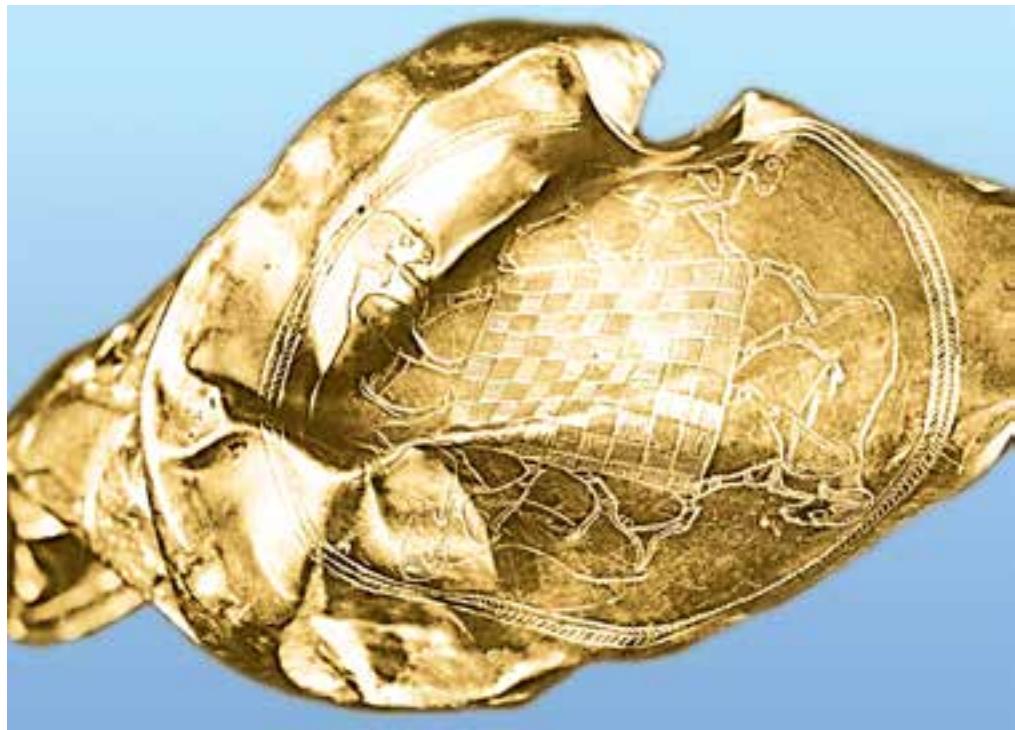
آثار اين مجموعه اغلب از طلا بوده و جنبه تزييناتي و تشريفاتي داشته است.

ناحیه حسنلو: نیه تاریخی حسنلو، مربوط به اوایل هزاره اول ق.م، نزدیک دریاچه ارومیه در استان آذربایجان غربی است. جام زرین حسنلو به همراه اشيای دیگری شامل: زیورآلات، زین و برگ اسب از جنس مفرغ در این ناحیه کشف شده است. اين جام آبخوری با نقش جانوران بالدار و خدايان ارآبه سوار، احتمالاً بيانگر موضوع نذر بوده که در مراسم مذهبی استفاده می شده است. اين ظرف از ورقه نازک طلا به ضخامت ۱ ميلی متر به

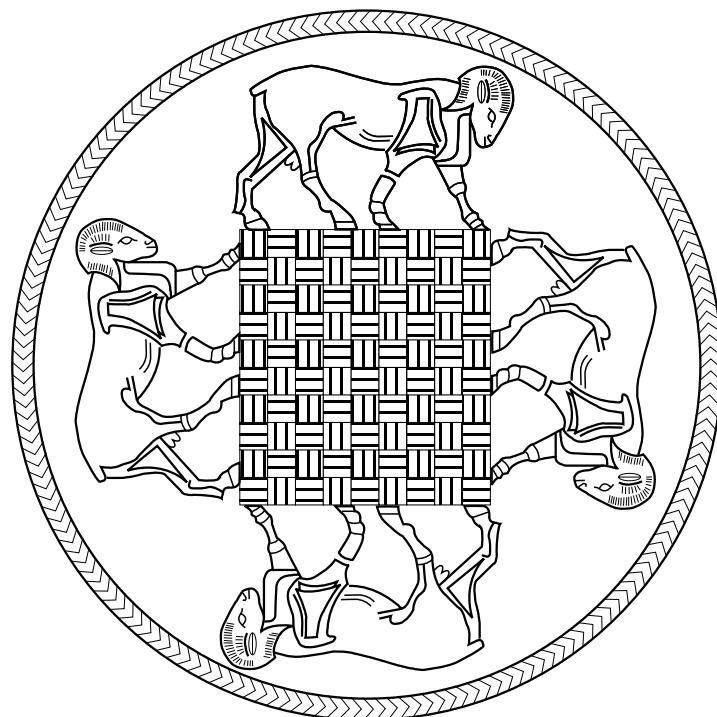

شكل ۱۵-۱- جام زرین حسنلو، طول ۲۸ cm، قطر دهانه ۳/۹ cm، وزن ۹۵ gr، هزاره اول ق.م، گنجینه ملي، موزه ايران باستان

- ۱- ساخت ظرف از ورقه فلزی را دواتگری می گویند که به دو روش دواتگری يك تکه یا چند تکه انجام می پذيرد.
- ۲- از روشهای قلمزنی است که نقش روی فلز به صورت کاملاً برجسته نمایانده می شود. در انتهای همین فصل توضیح بیشتری در این مورد ارائه خواهد شد.
- ۳- از روشهای قلمزنی است که نقوش اصلی کمی برجسته‌تر از زمینه قلمزنی می شود.
- ۴- از روشهایی است که نقوش اصلی و زمینه را به صورت تزیینی و در يك سطح قلمزنی می کنند.

شکل ۱۶- زیر جام حسنلو، محل اکتشاف: تپه حسنلو نزدیک دریاچه ارومیه، هزاره اول ق.م، گنجینه ملی، موزه ایران باستان

شکل ۱۷- طرح زیر جام مربع شطرنجی شده با ۴ قوچ دورادور آن

طلا قرار گرفته است. آویز این گردنبد دو قطعه سنگ کروی است که به روی پلاکی از جنس طلا نصب شده است(شکل ۱-۱۸).

از جمله این آثار گردنبندی طلایی است شامل ۱۸ مهره استوانه و کروی شکل سنگی که بین مهره‌ها ماربیچهایی از جنس

شکل ۱-۱۸- حسنلو، گردنبند طلا، هزاره اول ق.م، گنجینه ملی، موزه ایران باستان

از آن برجسته کاری شده است، البته در برخی موارد این سرها به صورت جداگانه ریخته‌گری و داخل آن تراش داده و سپس بر سطح جام متصل شده است. یکی از زیباترین این آثار، جام آبخاری است با نقش چند ردیف حیوان و پرنده، که در ردیف سوم بین هر دو حیوان یک درخت^۱، با استفاده از قلم آج دار^۲، قلمزنی شده است. همچنین در لبه و انتهای ظرف یک ردیف حاشیه زنجیره‌ای برای جلوه بیشتر جام، قلمزنی شده است. این جام طلا و نقوش تکرار شده روی آن، یبانگر تداوم زندگی، بقا و باروری است (شکل ۱-۱۹).

ناحیه مارلیک: این تپه تاریخی، مربوط به اوایل هزاره اول ق.م، در شمال غربی شهر کنونی رشت واقع است، از داخل چند قبر اتاق مانند این ناحیه، تعدادی جام آبخاری طلا، ظروف نقره و زیورآلات و وسائل زندگی که به عنوان هدایا و وسائلی برای زندگی در دنیا بی دیگر به همراه مردگان خاک می‌شد، کشف شده است. از جمله آثار برجسته این دوران، جامهای زرینی است که اغلب از یک ورق طلا به روش دواتگری ساخته و با نقوش برجسته سیار زیبا و دقیق تزیین شده‌اند. گاه بر روی این جامها سر جانور به صورت کاملاً برجسته و مجرزا از جام و بیرون

شکل ۱-۱۹- جام طلای مارلیک، «مارلیک، گیلان»، اوخر هزاره دوم و اوایل هزاره اول ق.م، گنجینه ملی، موزه ایران باستان

۱- این درخت را درخت زندگی می‌نامند و آن درخت مقدسی است که نماد زندگی و باروری بوده است.

۲- قلمهای آج دار برای ایجاد بافت در قلمزنی استفاده می‌شود.

حاشیه زنجیره‌ای و کف آن نقش گل رُزت^۱ قلمزنی شده است. بر سطح شاخ و پوست قوچها با تکرار نقش، بافت ایجاد شده است (شکل ۱-۲۰).

ظرف زیبای دیگری که در این ناحیه کشف شده، جام طلا بی است که به روش دوانگری ساخته و با نقش قوچ و درخت زندگی تزین شده است. سر قوچها کاملاً بر جسته و لبه ظرف با

(الف)

(ب)

شکل ۱-۲۰- جام طلا، ۱۴۳ گرم، چرا غملی تپه، مارلیک، هزاره اول ق.م، گنجینه ملی، موزه ایران باستان

۱- گل رُزت به گلهای چندبری گفته می‌شود که از گل نیلوفر الهام گرفته شده است.

شکل ۱-۲۱- تهjam - گل رزت

شکل ۱-۲۲- گوشواره طلا، چراغعلی تپه، مارلیک، ۱۷ گرم، گنجینه ملی

طلایی به شکل پرندگان و حیوانات که نشان دهنده ثروت قابل توجه مردم این نواحی است به همراه آثار برنزی و سفالی مربوط به هزاره اول ق.م کشف شده است (شکل‌های ۱-۲۳، ۱-۲۴ و ۱-۲۵).

شكل ۱-۲۴—ليوان طلا، ارتفاع ۱۲cm، عمارلو در گیلان، هزاره اول ق.م با دو ردیف نقش انسان به زانو نشسته، شیر و گوزن، گنجینه ملی، موزه ایران باستان

ناحیه املش: در ناحیه کوهستانی جنوب غربی دریای خزر، از درون تعدادی قبر در تپه تاریخی املش و تپه عمارلو در گیلان، جامه‌های بلند طلا و نقره با نقوش حیوانات و پرندگان، جانوران بالدار و صحنه‌های شکار و تعدادی گردنبندهای طلا با دانه‌های

شكل ۱-۲۳—آب‌خوری طلا—تپه تاریخی املش، در ناحیه کوهستانی جنوب غربی دریای خزر، هزاره اول قبل از میلاد، مجموعه خصوصی نیویورک

شكل ۱-۲۵—النگوی طلا با دو سر قوچ، همدان، دوره هخامنشی، قطر ۸ سانتی‌متر

نقره، مُهر و ... می‌باشد.

گردنیند طلا به اشکال هلالی و ذوزنقه‌ای، از اشیای مهم این گنجینه می‌باشد. بر سطح گردنیند، نقش حیوانات و موجودات ترکیبی افسانه‌ای در حالی که به سمت درخت زندگی در مرکز طرح در حال حرکت هستند، در دو ردیف قلمزنی شده است (شکل ۱-۲۶).

ناحیه زیویه: در محل زیویه، نزدیک شهر سقز کنونی، مربوط به هزاره اول ق.م (قرن هفتم ق.م) گنجینه‌ای از قبر پادشاه سکایی^۱ حروف به گنجینه زیویه، کشف شده است. آثار فلزی این گنجینه شامل ظروف طلا و نقره، زنجیر، گوشواره و دست‌بند، کمربند، تزیینات لباس از جنس طلا، تزیینات زین اسب از جنس

شکل ۱-۲۶

شش ردیف یک در میان به روش نیم منبت، قلمزنی شده است (شکل ۱-۲۷).

یکی از اشیا، ورقه‌ای از طلاست که زینت کمربند بوده و طرح گوزن و بز کوهی بر آن نقش شده است. این نقوش در

شکل ۱-۲۷- کمربند طلا، زیویه، هزاره اول قبل از میلاد

۱- سکایی: قوم کوج رو ایرانی است که سبب گسترش هنر و برآنگردی آثار هنری در مناطق تاریخی هزاره اول شده‌اند.

در این گنجینه ارزشمند تحت تأثیر هنر اورارتویی^۱، بیشتر از نقوش حیوانات استفاده شده است.

از اشیای دیگر این مجموعه، بخشی از زین اسب از جنس نقره است که بر سطح دایره زین، نقش یک شیر در حال پرش میان دو درخت، قلمزنی شده است (شکل ۱-۲۸).

شکل ۱-۲۸- زین اسب، نقره، زیویه، هزاره اول قبل از میلاد

شکل ۱-۲۹- سر شیر طلا با دو پنجه، طول $6/5\text{ cm}$ ، ارتفاع $6/5\text{ cm}$ ، زیویه، سقز کردستان

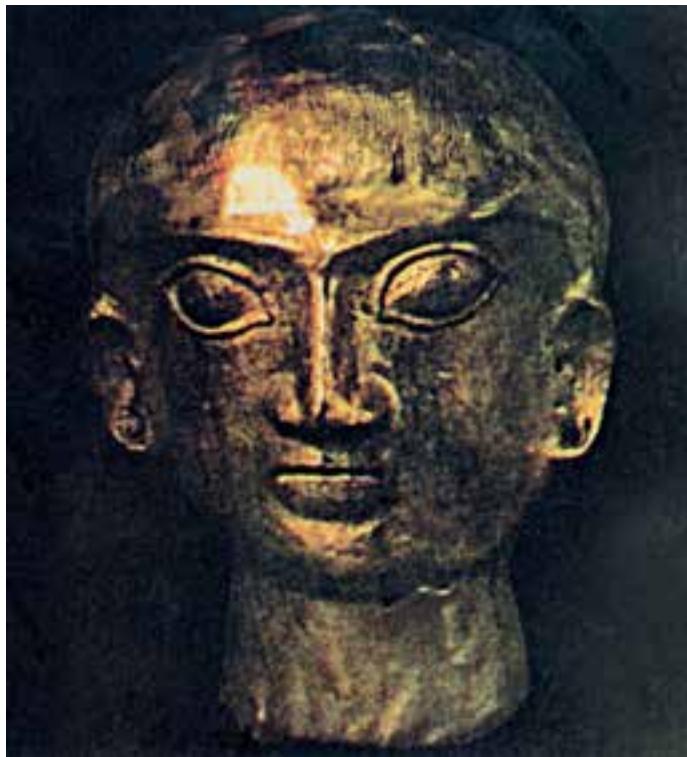
- اورارتو: تمدنی در همسایگی تمدن‌های هزاره اول قبل از میلاد در ایران است که هر یونانی تحت تأثیر آن بوده است در این دوره (هزاره اول قبل از میلاد) هنر خاورمیانی در یونان آمده است.

لرستان شکل گرفته است و شامل جواهراتی مانند دستبند، انگشترها، گوشواره، جامهای زرین و سلاحهای تشریفاتی و ... می‌باشد (شکل ۱-۳°).

ناحیه جیحون: گنجینه ارزشمندی مربوط به تمدن مادها (قرن ششم ق.م)، در کناره رود جیحون در شمال شرقی ایران کشف شده است. اشیای این گنجینه، تحت تأثیر هنر اورارت و

شکل ۱-۳° - گنجینه «جیحون» - گردنه چهاراسبه قرن چهارم و ششم ق.م. - موزه بریتانیا

سردیس طلا از سر یک جوان که به روش چکش کاری^۱، برجسته شده و شکل گرفته است از اشیای زیبای این مجموعه است (شکل ۱-۳۱).

نکته مهم درباره گنجینه جیحون این است که بخشی از این آثار متعلق به هنر ماد و بخشی دیگر، متعلق به هنر هخامنشی است که بر اساس تمدن و هنر ماد در سالهای ۵۵۹ ق.م. شکل گرفته است.

گفتنی است که به دلیل کوتاهی عمر تمدن ماد، آثار چندانی از هنر آن کشف نشده است و برخی از آثار کشف شده نیز همانگونه که گفته شد به مناطق تاریخی هخامنشی مربوط است زیرا هخامنشیان پس از تسلط بر مادها آثار آنها را نگهداری و گاه تکمیل کرده‌اند (شکل ۱-۳۲).

شکل ۱-۳۱— سردیس طلا چکش کاری شده، تمدن ماد

شکل ۱-۳۲— جام طلا، قافلانکوه، ماد، اوخر سده هفتم، اوایل سده ششم ق.م

۱- چکش کاری: روشی است که در آن، با استفاده از چکش، طرح را بر روی فلز برجسته می‌کنند.

به دنبال هم می‌روند و به صورت برجسته قلمزنی و سپس روی بدن جام زرین استوانه‌ای شکل پرچ شده‌اند و نشان‌دهنده تأثیر هنر لرستان بر فلزکاری این نواحی است.

ناحیه کلاردشت: در یکی از دره‌های مرکزی البرز، در منطقه کلاردشت تعدادی شیء طلایی و سفالی که ممکن است مربوط به هنر «ماد» در قرن ۸ و ۷ ق.م باشد کشف شده است. نقوش و شکل این آثار مانند جام شکل ۳۳-۱ با طرح شیرهایی که

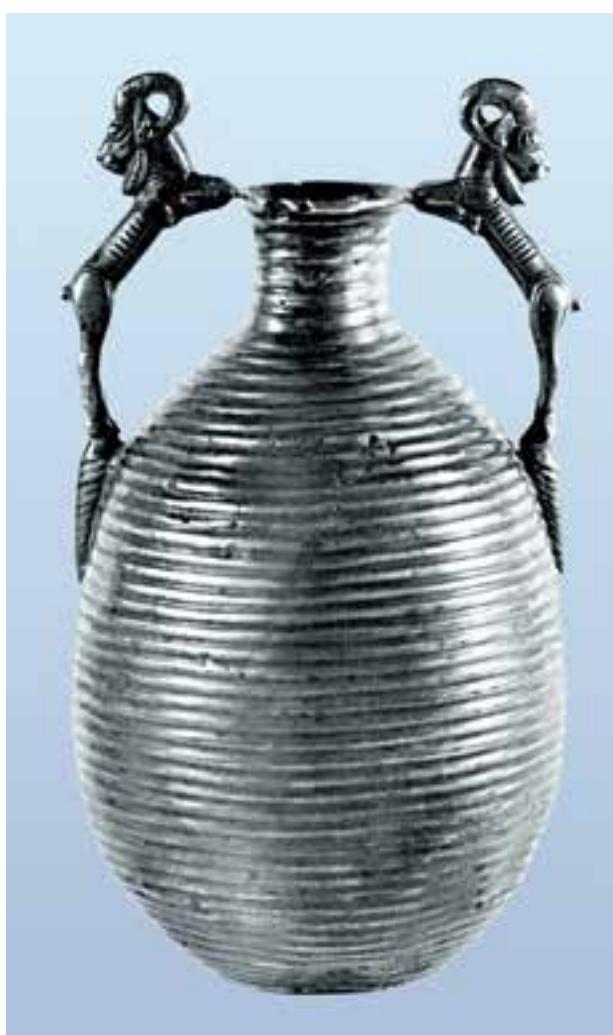
شکل ۳۳-۱—جام طلا، مزین به پیکر دو شیر، کلاردشت، ۹۰۰ ق.م

۲— دوره ایران باستان

دوران تاریخی که حدود قرن ششم ق.م در فلات ایران آغاز شد، هنری باشکوه و پر عظمت را پدید آورد که آثار معماری، پیکره‌سازی، سفال و فلز آن در سراسر فلات ایران گسترده است. این دوران تاریخی شامل چهار سلسله هخامنشیان، سلوکیان، اشکانیان (پارتیان) و ساسانیان می‌باشد. آثار برجسته فلزی دوران باستان، بیشتر در مناطق تاریخی سلسله‌های هخامنشی و ساسانی کشف شده است.

الف — سلسله هخامنشی: آثار هنرمندان دوره هخامنشی، با ظرفت و دقّت بسیار آمیخته بوده و منطقه تاریخی تخت جمشید گواه آن است.

آثار فلزی این دوره نیز بسیار بدبیع و متنوع است. ریتونها، آرایه‌های فلزی^۱، تنگها و جام‌های طلا و نقره و ظروف کشف شده از اکباتان (همدان امروزی)، تخت جمشید، پاسارگاد و شوش بیانگر توانمندی هنرمندان فلزکار دوره هخامنشی است. ویژگی برجسته آثار تزیینی فلزی هخامنشی، کاربرد نقوش و پیکره‌های حیوانی در ساخت ظروف و زیورآلات است. این نقوش را می‌توان بر روی بشقابهای نقره‌ای و طلایی با تصویری از جنگ شیر و گاو و یا نقش دو بز کوهی مشاهده کرد. همچنین

شكل ۳۴—۱— تنگ نقره‌ای هخامنشی، محل اکتشاف: اکباتان (همدان امروزی)

۱— ریتون: ظروفی جام مانند به شکل سر و یا اندام حیوانات است و معادل فارسی آن تکوک یا جام شاخی می‌باشد. قدماء، نوشیدن در آن را سبب قدرت و قوت نوشتند می‌دانستند.

۲— آرایه‌های فلزی: زیورهای فلزی که برای آراستن انسان و حیوان به کار می‌رود و شامل زیورهای بدنه و پوشش می‌شود.

روی جام بوجود می‌آورند، به گونه‌ای که از ته ظرف که دارای برآمدگی است یک گل چند پر کامل بر سطح ظرف دیده می‌شود. این ظرف به روش دواتگری ساخته و نقوش و لبه آن به روش قلمزنی ترتیب شده است(شکل ۱-۳۵).

جام طلا با کتیبه‌ای به نام خشاپارشاھ مربوط به قرن پنجم ق.م در ناحیه همدان امروزی کشف شده است. نقش تریسی این جام، گل چند پر است، که موسوم به نیلوفر آبی می‌باشد. این نقوش مجموعاً یک حرکت دورانی و هماهنگ را بر

شکل ۱-۳۵-الف- جام طلا، محل اکتشاف: همدان

شکل ۱-۳۵-ب- زیر جام طلا

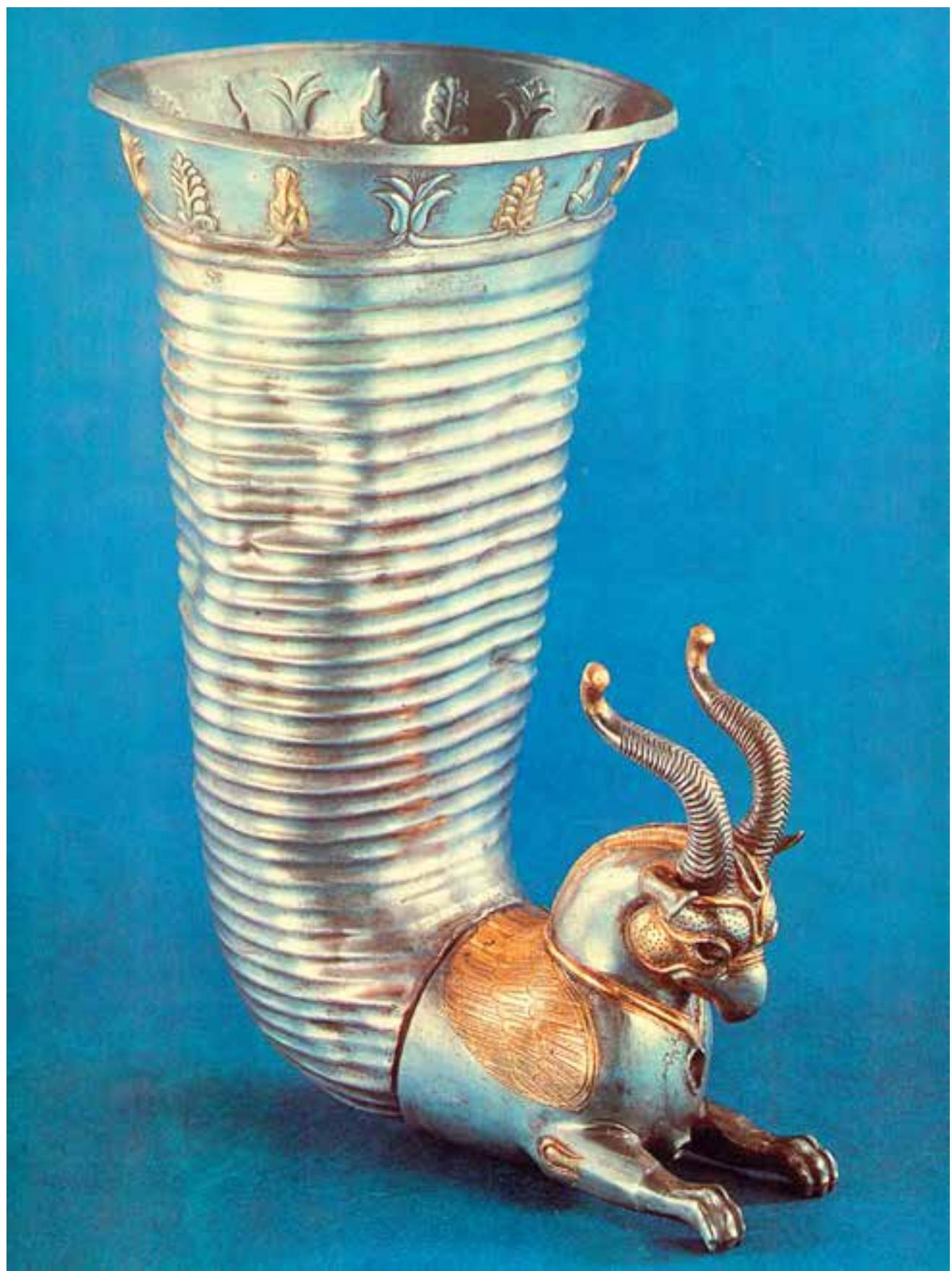
چهره و دُم حیوانات با ظرافت قلمزنی شده است (شکل ۱-۳۶).
ب—سلسله سلوکیان و اشکانیان (پارتیان): در دوره سلوکیان به علت پراکندگی حکومتی و جدالهای محلی و کوتاه بودن طول عمر حکومتها آثار فلزی مشاهده نشده است.

نقوش و اشکال دوره هخامنشی بیشتر از نوع حیوانی است. این موضوع به خوبی در آثار فلزی و همچنین معماری این دوره مشاهده می‌شود.

این ظرف به روش دواتگری ساخته شده، نقوش گاوها به روش برجسته کاری و تزیینات سطحی آن خصوصاً در قسمت

شکل ۱-۳۶—ظرف طلا، هخامنشی، سده چهارم و پنجم ق.م، موزه رضا عباسی

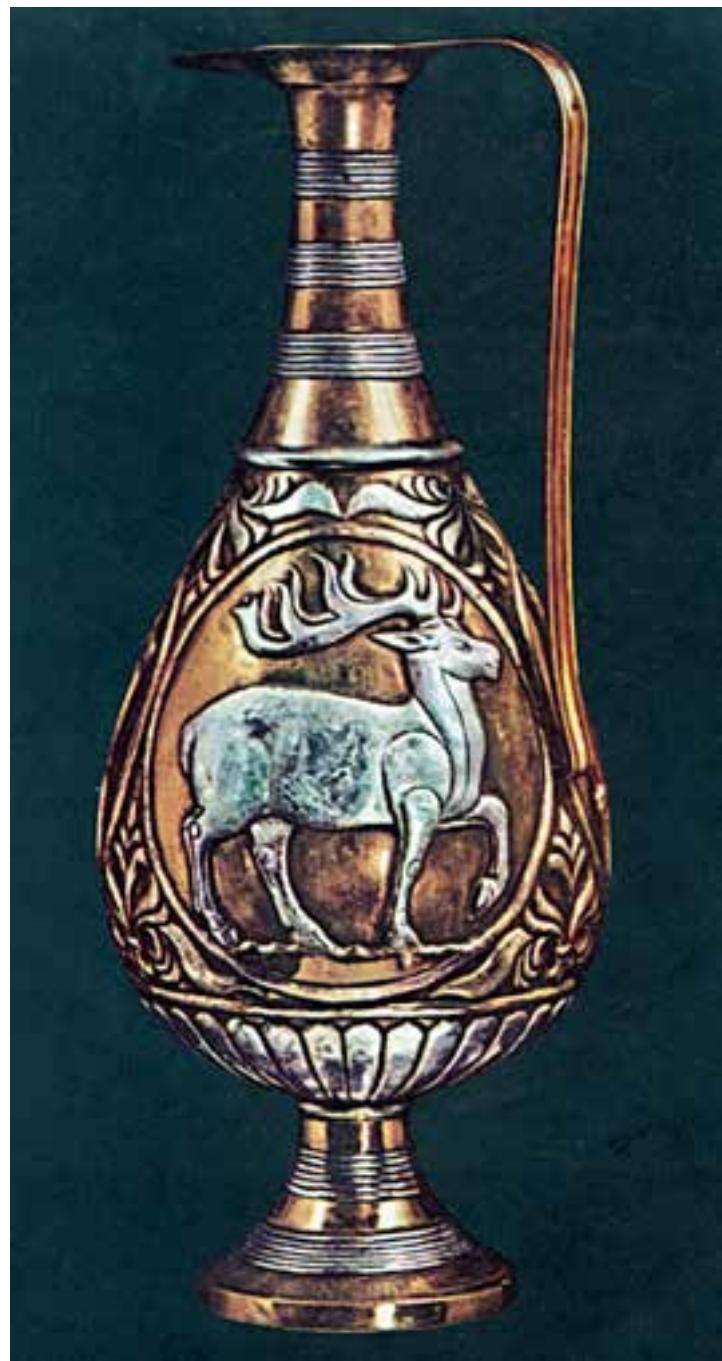

شکل ۳۷-۱- تکوک (ریتون) نقره‌ای، هخامنشی، محل کشف ترکیه (آناتولیای باستانی)

ساسانی که از مناطق مختلف فلات ایران مانند فارس، استخر، فیروزآباد، بیشاپور، طاق بستان و ... کشف شده است بیشتر شامل صحنه های شکار، جشن و نقوش حیوانی مانند شیر بالدار (شیردال) و یا پرندۀ های اساطیری ایران، نظیر سیمرغ و قفنوس^۱ که اغلب نقشی ترکیبی و افسانه ای دارند می باشد (شکل ۱-۳۸).

ج—سلسله ساسانی: آثار ساسانی بیانگر پیشرفت هنر فلز کاری در ایران باستان است. این آثار به تأثیر از هنر پیکره سازی با استفاده از شکلها و نقوش انسانی، حیوانی، گیاهی و هندسی ساخته شده است.

به طور کلی طرحها و نقوش قلمزنی شده بر روی ظروف

شکل ۱-۳۸—تنگی با نقش گوزن در قاب دایره قرن ششم و هفتم میلادی—مجموعه شخصی

۱—قفنوس: فُنس یا قفنوس (عرب کلمه یونانی کوکنوس (Kúknos)) پرندۀ ای افسانه ای است به غایت خوشنگ و خوش آواز، که در سرزمین هند است.

به شیء مورد نظر متصل می‌کردند.

۲—روش گرم (مذاابی): بعضی از ظروف را ابتدا

برجسته کاری نموده، پس از آن که سطح آن را قلمزنی می‌کردند لایه نازکی از طلا را به وسیلهٔ ریخته گری به روی آن می‌شاندند و آن را دوچاره می‌ساختند.

در دورهٔ ساسانی، ساخت و تزیین ظروف فلزی به روشهای

زیر رایج بوده است:

۱—روش سرد (ورقه‌ای یا قابلمه کاری^۱): در برخی

آثار هر یک از اجزای تزیینی را به طور جداگانه می‌ساختند و پس از آن که سطح این اجزا را با ورقه‌ای از طلا می‌پوشانندند، آنها را

شکل ۱-۳۹—نکوک طلا، ساسانی، سده چهارم و پنجم میلادی، موزه رضا عباسی

شکل ۱-۴۰—جام خسرو، ساسانی قرن ششم میلادی

۳—ریخته گری: برخی از ظروف و سکه‌ها را نیز به روش

ریخته گری با استفاده از فلز مذاب و قالب می‌ساختند.

۴—ترصیع: در این روش سطح ظرف که به روش

مشبک کاری، بخشهایی از آن جدا شده و قطعات یاقوت و سنگهای قیمتی جایگزین آن می‌شود. یکی از زیباترین آثار دورهٔ ساسانی جام زرین خسرو مربوط به قرن ششم میلادی است. این جام به صورت قایی زرین و مشبک است که در مرکز آن، تصویر خسرو بر روی قطعه‌ای از سنگ بلور مدور، کنده شده است. دورادور این تصویر و همچنین لبهٔ خارجی جام نیز یاقوت نشان شده است (شکل ۱-۴۰).

۱—در فرهنگ دهخدا، قابلمه کاری چنین تعریف شده است: در اصطلاح زرگرها ورقه نازک از فلز روی چیزی کشیدن.

برده و ترصیع شده است (شکل ۱-۴۱ و ۱-۴۲). در آثار این دوره نقوش آلات و ادوات موسیقی شبیه چنگ، بوق و تنبور و رباب بسیار دیده می‌شود که این نکته، خود، بیانگر علاقهٔ فراوان ساسانیان به هنر موسیقی است.

همچنین جام دیگری مربوط به قرن ششم میلادی در مازندران کشف شده که نقش چهار نوازنده در بدنه آن و نقش یک مرغ در ته آن به روش نیم منبّت قلمزنی شده است. بین نقش رامشگران، نقش یک ردیف قلب از بزرگ به کوچک با قلم فرو

شکل ۱-۴۱—جام نوازنگان، قرن ششم میلادی، ساسانی، محل اکتشاف: مازندران، گنجینهٔ ملی، موزهٔ ایران باستان

شکل ۱-۴۲—ته‌جام نوازنگان، طرح مرغ، قرن ششم میلادی، ساسانی، محل اکتشاف: مازندران، گنجینهٔ ملی، موزهٔ ایران باستان

پهلوی ساسانی است، می‌باشد. این دو جام به روش چکش کاری با تأثیر ظریف و دقیق از طبیعت ساخته شده‌اند (شکل ۱-۴۳).

از آثار زیبای دیگر این دوره، دو جام نقره‌ای، یکی به شکل سر اسب و دیگری به شکل غزالی که دارای کتیبه‌ای به خط

شکل ۱-۴۳-الف-ساغر سر اسب، قرن ششم و هفتم میلادی، گنجینه سینسیاتی. ب-ساغر سر غزال، قرن چهارم و پنجم میلادی - مجموعه شخصی

مطالعه آزاد

۱- سکه‌های کوچک مسی یا مفرغی ۲- سکه نقره که «درهم» نامیده می‌شده است. ۳- سکه بزرگتری که از جنس نقره بوده و «تندرادرهم» نام داشته است. این سکه‌ها به وسیله‌ه نوعی ابزار فشار (پرس) دستی ضرب می‌شده است.

ضرب سکه‌های فلزی از جنس طلا و نقره در ایران که از زمان داریوش اول (هخامنشیان) شروع شد، در دوره اشکانیان (پارتیان) و سلوکیان از جنس برتن، نقره و طلارونق گرفت و اغلب بر آنها چهره پادشاهان و حاکمان وقت نقش شده است. در زمان اشکانیان سه نوع سکه ضرب می‌شده است:

ب-سکه نقره، مجموعه سوم موزه بریتانیا، دوره هخامنشی، قرن چهارم قبل از میلاد، اندازه حقیقی ۴/۵ سانتیمتر.

الف-دریک طلا، مجموعه اول موزه بریتانیا، داریوش یا خسایار، دوره هخامنشی ۴۰۵-۵۲۱ قبل از میلاد، اندازه حقیقی ۴/۵ سانتیمتر.

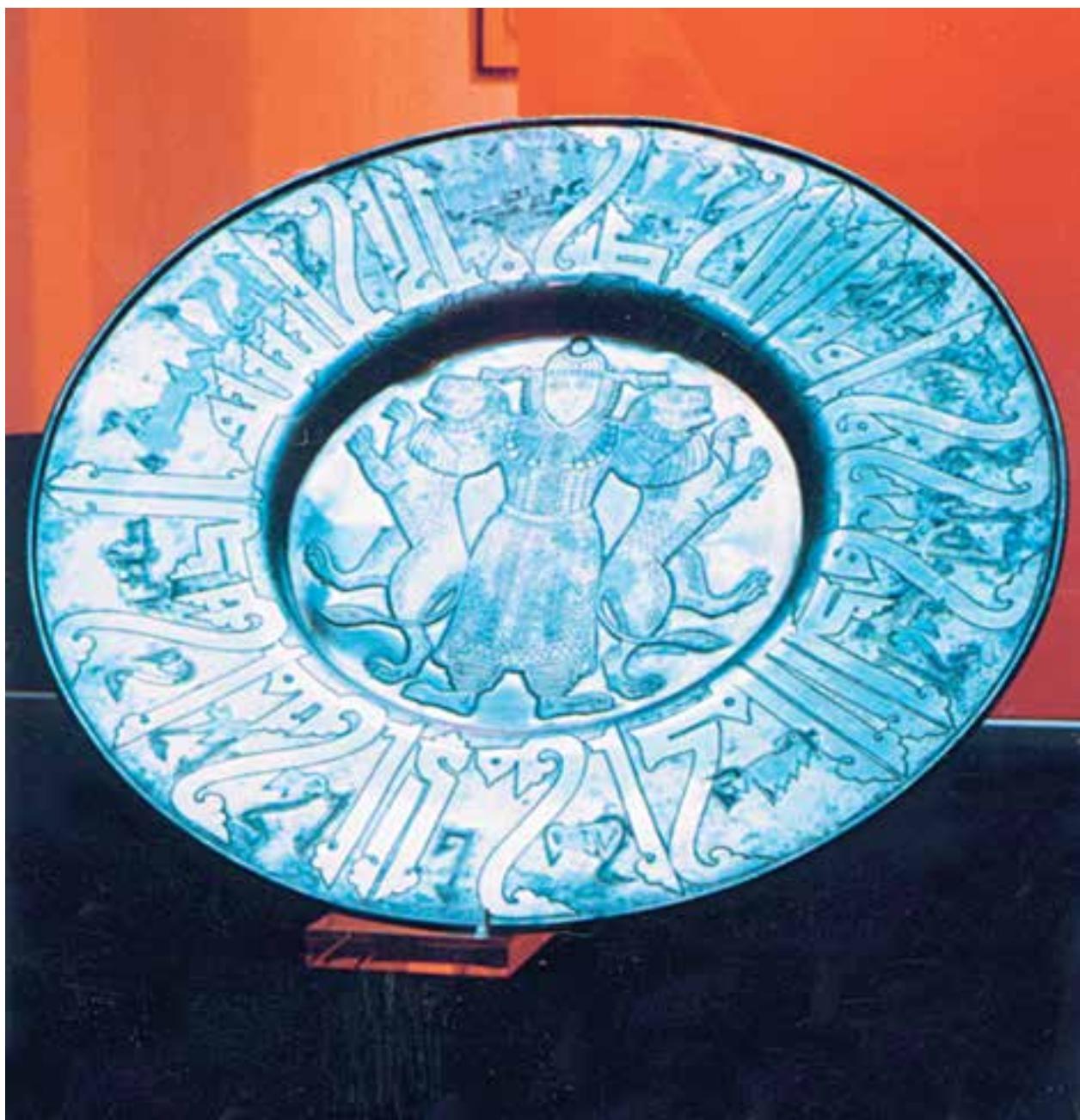
۳— دوره اسلامی

مجموعه‌ای از آثار و ظروف آبخوری به شکل حیوانات و پرندگان که به روش ریخته‌گری از فلز مفرغ ساخته و به روش قلمزنی، تزین شده‌اند، حلقة اتصال روشهای ساسانی و ایران بعد از اسلام می‌باشند که بیشتر در سرزمینهای خراسان، ری و سمرقند ایجاد شده‌اند.

آثار فلزی این دوران بیشتر مربوط به صدر اسلام، دوره‌های سلجوقی، ایلخانی، تیموری، صفوی و قاجار است اما بدین ترتیب

و زیباترین آنها به دو دوره سلجوقی و صفوی تعلق دارد.

صدر اسلام: در صدر اسلام بین سالهای ۳۰ تا ۴۲۹ هجری قمری، ایرانیان با قبول دین اسلام ارزشها و احکام جدید را پذیرفتند که بر این اساس، موظف به انجام آدابی جدید و پرهیز از انجام بعضی امور می‌شدند. این باور و اعتقاد تحولی در تفکر و بینش هرمندان آن زمان نیز پدید آورد، که سبب ظهور آثاری بدیع و شگرف، در معماری، کتابت، سفالگری، فلز، نقاشی، دستبافتها و ... شد.

شکل ۱۴—۱— بش CAB نقره طلاکوب دوجداره با نوشته خط کوفی قرن سوم و چهارم هـ.ق، موزه رضا عباسی

شکل ۱-۴۵—اسطرباب، از جنس برنج، ۵۵۸ هجری، قطر ۱۶ سانتیمتر، ارتفاع از آویز ۲۴ سانتیمتر، موزه ایران باستان

گیاهی کاربرد خط و به ندرت انسانی و حیوانی است. به طور کلی می‌توان گفت هنرمندان فلزکار ایرانی، هنر باستانی خود را، با ابداعاتی تازه، طبق موازین اسلامی، به شکل جدیدی ارائه دادند.

مصنوعات فلزی این دوران از نظر جنسیّت و نقوش دچار دگرگونی شده‌اند، به‌گونه‌ای که هنرمندان فلزکار آن دوره، به علت محدودیت استفاده از طلا و نقره، به استفاده بیشتر از مفرغ روی آورده‌اند، همچنین نقوش تزیینی این دوره بیشتر از نوع نقوش

شکل ۱-۴۷— پیه‌سوز مفرغی، مشبک حکاکی شده، سده ششم و هفتم ه.ق
رضا عباسی

شکل ۱-۴۶— ابریق مفرغین با کتیبه به خط کوفی، حکاکی شده سده ششم و هفتم ه.ق رضا عباسی

سلجوقيان (٤١٦—٥٧٣ هـ.ق)

فلزکاري در دوره سلجوقي، همانند ديجر هنرها، شکوه و عظمت خاصی دارد. با مشاهده آثار آن، ذوق هنر دوره ساساني در يادها زنده می شود. اوج اين هنر، در ناحيه خراسان و هرات شكل گرفته است.

گلاب پاشهها، بخوردانها، سينيهای طلا و نقره، ظروف درب دار، جامها و تنگها، پايه چراغهای مفرغی و ... آثاری زیبا و بدیع از اين دوره هستند که در موزه های داخل و خارج از ايران نگهداری می شوند.

(الف)

شكل ۱-۴۸ — منقل نقره، قرن ششم هـ.ق، خراسان

(ب)

۲— ساخت اشیا به طريقة ريخته گري: در اين روش فلز را ذوب کرده، پس از ريختن در قالب، آن را به شكل مورد نظر درمی آورده‌اند. سپس طرح آن را حکاکي یا قلمزنی می کرده‌اند (شكـل ۱-۴۹).

نقوش تزييني آثار فلزی دوره سلجوقي، شامل نقوش هندسي، اسلامي و گياهي و خطوط نسخ و كوفى بوده و به دو روش عده از آنها استفاده می شده است.

گاهی سطح فلز با طرحها و نقشهای گوناگون کاملاً پوشانده و ظرف را زیبایی، و جلوه می بخشیدند (شكـل ۱-۴۸).

يا زمينه ظرف را بدون طرح و ساده می گذاشتند، مرکز آن را با نقش اصلی تزيين می کردند تا نقش اصلی برجسته‌تر نشان داده شود.

شكل ۱-۴۹ — عودسوز برنزی مشبك، خراسان، قرن ششم هـ.ق، گنجينه ملي، موزه ايران باستان

۱— نقره کوبی: در اين روش، هنرمند محل قرارگيري نقره را با قلم مخصوص بهصورت شيار نقر می کند و سپس مفتول نقره را درون اين شيارها می کويد.

۲— کنده کاري: در اين روش هنرمند با استفاده از قلم مخصوص بخشهايی از طرح را از سطح زمينه فلز برمی دارد.

میناکاری^۲: مینای مرصن و خانه‌بندی از حدود قرن پنجم پیش از میلاد در ایران ساخته می‌شد که احیا و اوج آن از دوره سلجوقی تا صفویه است. روش کار آن چنین است که سطح فلزات را (به ویژه فلزهای قیمتی مانند طلا و نقره و گاه فلز مس) را با رنگ‌های مینایی که شامل اکسیدهای فلزی و مواد لعابی است نقاشی و تزیین می‌کنند. سپس رنگها پس از پخت در کوره بر سطح فلز ثابت می‌شود.

ترصیع: یکی از شیوه‌های تزیینی بسیار مهم که از دوره اسلامی شروع شده و در این دوره نیز به کار گرفته شده است. در این شیوه هنرمند حین قلمزنی، قسمتهایی از سطح فلز را با استفاده از ابزار مخصوص گود کرده، فلز دیگر را در قسمت گود شده قرار داده و روی آن را می‌کویید. پس از پرداخت شیء قلمزنی شده، در قسمتهای گود شده نگین یا جواهر به کار می‌برده است.

صفویان (۱۱۱۵—۸۸۱ هـ.ق)

در این دوره همانند دوره‌های قبلی روش‌های مختلف فلزکاری استفاده می‌شد اما آنچه هنر فلزکاری دوره صفویه را از دوران دیگر متمایز می‌سازد، احیای هنر مشبک‌سازی فولاد است که نمونه‌های زیبای دیگر آن را از دوره تیموری مشاهده می‌کنیم.

(ب)

شکل ۱۱۱۵—۸۸۱ هـ.ق — شمعدان برنجی مشبک غرب ایران، قرن دهم هـ.ق، نقوش اسلامی، گنجینه ملی ایران، موزه ایران باستان ب — قسمتی از بدنه شمعدان

حکاکی: این روش که در مقایسه با قلمزنی به ابزار کار محدود و ساده‌تری نیاز دارد. هنرمند با قلمی فلزی، بر سطح شیء مورد نظر نقوش را با عمق خیلی کم حک می‌کرده است.

کوفت گری: یکی از روش‌های تزئینی است که بر روی سطح فلزات شیارهای ایجاد می‌کرده و داخل آنها را از مفتولهای طلا و نقره پر می‌کردند. در این دوران هنرمندان خراسان با استفاده از مفتولهای نقره‌ای آثار بسیار زیبایی را بوجود آورده‌اند.

برجسته کاری: نوعی تزیین معمول در دوران سلجوقی است، بدین شکل که نقوش و کلماتی را که برای تزیین شیء در نظر می‌گرفتند از فلز دیگری ساخته، سپس آن را روی ظروف و یا شیء مورد نظر وصل می‌کردند.

مشبک کاری: در این تزئین فضای بین نقوش را با ابزارهای مختلف به گونه‌ای خالی می‌کردنده که یکپارچگی نقش حفظ شود.^۱ فلزکاران سلجوقی با مهارت تمام ظروفی را به شکلهای مختلف ساخته و مشبک کاری کرده‌اند (شکل ۱۱۱۵—۸۸۱ هـ.ق، الف و ب).

(الف)

۱— در فصل چهارم با این روش بطور کاملتری آشنا خواهید شد.

۲— آرتور آپهام بوب ایران‌شناس و پژوهشگر در زمینه هنر ایرانی، تحقیقات ارزنده‌ای انجام داده است، این هنر را مینیاتور بر روی آتش نامیده است.

یکی از شیوه‌های تزیین آثار فلزی، که در این دوره به اوج می‌رسد طلاکوبی روی فولاد است. در این دوره بر سطح اشیاء فولادی، بهویژه پیکره‌های حیوانات و پرندگان قسمتهایی را برای جایگزین کردن مفتولهای نازک طلا بر سطح فولاد در نظر می‌گرفته، با کارد مخصوص طلاکوبی که کوتاه و تیز است زبر کرده، سپس مفتولهای طلا را روی سطح زبر جای می‌دادند. آن‌گاه با چکش طلاکوبی، مفتول را بر سطح زبر می‌کوییدند و سپس سطح آن را صیقل و جلا داده، ناهمواریهای آن را کاملاً از بین می‌بردند.

در این دوره قلمزنی، سینی، بشقاب، گلداهای کوچک و بزرگ که گاه بلندی آنها به ۳ متر می‌رسد در شهر اصفهان به اوج شکوفایی خود می‌رسد. از مراکز دیگر فلزسازی دوره صفویه کرند در غرب کرمانشاه و راین در جنوب غربی کرمان است.

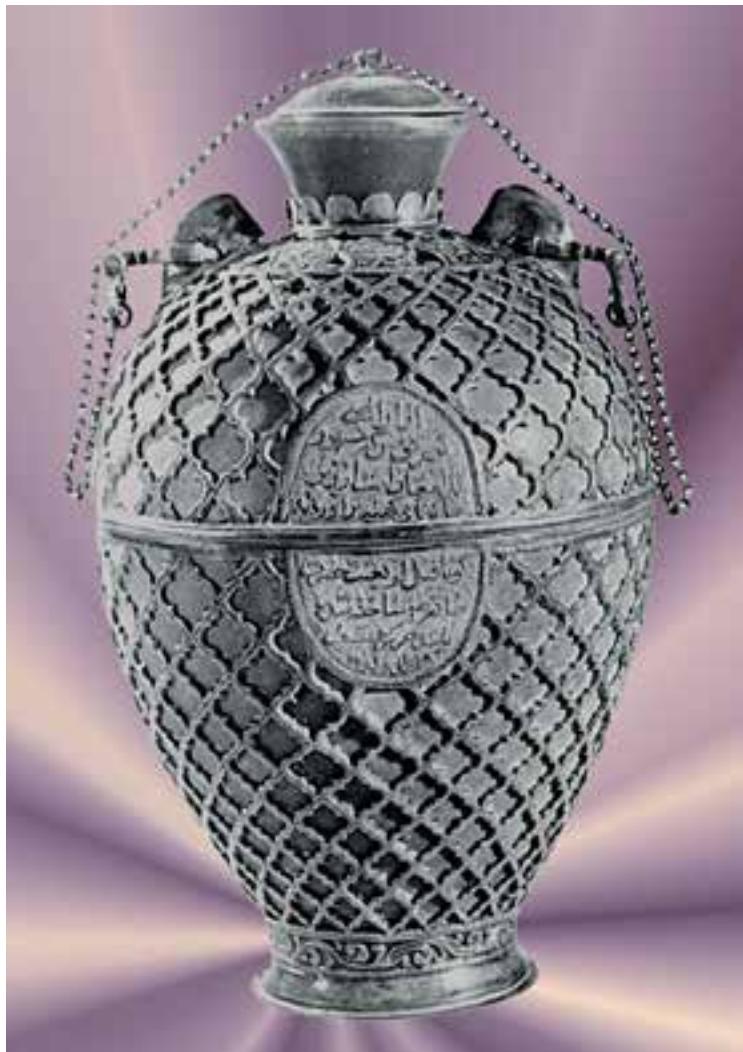

شکل ۱-۵۲—عودسوز، مشبک، دوره اسلامی، موزه ایران باستان

آثار فلزی این دوره، شامل اشیا و ظروف تزیینی و همچنین ابزار و سلاح جنگی، علم و غیره است و برای تزیین روی آنها از روش‌های کوفتگری، مشبک‌کاری و قلمزنی استفاده کرده‌اند. همچنین در اوایل این دوره علمهایی از جنس فولاد با تزیینات مشبک، شمعدانها و پیکره‌پرندگانی کوچک و بزرگ متصل به میله اصلی علم ساخته‌اند. نقش این آثار بیشتر شامل خوشنویسی آیات و احادیث، اسماء ائمه، اشعار فارسی، نقش گل و برگ، ترکیبات متنوع نقش اسلیمی و هندسی است (شکل ۱-۵۱).

شکل ۱-۵۱—اصفهان، شمعدان برنجی مشبک، قرن بیاندهم هـ.ق، موزه ایران باستان

شکل ۱۵۳— کوزه سفال بدون لعب، پوشش مشبک نقره‌ای، قاجار، کتیبه به خط
نسخ، محل اکتشاف: دامغان، گنجینه ملی

در دوره‌های بعدی نیز آثار فلزی مانند انواع زیورآلات، ابزار شخصی، ادوات جنگی و ظروف به روش‌های طلاکوبی، ترصیع، مینایی و غیره ساخته شده است.

نقوش این آثار اغلب گل و برگ‌های درهم پیچیده و حیوانات و پرندگان را در برمی‌گیرد.

شکل ۱۵۴— کوزه قلیان فولادی، طلاکوب کتیبه با خط نستعلیق،
ساخت حاجی عباس، اصفهان، گنجینه ملی، موزه ایران باستان

(ب)

ارزشیابی نظری

- ۱- تاریخچه فلزکاری در ایران به چند دوره تقسیم‌بندی می‌شود؟ نام ببرید.
- ۲- مفرغ چیست؟
- ۳- مفرغهای لرستان مربوط به کدام دوره تاریخی است؟
- ۴- درباره نقوش مفرغهای لرستان توضیح دهید.
- ۵- جام طلای حسنلو به چه روشی ساخته شده است؟ درباره نقوش و روش‌های قلمزنی آن توضیح دهید.
- ۶- جام مارلیک مربوط به چه دوره تاریخی است؟ درباره نقوش آن توضیح دهید.
- ۷- درباره گنجینه زیویه توضیح دهید.
- ۸- درباره دو اثر فلزکاری دوره هخامنشی توضیح دهید.
- ۹- درباره روش‌های تزیینی فلزکاری در دوره ساسانی توضیح دهید.
- ۱۰- دوره‌های بر جسته فلزکاری دوران اسلامی را نام ببرید.
- ۱۱- فلزکاری دوره سلجوقی را با شرح روشها، نقوش و آثار توضیح دهید.
- ۱۲- ویژگی فلزکاری صفوی چیست؟

فصل دوم

آشنايی با کارگاه قلمزنی

هدفهای رفتاری: در پایان اين فصل، هنرجو باید بتواند:

- ۱- با ویژگیهای کارگاه قلمزنی آشنا شود.
- ۲- ابزار اصلی قلمزنی را نام ببرد.
- ۳- ابزار جانبی قلمزنی را نام ببرد.
- ۴- ویژگیهای مواد مصرفی را توضیح دهد.
- ۵- اینمي و بهداشت کارگاه قلمزنی را رعایت کند.

کارگاه قلمزنی

میز کار به ابعاد $80 \times 60 \times 30$ سانتیمتر برای قرار دادن ابزار قلمزنی، کُنده به ابعاد 25×100 سانتیمتر برای قرار دادن بوم بر روی آن و صندلی گردان به ارتفاع 60 سانتیمتر را که پشت کُنده قرار می‌گیرد در اين فضا می‌چinیم.
میز استاد کار، با ویژگیهای ذکر شده، در رأس اين ترتیب قرار دارد.

فضای مناسب با تعداد هنرجویان، به مساحت تقریبی حداقل 84 مترمربع برای 20 هنرجو است که دارای بخش‌های آموزش نظری و عملی قلمزنی، قیرریزی و پرداخت می‌باشد.
بخش آموزش نظری و عملی قلمزنی: در این بخش که $\frac{1}{2}$ کل مساحت کارگاه (40 مترمربع) است، محدوده‌ای به اندازه 2 مترمربع برای هر هنرجو در نظر می‌گیریم.

شکل ۱-۲- کارگاه قلمزنی

سلط قلمزن می‌باشد. دمای مطلوب محیط کارگاه $20-22^{\circ}\text{C}$ است.

نور عامل مهمی در انجام صحیح و دقیق قلمزنی است، بنابراین کارگاه باید دارای ۲ منبع نور طبیعی و نور مصنوعی باشد. جهت صحیح تابش نور به هنگام کار، از بالای دست

شکل ۲-۲

گوشمایی از اتاق ظرفشویی و شیر آب نصب می‌گردد. نصب دستگاه تهویه مناسب در این اتاق ضروری است، زیرا با ورود هوای تازه به هنگام ذوب قیر و هنگام استفاده از مواد شیمیایی برای پرداخت، از آلودگی تنفسی جلوگیری می‌شود.

بخش قیرریزی، شستشو و پرداخت: اتاقی است که ذوب قیر و عمل قیرریزی با استفاده از وسایلی مانند اجاق گاز، کپسول گاز، ظرف قیر و وسائل جانبی دیگر در آن صورت می‌گیرد. علاوه بر آن، برای شستشو و پرداخت اشیای قلمزنی شده، در

ابزار اصلی قلمزنی

ابزار اصلی قلمزنی، چکش و انواع قلم است.

چکش قلمزنی: از ۳ قسمت سر فولادی مخروطی شکل،

میله رابط فلزی و دسته چوبی تشکیل شده است. که قلمزن با آن

بر انتهای قلم ضربه زده، قلم را بر سطح فلز به حرکت درمی آورد.

سطح ضربه زننده مریع یا دایره شکل است و سمت دیگر آن نسبتاً

نوک تیز می باشد، تا در هنگام ضربه زدن مانع دید قلمزن نشود.

چکش، کم وزن و سبک (حدود ۲۰۰ گرم) انتخاب می شود

و دسته آن ظرفی و باریک است تا موجب خستگی دست قلمزن

نشود (شکل ۲-۳).

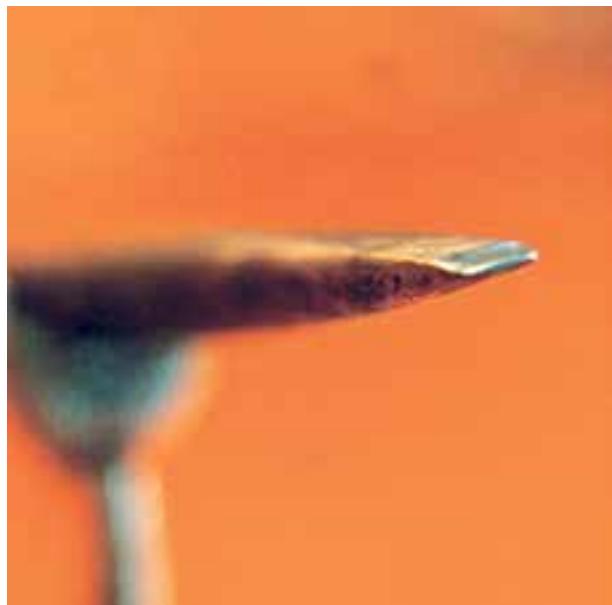

شکل ۲-۳ - چکش

قلم: میله‌ای است فولادی به طول تقریبی ۱۵ سانتیمتر با ضخامت قلم تحریر که به دست استاد قلمزن ساخته می شود و برای نقش نشاندن یا ایجاد بافت‌های مناسب بر روی فلز مورد استفاده قرار می‌گیرد. ضخامت و طول قلم در صورت لزوم تغییرپذیر است. نوک هر قلم دارای شکل و بافت خاصی است که برای انجام کاری بخصوص و یا ایجاد نقشی ویژه و بافت‌های مناسب به کار گرفته می شود.

قلمها براساس نوع روش قلمزنی به سه دسته قلمهای منبت کاری (شکل دهنده)، قلمهای ریزه کاری (ایجاد نقش و بافت)، و قلمهای مشبک کاری (برش دهنده) تقسیم می شود.^۱

قلمهای ریزه کاری: در قلمزنی به روش ریزه کاری برای تزین و تکمیل طرح از قلمهای نیم بُر، سنبه، پرداز، گرسوم، گرساد، یک تو، ناخنی و بادامی استفاده و بعضی از اینها در اندازه‌های مختلف ساخته می شوند.

شکل ۲-۴ - قلم نیم بُر

شکل ۲-۵ - اثر قلم نیم بُر

۱- قلمها را از جهت دیگر به دو نوع زیر تقسیم می کنند:

الف - قلمهای آج دار - قلمهایی که سطح مقطع نوک آنها دارای بافت است.

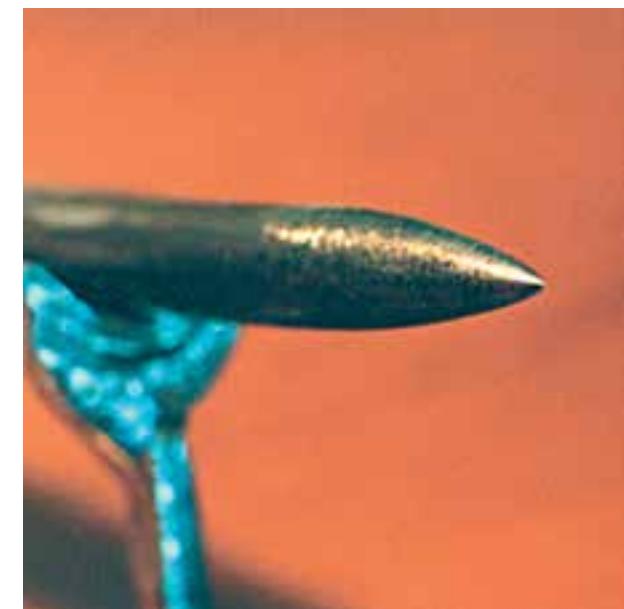
ب - قلمهای بدون آج - قلمهایی که سطح مقطع نوک آنها صاف و بدون بافت است.

می رود(شکل ۲-۶ و ۲-۷).

۲—سُنْبَه: مقطع آن مخروطی شکل، مانند نوک مداد است که برای سنبه کاری^۱ طرح و همچنین تزیین نقوش به کار

شکل ۲-۷—اثر قلم سنبه

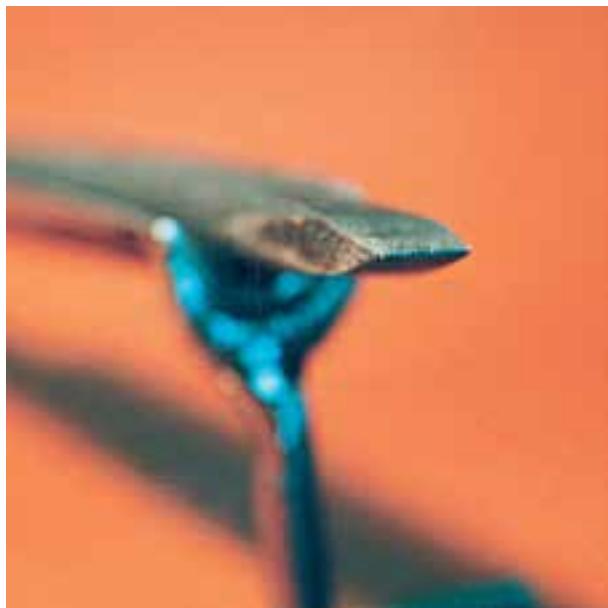
شکل ۲-۶—قلم سنبه

پرگاری طرح و خطوط حاصل از قلم سنبه مورد استفاده قرار می گیرد(شکل ۸-۸ و ۲-۹).

۳—پرداز: مقطع آن مانند قلم نیم بُر است، با این تفاوت که سطح آن از دو طرف به صورت مایل، آج دار می باشد. در تزیینات گلهای، حیوانات، درختان و همچنین برای مشخص کردن خطوط

شکل ۲-۹—اثر قلم پرداز

شکل ۲-۸—قلم پرداز

۱—سنْبَه کاری، یکی از روش‌های انتقال طرح است.

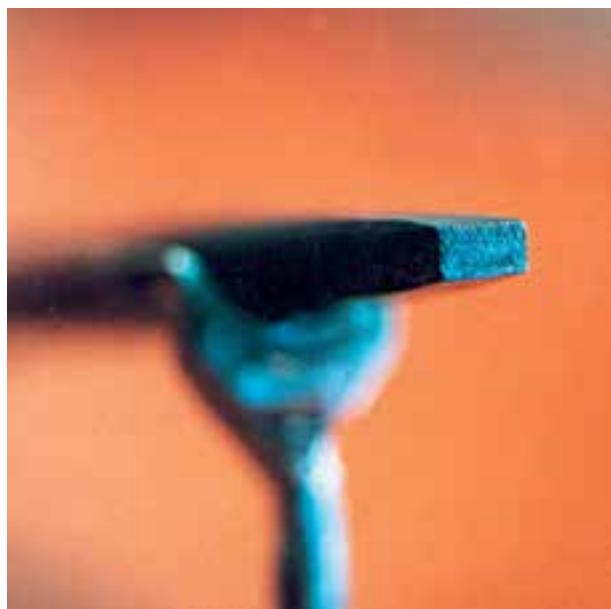
مناظر، بدن انسان و بهطورکلی، روسازی^۱ به کار می‌رود و معمولاً در اندازه‌های مختلف ساخته می‌شود (شکل ۲-۱۱ و ۲-۱۲).

شکل ۲-۱۱- اثر قلم گرسواد

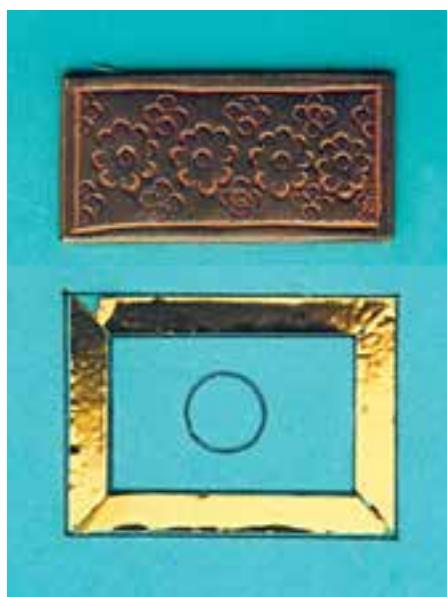
زمینه و همچنین ساخت گل و برخی نقوش از قلم یک تو استفاده می‌شود (شکل ۲-۱۲ و ۲-۱۳).

۴- گرسواد (گل سواد یا گل سوا): مقطع آن مستطیل شکل و تخت است که به صورت مایل از دو طرف دارای آج می‌باشد و برای مات کردن، فرو بردن زمینه و همچنین تزیین گلها،

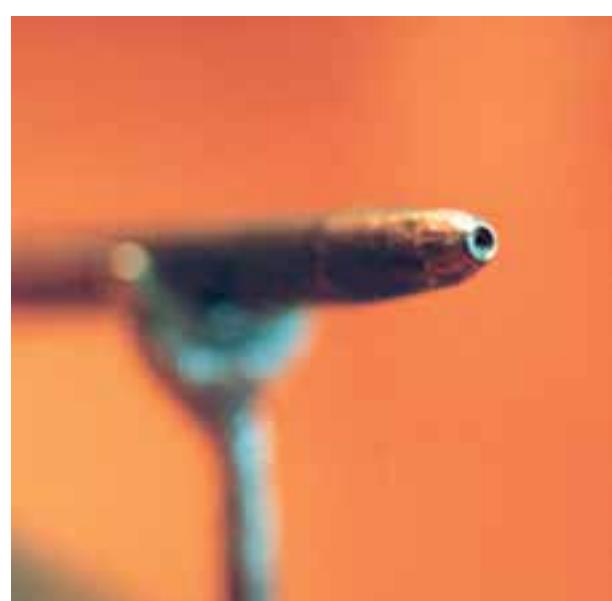

شکل ۲-۱۲- قلم گرسواد

۵- یک تو (ید تو): نوک آن مخروطی شکل با مقطعی گرد و کوچک می‌باشد که حفره‌ای در مرکز آن تعییه شده است و معمولاً در اندازه‌های مختلف ساخته می‌شود. در تزیین حاشیه،

شکل ۲-۱۳- اثر قلم یک تو

شکل ۲-۱۴- قلم یک تو

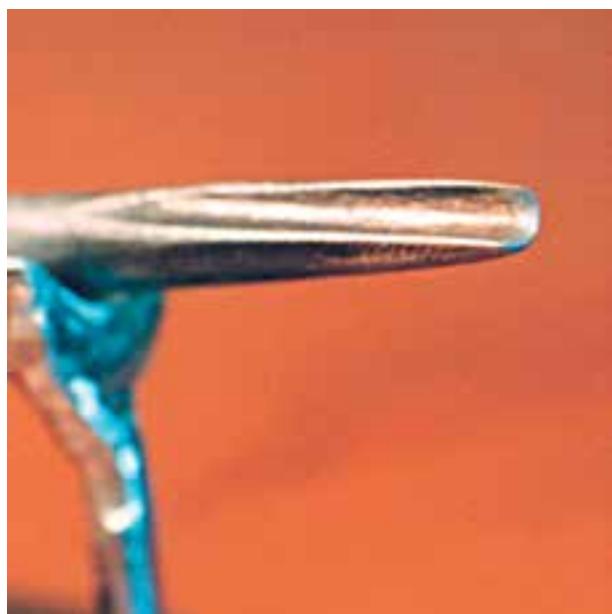
^۱- روسازی، ساخت و ساز طرح، مانند گلها، برگها، درختان، جانوران و لباس آدم و ... را گویند.

نقش موی انسان، یال اسب، امواج آب و تزیین حاشیه استفاده می‌شود (شکل ۱۴ و ۱۵).

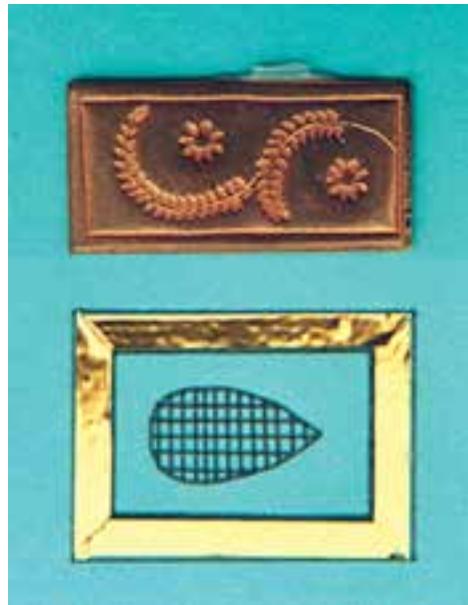
شکل ۲-۱۵- اثر قلم ناخنی

۶- ناخنی (زُلفی): مقطع آن به شکل نیمدايره‌ای باریک شبیه به ناخن انگشتان دست و بدون آج است. از این قلم برای

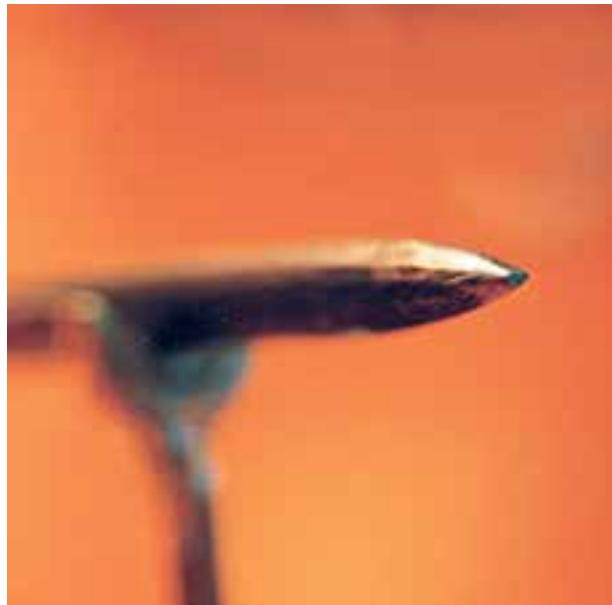
شکل ۲-۱۴- قلم ناخنی

گلهای چند پر به کار می‌رود (شکل ۱۶ و ۱۷).

شکل ۲-۱۷- اثر قلم بادامی

۷- بادامی: مقطع آن به شکل بادام و دارای دو ردیف آج متقطع است و برای تزیین حاشیه، زمینه، گل و برگ و ساخت

شکل ۲-۱۶- قلم بادامی

اصطلاحاً به آن «قلم گرسوم دورج و یا دورگ» گفته می‌شود. از این قلم در زمینه‌سازی و برای ایجاد بافت‌های مناسب و تزیینات طرح استفاده می‌شود.

شکل ۲-۱۹—قلم گرسوم یک رج

روی فلز فرو بُرد که بر دو نوع تند و کند تقسیم می‌شود.
۲—قلم کف تخت: مقطع آن کاملاً تخت به شکل مربع یا مستطیل و بدون آج است و برای فرو بردن زمینه طرح که دارای سطوحی با خطاهای کناری مستقیم می‌باشد، و برجسته نمودن نقش مورد استفاده قرار می‌گیرد و معمولاً در اندازه‌های متفاوت ساخته می‌شود (شکل ۲-۲۰ و ۲-۲۱).

شکل ۲-۲۱—قلم کف تخت

۸—گُرسُوم (گل سوم): مقطع آن مستطیل شکل با چهار تا پنج حفره ریز دایره‌ایست که به صورت ردیف، کنار هم قرار گرفته‌اند. در بعضی از آنها برای راحتی کار دو ردیف از این حفره‌ها به صورت دو خط موازی در کنار هم قرار می‌گیرند که

شکل ۲-۱۸—قلم گرسوم دورج

قلمهای منبت‌کاری و جُنده‌کاری: برای برجسته کردن نقش‌ها فروبردن زمینه نقش از این قلمها استفاده می‌شود. به همین دلیل سطح مقطع آنها صاف و صیقلی و بدون آج است. قلمهای منبت‌کاری، انواعی چون قلم نیم‌ور، قلم کف تخت، قلم خوشة (خُشه) و قلم بادامی ساده دارند.

۱—نیم‌ور: مقطع آن بیضی شکل و لبه‌های آن منحنی است. با این قلم می‌توان خطوط اصلی نقش را به اندازه دلخواه

شکل ۲-۲۰—قلم نیم‌ور

۴—بادامی ساده: مقطع آن مانند قلم بادامی است اما بزرگتر و بدون آج می باشد، که برای اثرگذاری بهتر، مقطع آن را لبه دار می سازند. در ایجاد نقش گلهای چند پر از آن استفاده می شود (شکل ۲-۲۴).

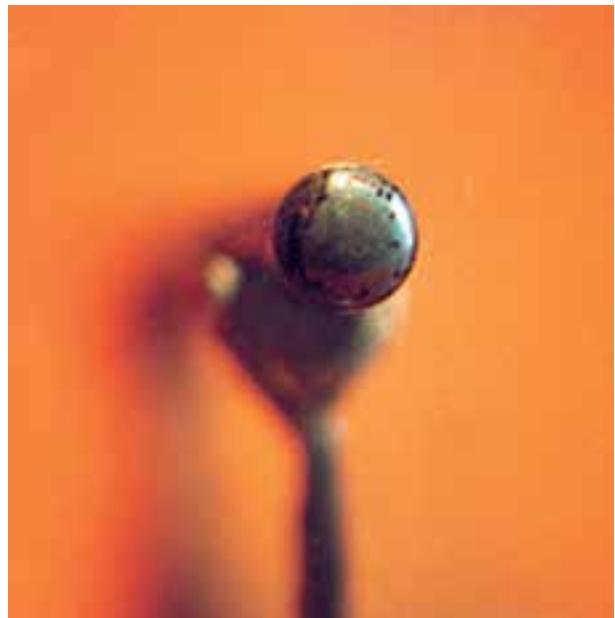
شکل ۲-۲۴—قلم بادامی ساده

قلم مشبک کاری: در روش مشبک کاری، از قلم تیزبر که نوک آن به صورت خطی با عرض کم و لبه بُرنده است استفاده می شود. با ضربه زدن به روی تیزبر، فلز، برش خورده، قسمتهایی از زمینه یا نقش از قطعه کار جدا می شود.
گفتنی است اندازه قلمهای ذکر شده، شماره استانداردی ندارد و استاد کار قلمزن می تواند با توجه به اندازه و نوع طرح گاهی اندازه های مختلفی از هر کدام را بسازد (شکل ۲-۲۵).

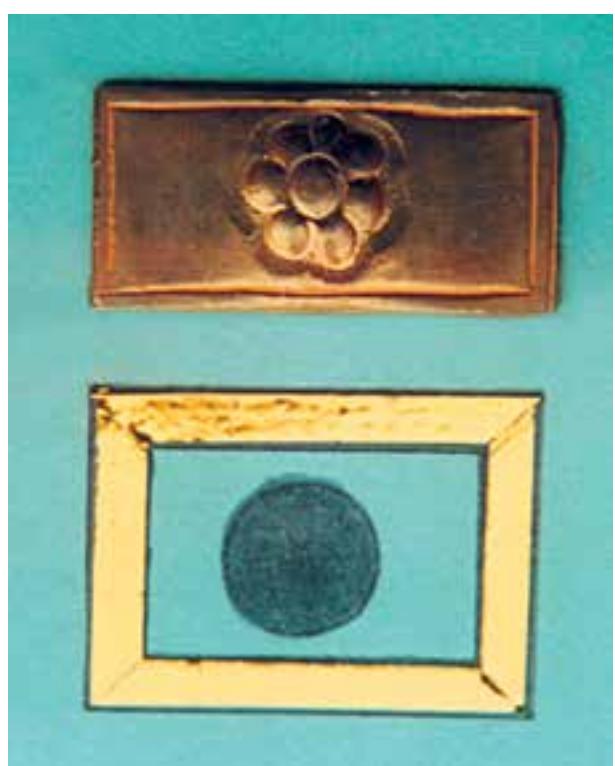

شکل ۲-۲۵—قلم تیزبر

۳—خوشه (خُشه): مقطع آن دایره ای شکل و بدون لبه و سطح آن صاف و صیقلی است برای ایجاد شکل و نقوش خیلی برجسته که دارای خطوط کناری منحنی می باشند به کار می رود و در اندازه های متفاوت ساخته می شود (شکل ۲-۲۲ و ۲-۲۳).

شکل ۲-۲۲—قلم خوشه

شکل ۲-۲۳—اثر قلم خوشه

مطالعه آزاد

حال پس از آشنایی با قلمها و اثرات آنها بادقت و توجه در تصویر زیر، قلمهای به کار رفته در این اثر قلمزنی شده را در هر بخش از نقش مشخص کنید.

شكل ۲۶- سینی سیمین، با نقش شاهپور دوم در حال شکار، ساسانی، نگارخانه هنری فرییر واشنگتن.

بر روی آن می‌گذاریم (شکل ۲-۲۷). مشابه فلزی آن وجود دارد که می‌توان متناسب با قد خود آن را تنظیم کرد (شکل ۲-۲۸).

شکل ۲-۲۸—پایه فلزی

ابزارهای اصلی دیگر شامل کُنده و تسمه است: کُنده: بخشی از تنه درخت است که زمینه را برای قلمزنی

شکل ۲-۲۷—کنده چوبی

روی کنده هنگام قلمزنی مورد استفاده قرار می‌گیرد (شکل ۲-۲۹).

تسممه: مانند کمربند است و جنس آن می‌تواند از چرم، پلاستیک و یا پارچه باشد و برای ثابت نگهداشتن قطعه کار به

شکل ۲-۲۹—تسمه

ابزارهای جانبی قلمزنی

این ابزارها، شامل، ابزارِ ذوب قیر، ابزارِ قیرریزی، ابزار آماده‌سازی بوم، ابزار پیاده کردن طرح، ابزار قیربرداری و ابزار پرداخت می‌باشد.

۱- ابزارهای ذوب قیر

این ابزارها عبارت‌اند از:
اجاق گاز: برای ذوب و آماده‌سازی قیر مورد استفاده قرار می‌گیرد.

کپسول گاز: با شیلنگ گاز به اجاق گاز متصل می‌شود.

ظرف ذوب قیر: ظرفی فلزی است که برای ذوب قیر به کار می‌رود. اصطلاحاً به آن «توه» گفته می‌شد. برای این منظور می‌توان از ظروف مناسبی از جنس روی، آهن یا مس استفاده کرد.

زیرتوه: صفحه‌ای فلزی است که زیرتوه و برای ایمنی استفاده می‌شود.

ترازو: برای وزن کردن قیر و گچ به کار می‌رود.

۲- ابزار قیرریزی

هسوم: قطعه چوبی است که برای مخلوط کردن و برداشتن قیر به کار می‌رود. برای ریختن قیر بر سطح کار می‌توان از ملاقه با دسته چوبی استفاده کرد.

ظرف آب: برای آزمایش قیر آماده شده و سرد کردن بوم قیرگذاری شده به کار می‌رود.

۳- ابزارهای آماده‌سازی بوم

قیچی: برای برش ورقه‌های فلزی در دو نوع اهرمی و دستی به کار می‌رود (شکل ۲-۳۱ و ۲-۳۲).

شکل ۲-۳۰- اجاق و ظرف ذوب قیر

شکل ۲-۳۱- قیچی اهرمی

شکل ۲-۳۲- قیچی دستی

شکل ۲-۳۳—سوهان

سوهان: برای صاف کردن لبه های فلز برش خورده و ساخت انواع قلم به کار می رود (شکل ۲-۳۳).
گونیای فلزی ۹۰°: برای قائمه کردن قطعه های فلزی برش خورده به کار می رود.

شکل ۲-۳۴—کیسه گرد

سنباذه: برای سنباده زدن سطح فلز و همچنین تیز کردن مقطع قلمها به کار می رود. ^۱ شامل انواع سنگ نفت ثابت و متحرک و سنباده ثابت و متحرک است.

۴—ابزارهای پیاده کردن طرح
کاغذ کپی: برای انتقال طرح بر سطح فلز، در روش استفاده از کپی، به کار می رود.

کیسه گرده: کیسه ای است پارچه ای حاوی گرده زغال که هنگام انتقال طرح به روش گرده کردن ^۲ از آن استفاده می شود (شکل ۲-۳۴).

پرگار فلزی: برای ترسیم دایره، قوس زدن، تقسیم کار و جدول بندی بر سطح فلز به کار می رود که با فشار دست باز و بسته می شود (شکل ۲-۳۵).

قلم سنبه: از این قلم برای ایجاد سوراخهای ریز و ممتد بر روی، طرحی که روی کاغذ پوستی منتقل شده است استفاده می شود. گاهی به جای این قلم، سوزن به کار گرفته می شود (شکل ۲-۳۶).

۵—ابزارهای قیربرداری
چکش فلزی: برای جدا کردن قیر از زمینه تخت به کار می رود (شکل ۲-۳۶).

شکل ۲-۳۵—پرگار فلزی

شکل ۲-۳۶—چکش فلزی

۱—معمولًاً استاد کار، قلمها را پس از کُند شدن اصلاح می کند.
 ۲—که به آن اصطلاحاً گرته گذاری نیز می گویند.

شکل ۲-۳۹ - فرجه جواهرسازی

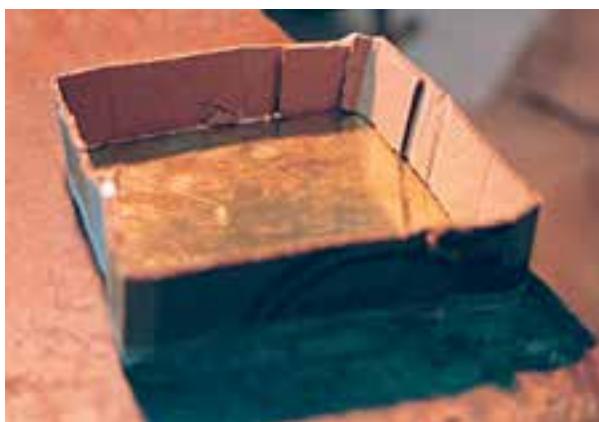
انبر: برای نگهداری و جابه‌جایی شیء فلزی به هنگام حرارت دادن مورد استفاده قرار می‌گیرد (شکل ۲-۳۷).

شکل ۲-۳۷ - انبر

مواد مصرفی
در قلمزنی از مواد مختلفی استفاده می‌شود که شامل انواع فلزات، قیر، چسب، مقوا، دوده، روغن، نفت، اسید، خاکستر و گچ است.

فلزات مورد استفاده در قلمزنی شامل طلا، نقره، مس، برنج و ورشو می‌باشد. این فلزات به سبب دارا بودن ویژگیهای مؤثر و مطلوب در هنر قلمزنی، انتخاب شده‌اند.
مقوا: برای دیواره‌سازی دورادر فلز قبل از قیربریزی به کار می‌رود (شکل ۲-۴۰).

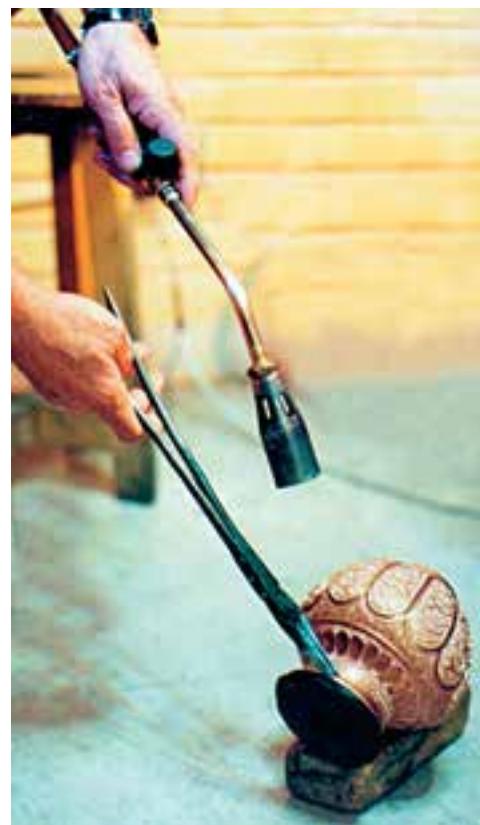
شکل ۲-۴۰ - فلز آماده شده بوسیله مقوا برای قیربریزی

چسب کاغذی: برای چسباندن مقوا به فلز مورد استفاده قرار می‌گیرد.

چسب مایع: برای چسباندن طرح به زمینه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

کاغذکپی: برای انتقال طرح به روی زمینه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

روغن: برای چرب کردن و ثابت نگهداشتن گرده بر سطح

شکل ۲-۳۸ - شعله‌افکن

۶- ابزارهای پرداخت

فرچه‌سیمی: برای پرداخت اشیای قلمزنی شده به کار می‌رود. دسته آن چوبی است و سر آن با مفتولهای ظرف فلزی پوشیده شده است (شکل ۲-۳۹).

اسید: اسید سولفوریک ۹۰٪ را به نسبت ۱ به ۲۰ با آب رفیق کرده و برای پرداخت شیء قلمزی شده به کار می‌رود.

دوده: در روش سیاه‌کاری، برای تیره کردن زمینه طرح قلمزی شده (از جنس مس قرمز، سفید و نقره) به کار می‌رود.

فلز هنگام انتقال آن به روش گرته‌گذاری و همچنین در دوده زدن اشیای قلمزی شده به کار می‌رود.

نفت: برای پاک کردن تکه‌های ریز قیر از سطح شیء مورد استفاده قرار می‌گیرد.

مطالعه آزاد

خواص فلزات مورد استفاده در قلمزنی

طلای: طلا عنصری با عالمت اختصاری Au ، و به رنگ زرد و براق است. به علت دارا بودن خاصیت انعطاف‌پذیری و قابلیت شکل‌پذیری، نرم بودن و زیبایی آن، از ابتدایی ترین ایام تاکنون به عنوان مناسب‌ترین فلز برای انجام کارهای ظریف هنری به کار برده شده است. خاصیت چکش‌خواری، تورق و مفتول شدن طلا، از تمامی فلزات دیگر بیشتر است. یک گرم طلا با خاصیت چکش‌خواری مساحتی برابر با 656 cm^2 متر مربع را اشغال می‌کند و می‌تواند به اندازه 0.000084 m^3 سانتیمتر نازک شود و به صورت ورقه درآید.

طلا به علت وزن مخصوص بالا، تهنشین می‌شود و رسوب می‌کند و به آسانی با شستشو، از مواد خارجی جدا شده، از طریق ذوب به صورت شمش در می‌آید. طلا به خاطر ظاهر زیبا و چشمگیر، از آغاز وسیله‌ای برای تزیین بوده و این کاربرد را تا به امروز نیز حفظ کرده است.

نقره: علامت اختصاری آن Ag و رنگ آن خاکستری براق است. این فلز در حالت خالص نرم است و به راحتی تغییر شکل می‌دهد اما به تنهایی برای ساخت وسایل مختلف مناسب نیست و معمولاً آن را به صورت آلیاژ (همراه با مس و روی) به کار می‌برند. نقره مورد استفاده هنرمندان قلمزن، نقره‌ای با عیار ۸۴ است. برای تهیه ورق نقره ابتدا آن را ذوب کرده، به صورت شمش در می‌آورند سپس با نورد شمشهارا به ورق نقره تبدیل می‌نمایند.

مس: فرمول شیمیایی مس، Cu و رنگ آن قرمز است که در درجه حرارت 133°C درجه سانتی‌گراد ذوب می‌شود. تغییر درجه حرارت و رطوبت در آن تاثیر می‌کند و اگر در مجاورت رطوبت قرار گیرد یک لایه نازک سبزرنگ از کربنات مس بر روی آن ظاهر می‌گردد که اصطلاحاً این حالت را «زنگ‌زدگی» می‌گویند.

بشر اولیه با این خاصیت مس آشناست، زیرا ظرفی را که از آنها برای پخت غذا استفاده می‌کرده و یا برای نگهداری مواد غذایی به کار می‌برده، با پوششی از قلع پوشانیده است، تابدین ترتیب از سمی شدن مواد غذایی جلوگیری کنند. مس هادی جریان الکتریسیته و حرارت است و خاصیت تورق، مفتول شدن و چکش‌خواری دارد و در قلمزنی بسیار از آن استفاده می‌شود. مس، به خاطر نقش کاربرد آن، در پیشرفت و ترقی فرهنگ و تمدن انسان مرتبه‌ای بس رفیع به خود اختصاص داد.

برنج: برنج، آلیاژی است از مس و روی که رنگ آن زرد است. ذوب کردن و ریختن آن ساده، شکل دادن، نورد و خاصیت چکش‌خواری آن خوب است. امکان ساخت بسیاری از اشیای فلزی به وسیله آن وجود دارد به این علت که نسبت وزنی روی به مس در برنجهای معمولی ۱ به ۲ می‌باشد و در قلمزنی از آن استفاده می‌شود.

ورشو: ورشو به رنگ نقره و آلیاژی از سه فلز نیکل، مس و روی است. این آلیاژ به آسانی ذوب و قالب‌گیری می‌شود و همچنین شکل‌پذیر و چکش‌خوار است و از آن در ساخت قاشق، چنگال، مقاومتهای الکتریکی، سماور و ... استفاده می‌شود. نام آن از شهر ورشو، پایتخت لهستان به ایران رسیده است. در این شهر ظرفی همچون سینهای، قندان و زیراستکانی، پایه‌های چراغ، ظروف نیکلی ساخته می‌شود. نام دیگر آن «نقره آلمانی» است. بهترین ورشوی ایران، ورشوی بروجرد است. پدر صنعت ورشوسازی ایران مرحوم حاج علی میناگر می‌باشد.

نتیجه اکسیداسیون حالت جامد پیدا کرده است. قیر مورد استفاده در قلمزنی، ترکیبی است از قیر سفت و گچ ساختمانی که دارای خواص زیر می‌باشد:

قیر: جسم جامد، غیر متابور و سیاه رنگی است که سطح شکستگی آن مانند شیشه ناصاف است و در جاهای نفی قدمی یافت می‌شود. ترکیب قیر از هیدروکربنهای نفت است که در

- ۱- نصب کپسول آتش خاموش کن در ورودی کارگاه.
 - ۲- نصب فیوز مجزا برای سیستم برق کارگاه در ورودی کارگاه.
 - ۳- نصب جعبه کمکهای اولیه، برای درمان سوختگیها و جراحات احتمالی.
 - ۴- استفاده صحیح و بجا از ابزار و وسایل کارگاه.
 - ۵- استفاده از دستکش‌های نسوز و کفش ایمنی هنگام قیر ریزی.
 - ۶- قرار دادن ابزار در جای خود پس از استفاده.
 - ۷- استفاده از لباس نسوز مخصوص، هنگام ذوب قیر و قیر ریزی.
 - ۸- استفاده از ماسک هنگام قیر ریزی و بکارگیری اسید ضروری است.
- ب - اصول بهداشت:** رعایت اصول بهداشت کارگاه، زمینه‌ساز سلامت جسمی و روانی افراد می‌گردد. برای این منظور باید نکات زیر را رعایت نمود :
- ۱- هنگام کار، از لباس مناسب و تمیز استفاده کرد.
 - ۲- محیط کارگاه را همواره تمیز نگهداشت.
 - ۳- پس از اتمام مراحل قیر ریزی اجاق گاز و اطراف آن را تمیز کرد.
 - ۴- هنگام ذوب قیر و اسید کاری حتماً دستگاه تهویه را روشن کرد.

شکل ۲-۴۲

- ۱- قابلیت ذوب و برگشت‌پذیری به حالت اولیه: نقطه ذوب قیر پایین است و با حرارت کم به حالت مایع درمی‌آید.
- ۲- شکل‌پذیری و مقاومت: هنگام قلمزنی، قیر همان شکلی را به خود می‌گیرد که فلز قلمزنی شده به خود گرفته است، و بدین گونه از صدمه دیدن شیء فلزی جلوگیری می‌شود. البته در عین شکل‌پذیری، قیر به هنگام قلمزنی در برابر ضربات چکش مقاوم است و شدت ضربات چکش بر روی شیء را تنظیم می‌کند، بدین شکل که بخشی از ضربات چکش را در خود نگهداشته، بخشی دیگر را به فلز منتقل می‌کند.
- ۳- انسجام بین مولکولی: انسجام قیر قلمزنی زیاد است و به همین دلیل براحتی بدون آنکه خرد شود به شکل تکه‌های بزرگ، از شیء قلمزنی شده جدا می‌شود.
- ۴- جایه‌جایی قیر قلمزنی براحتی امکان‌پذیر است: به عنوان مثال، می‌توان آن را به صورت قالبی آماده به شکلهای تخت مریع، مستطیل یا دایره درآورد و براحتی بدون آن که قیر بشکند و یا تغییر شکل دهد آن را جایه‌جا کرد و در صورت نیاز می‌توان قالب را با حرارت شعله‌افکن به قطعه فلز چسباند.

اصول ایمنی و بهداشت

- الف - اصول ایمنی:** برای حصول ایمنی در کارگاه قلمزنی باید موارد زیر کاملاً رعایت شود :

شکل ۲-۴۱

- ۱- لباس ایمنی کار لزوماً باید ویژگیهای زیر را دارا باشد :

ب - دارای کفش با رویه پوشیده و دستکش نسوز باشد.

الف - قابل اشتعال نباشد.

ارزشیابی نظری

- ۱- بخش‌های مختلف کارگاه قلمزنی را نام ببرید.
- ۲- چکش قلمزنی دارای چه ویژگیهایی است؟
- ۳- تقسیم‌بندی انواع قلمها را نام ببرید.
- ۴- قلمهای ریزه‌کاری را نام ببرید.
- ۵- ابزار جانبی قلمزنی به چند دسته تقسیم می‌شود؟ نام ببرید.
- ۶- قیر قلمزنی را تعریف کنید.
- ۷- فلزات قابل استفاده در قلمزنی را نام ببرید. ویژگیهای آنها را توضیح دهید.

ارزشیابی عملی

در پایان این بخش، هنرجویان با نظارت مریب از یک کارگاه قلمزنی بازدید و طی آن گزارشی با ویژگیهای زیر تهیّه می‌کنند.

- ۱- تحقیق و بررسی درباره شیوه کار استاد قلمزن.
- ۲- آشنایی با نحوه ساخت قلم به دست استاد.
- ۳- تحقیق و بررسی درباره نام و عملکرد قلمهای موجود در کارگاه.

انتخاب و پیاده کردن طرح

هدفهای رفتاری: در پایان این فصل، هنرجو باید بتواند:

- ۱- آماده‌سازی قیر را توضیح دهد.
- ۲- توانایی آماده‌سازی قیر را داشته باشد.
- ۳- روش‌های قیربریزی را توضیح دهد.
- ۴- طرح مناسب برای بوم مورد نظر را انتخاب کند.
- ۵- طرح را روی زمینه مورد نظر پیاده کند.

متفاوت است و به دو شیوهٔ زیر صورت می‌گیرد.

۱- قیربریزی ورقه‌های فلزی تخت

۲- قیربریزی ظروف گلدانی شکل

۱- قیربریزی ورقه‌های فلزی تخت: مربعی را به ابعاد

25×25 روی ورقهٔ مسی با گونیای فلزی و خودکار رسم کنید.

اگر ورقهٔ مسی بزرگ است ابتدا با استفاده از قیچی اهرمی دورادر

شکل را برش زده سپس با قیچی دستی مربع را در اندازه دقیق

25×25 ببرید و لبه‌های آن را سوهان بزنید و ۴ گوشۀ تیز فلز

برش خورده را به ارتفاع ۱cm به سمت بالا خم کنید تا هنگام

قیربریزی این گوشه‌ها در قیر فرو رفته، و ورقه به آسانی از قیر جدا

نشود. سپس دیواره‌ای مقوایی به ارتفاع ۳ تا ۵ سانتی‌متر را با

چسب کاغذی به دورادر محيط فلز، بچسبانید و قیر آماده را با

هسوم بر سطح فلز ببریزید. دقت داشته باشید که گوشه‌ها و دورادر

ورقهٔ فلزی به طور کامل با قیر پوشیده شود. طی چند بار قیربریزی

با هسوم، سطح قیر را تاللهٔ دیوارهٔ مقوایی بالا بیاورید. آن‌گاه، آن

را داخل آب سرد بگذارید. پس از سرد شدن مقوا را از قیر جدا

کنید (شکل ۱-۳).

۲- قیربریزی ظروف گلدانی شکل: قیر آماده را به وسیلهٔ

حصوم داخل ظرف ببریزید تا کاملاً پر شود. سپس آن را داخل

آب سرد قرار دهید.^۱

آماده‌سازی قیر

برای آماده‌سازی قیر قلمزنی مراحل زیر را انجام دهید:

۱- تهويه را روشن کنيد.

۲- قیر سفت را وزن کنيد.

۳- قیر وزن شده را داخل ظرف ببریزید.

۴- اجاق گاز را روشن کنيد.

۵- ظرف قیر را روی آن بگذاريد.

۶- شعله گاز را کم کنيد.

۷- طی چند مرحله، معادل $\frac{1}{3}$ وزن قیر، گچ ساختمانی به قیر ذوب شده اضافه کنيد.

۸- با استفاده از هسوم، قیر و گچ را هم بزنيد.

آزمایش آمادگی قیر: مقداری قیر را با هسوم از داخل

ظرف ذوب قیر برداريد و داخل ظرف آب ببریزید و پس از سرد

شدن، تکه قیر را روی زمین بگذاريد و با چکش بر آن ضربه بزنید،

اگر قیر براحتی شکست کاملاً آماده می‌باشد، ولی اگر به تکه‌های

ریز خرد شد، گچ آن زیاد است و باید مقداری قیر به آن اضافه

کرد و در صورتی که قیر شکسته نشد و کش آمد، گچ آن کم است

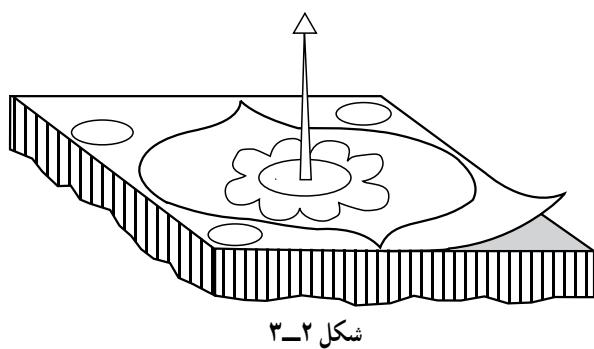
و باید مقداری گچ به آن افزود.

روشهای قیربریزی: روش قیربریزی براساس شکل قطعه،

۱- لازم به ذکر است در این کتاب تأکید بر آموزش قیربریزی و قلمزنی بر ورقه‌های فلزی تخت و سینه‌ها شده است.

منطبق شود.^۱

برای انطباق طرحهای متقارن مرکز کاغذ و مرکز بوم، سوزن و یا قلم سنبه را بر مرکز کاغذ و فلز فرو کرده، ثابت نگه می‌داریم. سپس طرح کاغذی را با چسب مایع، بر سطح بوم می‌چسبانیم (شکل ۲-۲). مرکز کاغذ و بوم

شکل ۲-۲

شکل ۱-۳- مرحله قیریزی

انتخاب طرح

طراحی، پایه و اساس خلق یک اثر موفق هنری است. برای این که قطعه‌ای فلز نیز به اثری با ارزش و زیبا تبدیل شود باید طرحی مناسب، به روی آن قلمزنی کرد. یک قلمزن هنرمند، با مطالعه و بررسی پیشینه نقوش مختلف، و خلاقیتهای فردی خود می‌تواند طرح مناسبی را ارائه نماید.

برای انتخاب طرح باید دو اصل مهم را مورد توجه قرار داد، ابتدا متناسب بودن آن با اندازه زمینه و سپس قابل اجرا بودن طرح.

تمرین: اکنون با توجه به تجربیات خود در زمینه طراحی نقوش سنتی و نگارگری و با بررسی نقوش یکی از دورانهای برجسته فلزکاری ایران بکوشید با الهام از این نقوش طرحی مبتکرانه طراحی کنید.

شیوه‌های پیاده کردن طرح

پیاده کردن طرح بر سطح فلز به دو روش غیرمستقیم و مستقیم صورت می‌گیرد. روش غیرمستقیم شامل:

الف - چسباندن طرح: در این روش، طرح کاغذی را بر سطح زمینه قرار می‌دهیم به‌گونه‌ای که مرکز کاغذ و بوم بر هم

۱- مرکز بوم را می‌توان با رسم قطرهای عمود بر هم آن، به دست آورد.

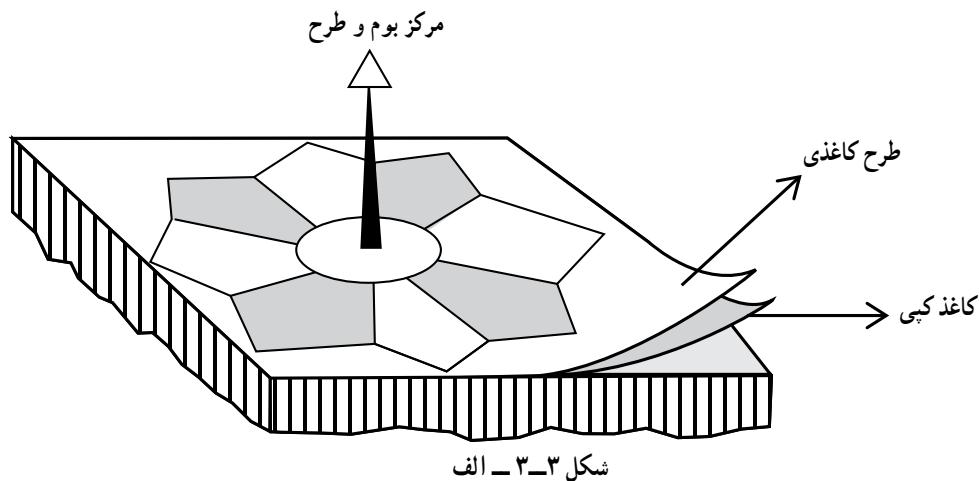
۲- بهترین روش سنبه کاری، استفاده از قلم سنبه و چکش بر روی یک سطح فلزکاری است.

می نماید. این روش، به دو شکل زیر قابل اجراست:

- ۱- ایجاد نقش و طراحی با مداد بر روی فلز
- ۲- ایجاد طرح به وسیله قلم نیم بُر و یا قلم سنبه بر سطح فلز

عبور کرده، طرح بر سطح فلز منتقل می شود. سرعت انتقال طرح در این روش زیاد است (شکل ۳-۳-ب).

د - مستقیم: این روش نیاز به مهارتی دارد که معمولاً استادان هنرمند طرح خود را بر زمینه کار بطور مستقیم منتقل

شکل ۳-۳-ب - طرح سنبه کاری شده مرحوم استاد دهنوی

تمرین ۱

سوهان بزنید. سپس آن را قیرگذاری کنید. طرح زیر را به روش
کپی کردن بر سطح بوم منتقل کنید (شکل ۳-۴).

قطعه فلزی را به ابعاد 20×20 بشود، اطراف آن را

شکل ۳-۴

تمرین ۲

طرح زیر را به روش گرده کردن بر سطح بوم منتقل کنید
(شکل ۵-۳).

شکل ۵-۳

ارزشیابی نظری

- ۱- ویژگیهای طرح قلمزنی را نام ببرید.
- ۲- شیوه‌های پیاده کردن طرح را نام ببرید.
- ۳- چگونگی مرکز کردن طرح بر سطح بوم را توضیح دهید.
- ۴- سنبه کاری را تعریف کنید.
- ۵- ویژگی روش گرده کردن چیست؟
- ۶- روش‌های قیریزی به چند شیوه انجام می‌شود؟ نام ببرید.
- ۷- رعایت چه مواردی زمینه‌ساز بهداشت کارگاه قلمزنی می‌شود؟

ارزشیابی عملی

با استفاده از توضیح صفحه ۵۷ یک طرح را بر روی زمینه به روش مستقیم اجرا نماید.

مطالعه آزاد

پیاده کردن طرح روی ظروف گلدانی شکل: بهترین روش برای انتقال طرح، روش گرده کردن است، که در ظروف گلدانی شکل نیز، از این روش استفاده می‌کنیم، بدین صورت که هنگام قیریزی ظرف، قبل از این که قیر سرد شود، تکه فلز کوچکی را در دهانه ظرف به روی قیر قرار می‌دهیم. هنگام انتقال طرح، با اندازه‌گیری قطر دهانه ظرف، مرکز آن را با پرگار بر روی تکه فلز مشخص می‌کنیم. سپس براساس تقسیمات طرح موردنظر برای قلمزنی، سطح بدنه ظرف را با مداد علامت می‌گذاریم و با استفاده از پرگار این تقسیم‌بندیها را بر سطح فلز حک می‌کنیم. بدین صورت که یک سرپرگار را به روی مرکز دهانه ظرف، روی تکه فلز، قرار داده، دهانه‌پرگار را به اندازه بخش علامت‌گذاری شده باز می‌کنیم و بر سطح بدنه ظرف، دایره‌ای حک می‌کنیم. به این ترتیب، نوارهایی بر سطح بدنه ایجاد می‌شود، که با در نظر گرفتن طرح کلی چنانچه دارای واگیره باشد، آنها را تقسیم‌بندی کرده، بعد سطح بدنه را چرب می‌نماییم و کاغذ چرم را که قبل از طرح را روی آن سنبه کاری کرده ایم به روی این تقسیم‌بندیها گذاشته، گرده گذاری می‌کنیم. روش عملی این کار را می‌توانید در بازدید از کارگاه قلمزنی مشاهده کنید.

شكل ۶_۳

فصل چهارم

قلمزنی

هدفهای رفتاری: در پایان این فصل، هنرجو باید بتواند:

۱- شیوه‌های قلمزنی را نام ببرد.

۲- قلم و چکش را به طور صحیح در دست بگیرد.

۳- با ضربات هماهنگ چکش، قلم را روان بر سطح زمینه حرکت دهد.

۴- طرح ارائه شده را به روی زمینه تثبیت کند.

۵- قلمهای مخصوص زمینه پر را به کار ببرد.

۶- طرح را به شیوهٔ زمینه پر اجرا کند.

۷- زمینه را تکمیل و پرداخت کند.

۸- یک زمینه فلزی را به شیوهٔ زمینه پر اجرا و تکمیل کند.

۵- جُنده‌کاری: روشی است که بر هر دو طرف زمینه کار

می‌شود. بدین نحو که از طرف رو نقش اندازی کرده و از طرف پشت نقش را برجسته‌تر می‌کنند و در نهایت آن را از رو ساخت و ساز می‌کنند.

۶- مشبك کاری: روشی در قلمزنی است که طی آن فاصلهٔ بین نقوش یا قسمتهایی از آن، طبق طرح با قلم تیزبربریده و از زمینه برداشته می‌شود، به طوری که نور از آن عبور کند و ظرف یا لوحه، حالتی مشبك به خود گیرد.

روش صحیح در دست گرفتن قلم و چکش

نخستین مرحلهٔ کار عملی، تمرین صحیح در دست گرفتن قلم و چکش است. دقت داشته باشید که برای آمادگی بیشتر باید تمرینات را پی درپی و به ترتیب انجام دهید.

شیوه‌های قلمزنی

قلمزنی روش‌های گوناگونی دارد که ۶ نوع متدالو آن عبارتند از:

۱- قلمگیری: در این روش به ایجاد خراش و شیار بوسیلهٔ قلم قلمگیری، نقش روی زمینه بوجود می‌آید.

۲- عکسی: در این شیوه اختلاف سطحی بین طرح و زمینه نبوده و تنها با ایجاد سایه، محدودهٔ نقوش آشکار می‌شوند.

۳- زمینه پر: نوعی قلمزنی است که سطح اشیای فلزی با استفاده از نقوش و طرحهای ریز و ظریف، قلمزنی و روسازی و ساخت و ساز می‌شود و با ایجاد بافت زمینه از طرح جدا می‌گردد.^۱

۴- منبت: روشی است که قلمزن با فرو بردن زمینه به وسیلهٔ ضربات چکش به روی ابزار مربوط، طرح را به حالت نیم‌برجسته نمایان می‌کند و سپس آن را به روش ریزه کاری تزیین می‌نماید.

۱- در طرحهای گیاهی اگر ساقه‌ها یک خطی باشد، نمی‌توان زمینه را به طور کامل پر کرد. از این رو، با ایجاد سایه و خط در زمینه، طرح اصلی را نشان می‌دهند، که همان روش عکسی است.

تمرین ۱

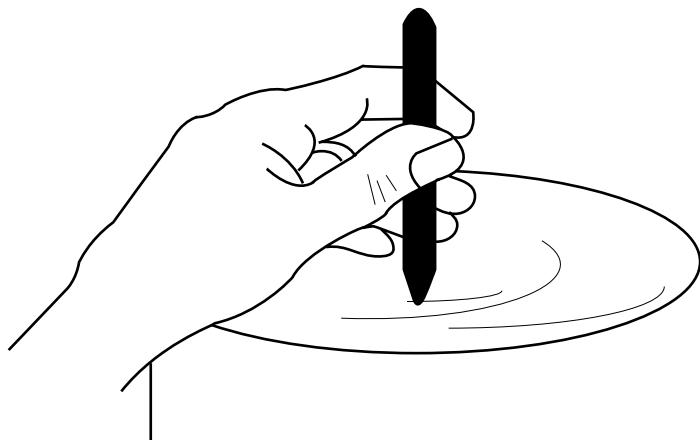
- روش صحیح در دست گرفتن چکش قلمزنی و ضربه خود قرار دهد.
- زدن به روی کُنده
- ۵- آرنج و ساعدتان را موازی با سطح افق بگیرید.
- ۶- قسمت تحت چکش را به حالت موازی با سطح کنده درآورید.
- ۱- پشت میز کار بشینید.
- ۲- کنده را مناسب با قد خود تنظیم کنید.^۱
- ۳- چکش را در دست بگیرید.
- ۴- دسته چکش را به طور کامل بین انگشتان و کف دست نحوه صحیح در دست گرفتن آن، عادت کنید.

شکل ۱-۴

تمرین ۲

- روش صحیح در دست گرفتن قلم
- ۲- قلم را عمود بر سطح کنده بین انگشت شست و ۳ انگشت دیگر بگیرید(شکل ۲-۴).
- ۱- قلم نیم بُر را انتخاب کنید.

شکل ۲-۴

۱- نامناسب بودن کنده هنگام کار سبب خستگی عضلات می شود.

تمرین ۱

حرکت قلم به وسیله چکش بر سطح کنده

۱- چکش و قلم را در دست بگیرید.

۲- نوک قلم را بر سطح کنده بگذارید.

۳- با ضربات چکش، قلم را از راست به چپ و برعکس،
از بالا به پایین و برعکس و به صورت دورانی بر سطح کنده
حرکت دهید.

دقت کنید بدون نگاه کردن به ضربات چکش که بر قلم وارد
می شود نگاه خود را مستقیماً بر محل حرکت قلم بر سطح کنده
متوجه کنید.

به همین شکل، دست خود را بر سطح کنده از راست به
چپ و برعکس، از بالا به پایین و برعکس حرکت دهید تا دست
شما به حرکت همراه با قلم عادت کند. با تمرینات لازم و کافی ذکر
شده خود را برای کاربرد همزمان و هماهنگ قلم و چکش آماده
کنید.

بکارگیری هماهنگ قلم و چکش

بکارگیری هماهنگ قلم و چکش به طور صحیح و روان،
اصلی ترین مهارت در هنر قلمزنی است. برای به حرکت درآوردن قلم
با ضربات چکش لازم است تمرینات زیر را به دقیق انجام دهید :

(الف)

(ب)

ثبت طرح

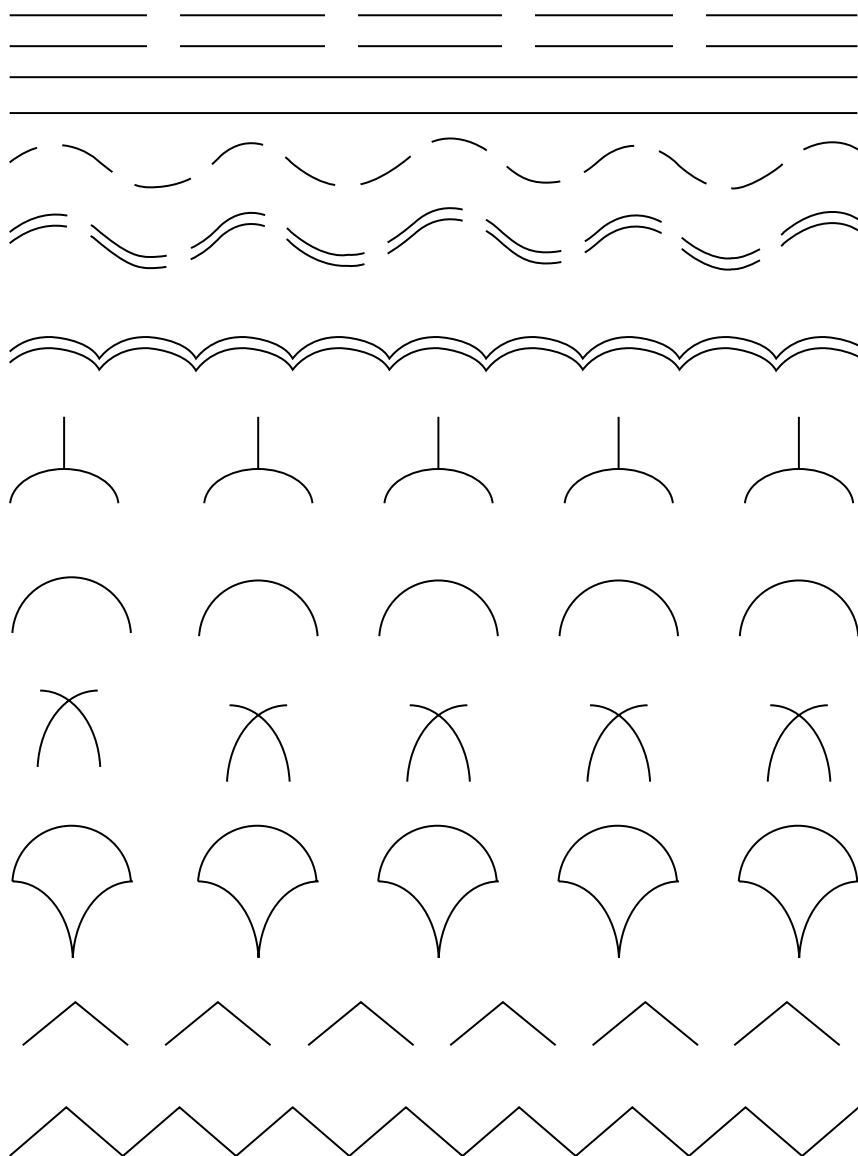
حک کردن طرح منتقل شده بر سطح زمینه فلزی با قلم نیم‌بُر را، «ثبت طرح» می‌گویند. در این کار، موارد زیر را رعایت کنید:

۱- فقط با استفاده از قلم نیم‌بُر، طرح را به روی زمینه حک کنید.

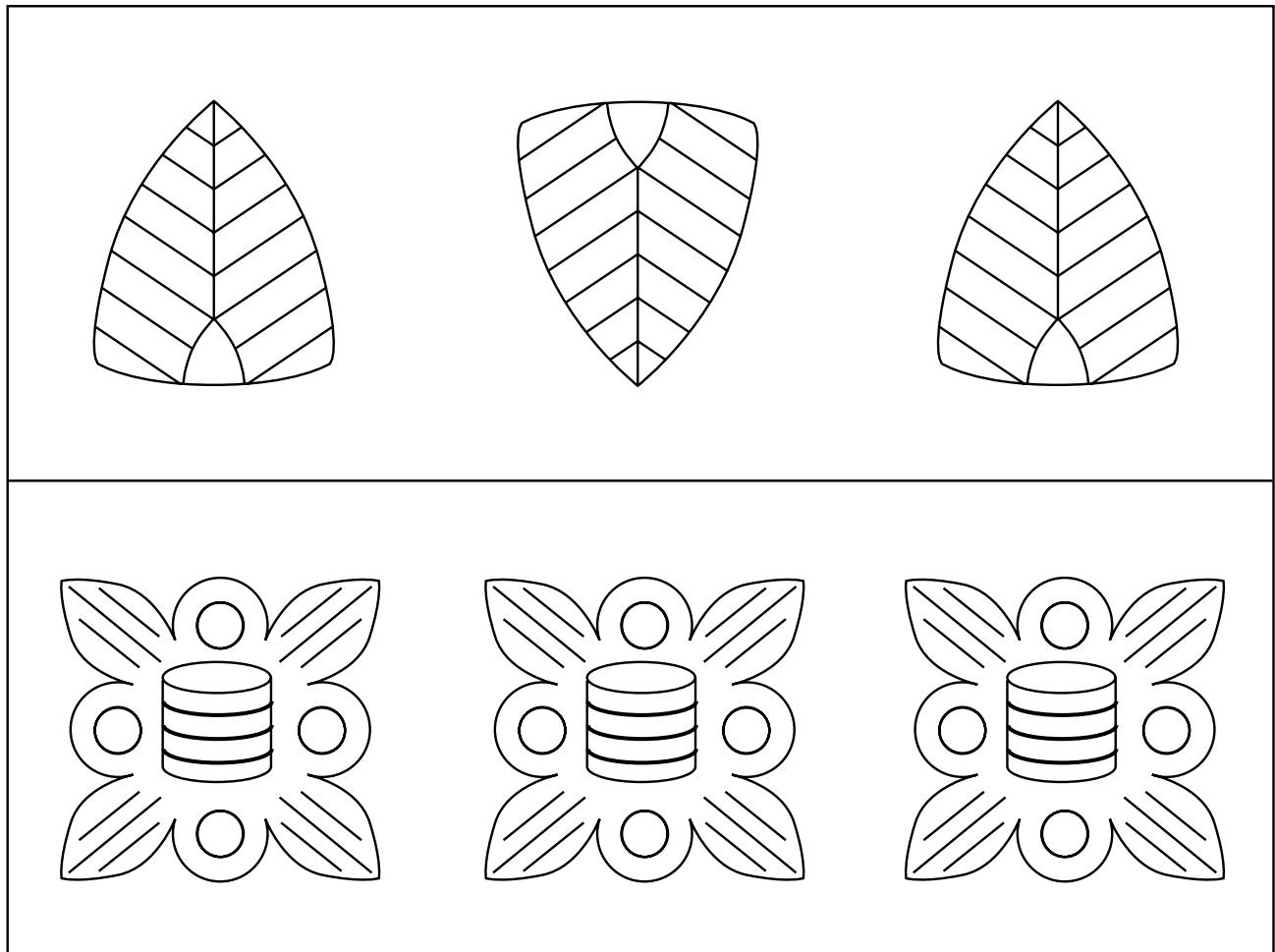
۲- عمق خطوط باید کاملاً یکسان باشد.

۳- طرح را باید از خطوط محیطی پیروی به سمت مرکز ثبت کنید.

۴- با در نظر گرفتن اندازه هر بخش از طرح، به تناسب، از قلم نیم‌بُر کوچک و یا نیم‌بُر بزرگ استفاده کنید.

شکل ۴-۴-الف

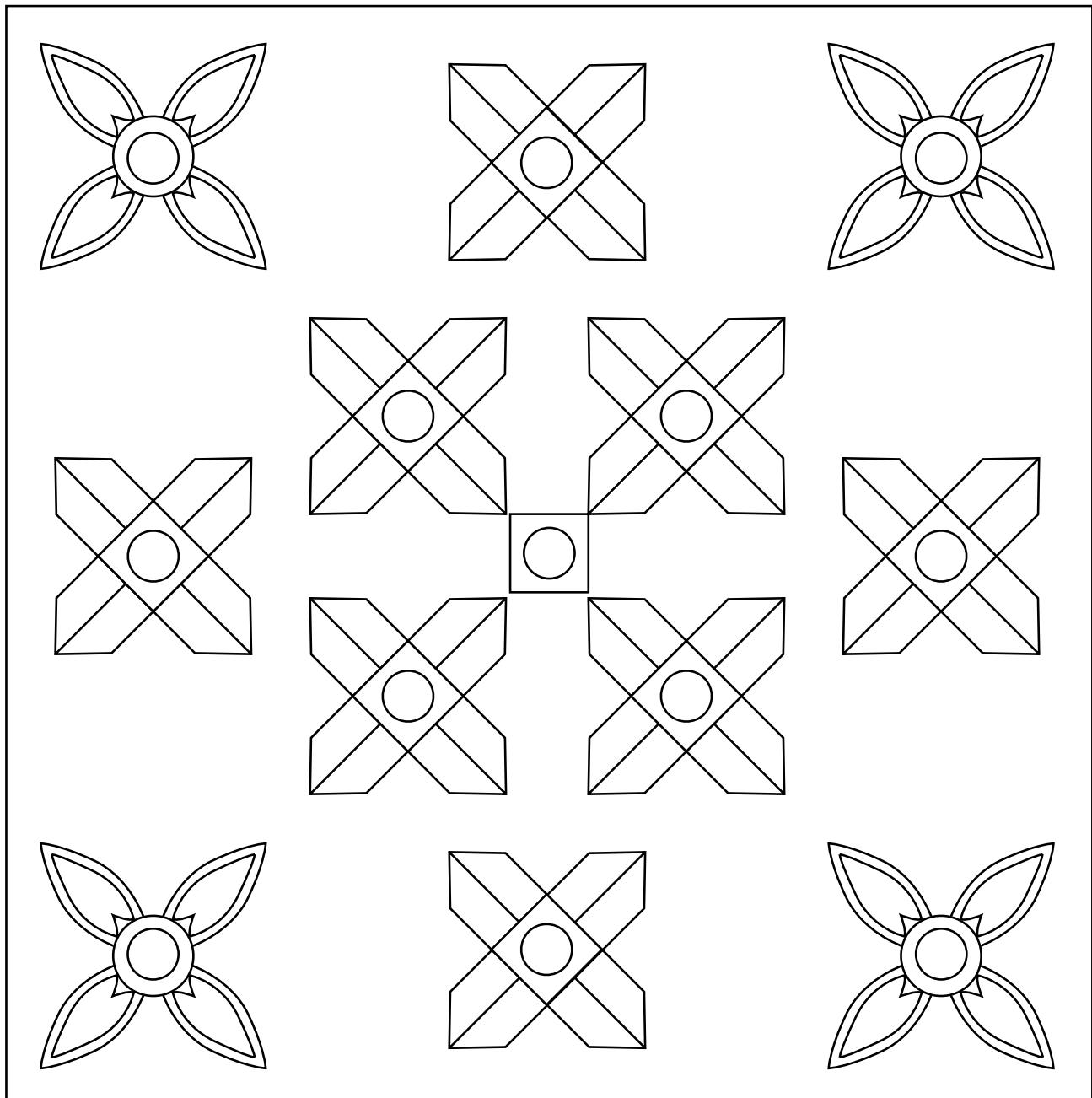
شكل ٤-٤-ب

تمرین ۳

۱- بومی را به ابعاد 17×17 سانتیمتر آماده کنید.

۲- طرح زیر (شکل ۴-۵) را به روی آن منتقل کنید.

۳- روی خطوط، طرح را نیم بزند.

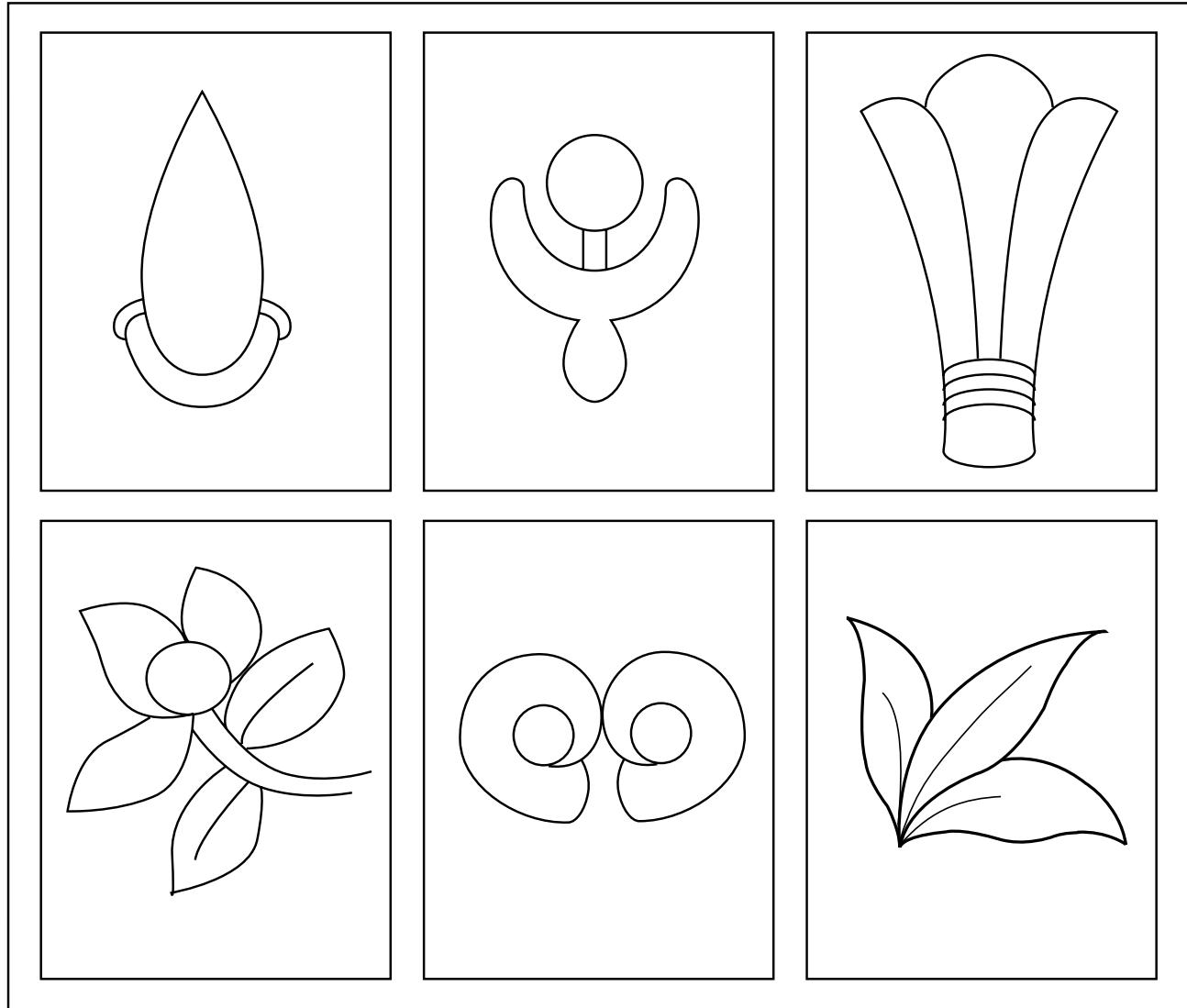

شکل ۴-۵

تمرین ۴

۱- بومی به ابعاد 17×19 سانتیمتر آماده کنید.

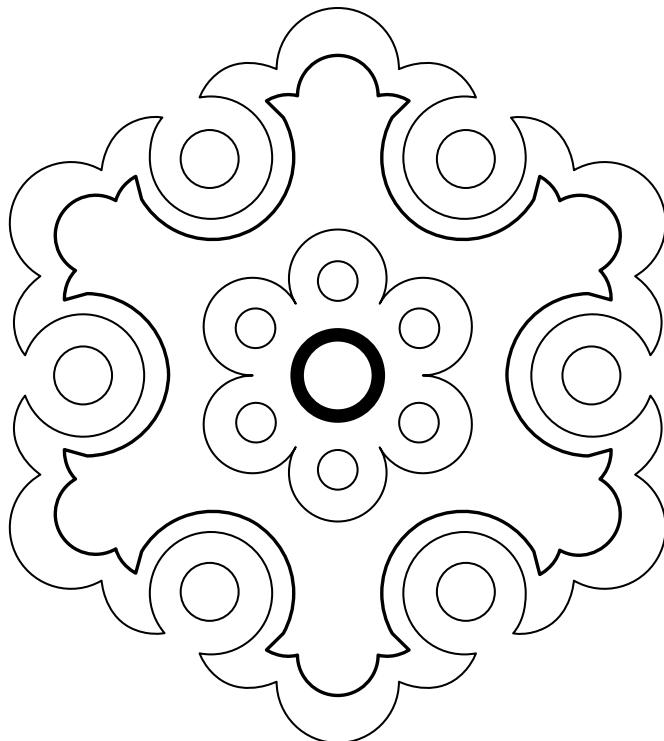
۲- پس از انتقال طرحها بر سطح بوم، آن را نیم بُر بزنید.

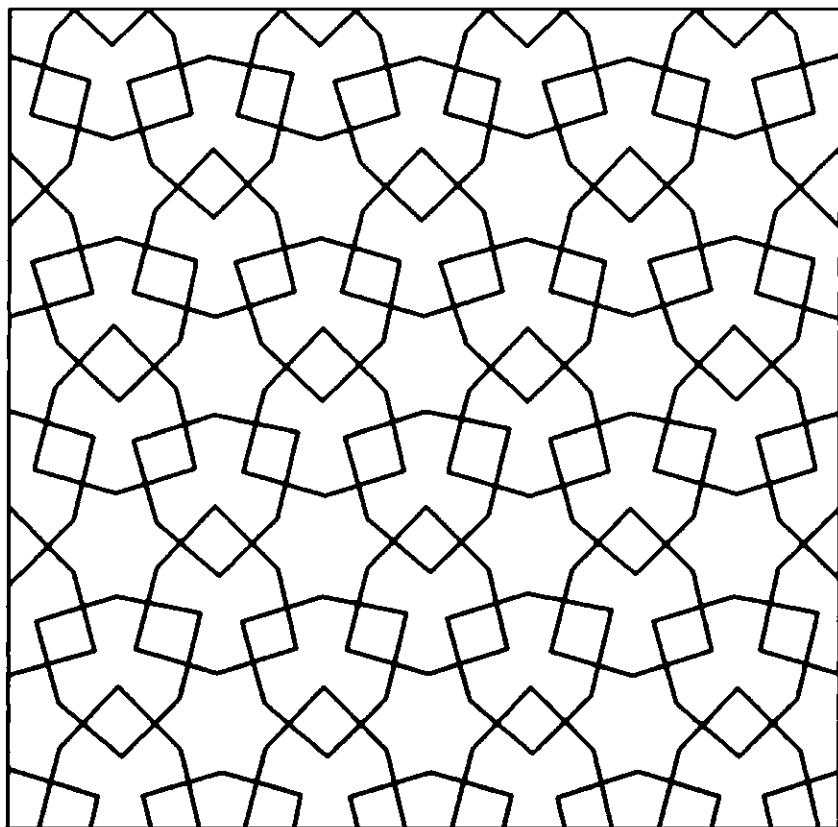
شکل ۴-۶

تمرین ۵

- ۱- دو قطعه مس به ابعاد 12×12 سانتیمتر را قیرگذاری کنید.
- ۲- طرحهای زیر را به روش گردگذاری بر سطح زمینه‌ها منتقل کنید.
- ۳- طرحهای منتقل شده را با قلم نیم پُر تثبیت کنید.

شکل ۴-۷

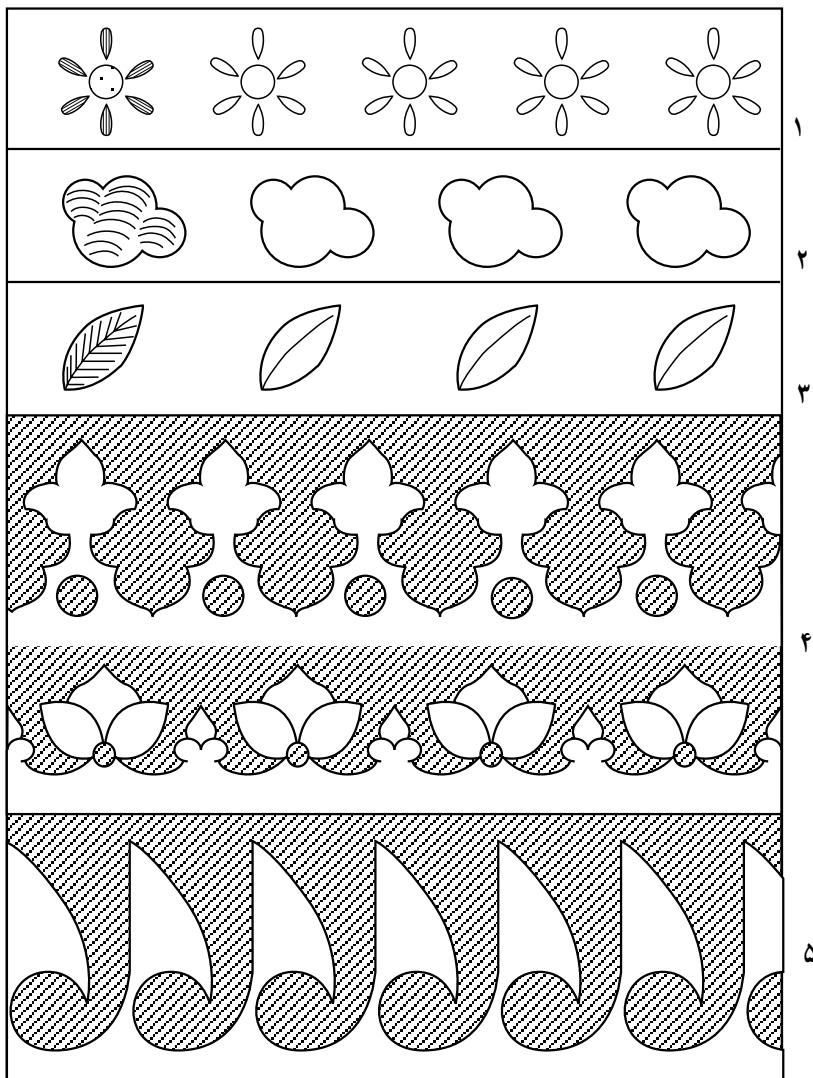
شکل ۴-۸

اجرای طرح

۱- بکارگیری انواع قلمهای ریزه کاری

تمرین ۱

با توجه به طرحهای ارائه شده، زمینه‌ای را متناسب با ابعاد طرح آماده کنید و پس از انتقال طرحها بر روی آن، مطابق با توضیحات، قلم مناسب برای هر طرح را به کار برد (شکل ۴-۹).

شکل ۴-۹

ابتدا طرحهای منتقل شده بر روی زمینه را تثبیت کنید.

سپس :

شکل ۴ : با استفاده از قلم گرسود قسمتهای هاشور خورده را به طور کامل پر کنید. به این ترتیب سطح زمینه دارای بافت می‌شود.

شکل ۵ : با قلم گرسود قسمتهای هاشور خورده را بافت دهید سپس روی بافت ایجاد شده را با قلم یک تو یا دو تو پر کنید.

شکل ۱ : سطح دایره گلها را با اثرات قلم سنبه پر کنید و اطراف آن را با اثرات قلم بادامی آج دار به صورت گل چند پر تزیین کنید.

شکل ۲ : با استفاده از قلم ناخنی ابرها را روسازی^۱ کنید.

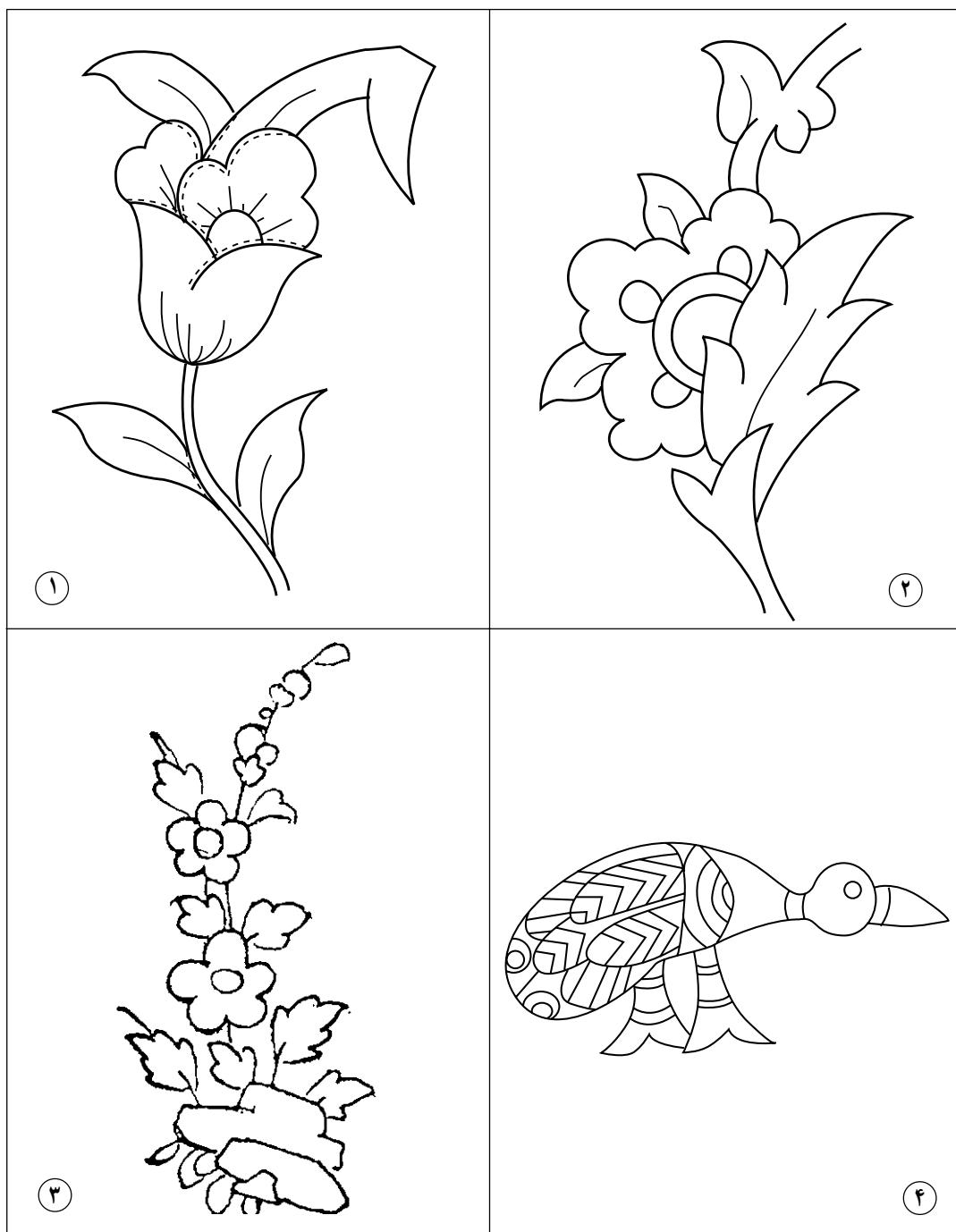
شکل ۳ : با استفاده از قلم پرداز سطح برگها را روسازی

^۱- ساخت و ساز و تزیین طرح را «روسازی» گویند.

تمرین ۲

سپس طرحهای زیر را به روی آن منتقل و تثبیت کنید.

قطعه مسی را به ابعاد 18×18 سانتیمتر قیرگذاری کنید.

شکل ۴-۱۰

را به ترتیب روی طرحهای تثبیت شده ۱ و ۲ انجام دهید.

حال با استفاده از قلمهای ریزه کاری، مراحل صفحه بعد

- ۱- طرح را بزنید.
- ۲- شیار مرکزی برگها را بزنید.
- ۳- سطح برگها را با قلم سایه بزنید.
- ۴- مرکز گل را با قلم پر کنید.
- ۵- محیط بیرونی مرکز گل را با قلم تزیین کنید.
- ۶- مرکز گلبرگها را بزنید.
- ۷- محیط بیرونی مرکز گلبرگها را با قلم تزیین کنید.
- ۸- سطح ساقه را با قلم تزیین کنید.
- ۹- زیر و روی گل و برگها، ساقه‌ها، لبه کنگره‌ای شکل برگ را با قلم و نشان دهید.
- ۱۰- طرح نیم‌دایره‌ای روی ساقه بالا را با قلم تزئین کنید.

تمرین

حال شکلهای ۳ و ۴ را براساس روش ریزه کاری، تزئین و قلمزنی کنید.

- #### مراحل قلمزنی شکل ۱
- ۱- دورادور طرح را گرسواد بزنید.
 - ۲- شیار مرکزی برگها را پرداز بزنید.
 - ۳- سطح برگها و ساقه‌ها را با قلم پرداز سایه بزنید.
 - ۴- برای زیبایی پیشتر برگها، اثرات قلم سنبه را به طور پراکنده بر سطح برگها نشان دهید.
 - ۵- دورادور مرکز غنچه را با قلم پرداز تزیین کنید.
 - ۶- داخل مرکز گل را با اثر قلم سنبه پر کنید.
 - ۷- قسمتهایی را که خطوط طرح روی هم قرار گرفته‌اند و به صورت خط چن نشان داده شده است نیم‌ور^۱ بزنید، سپس گرسواد بزنید تا زیر و روی طرح بر سطح فلز بهتر نشان داده شود و نیز، تقدّم یک بخش از طرح نسبت به بخش دیگر آن مشخص گردد.

مراحل قلمزنی شکل ۲

با توجه به تمرینهایی که تاکنون انجام داده‌اید ابتدا جای خالی هر جمله را با نام قلم مناسب پر کرده سپس طرح را قلمزنی کنید.

۱- قلم نیم‌ور: سطح مقطع آن مایل، ذوزنقه‌ای شکل و به دو نوع آج دار و بدون آج است.

ارزشیابی عملی

شکل را به روش ریزه کاری با استفاده از قلمهای نیم بُر، گرسواد، پرداز، نیم ور، سنبه و ناخنی روسازی کنید.

شکل ۴-۱۱

- بافت دهید، تا طرح حاشیه، جلوه بهتری پیدا کند.
- ۴- روی بافت ایجاد شده در زمینه را با قلم یک تو تزیین کنید.

حاشیه شماره ۲

- ۱- دورادور خطوط طرح را گرسود ریز بزنید.
- ۲- دایره‌های ساده را یک تو بزنید.
- ۳- سطوح ساده را با قلم سننه تزیین کنید.
- ۴- سطوح هاشور خورده را با قلم گرسود بافت دهید.

تمرین

شکل ۳ را با توجه به مراحل ذکر شده قبلی قلمزنی کنید.

- ۲- بکارگیری قلمهای ریزه‌کاری در حاشیه و متن
- الف- اجرای طرح حاشیه**

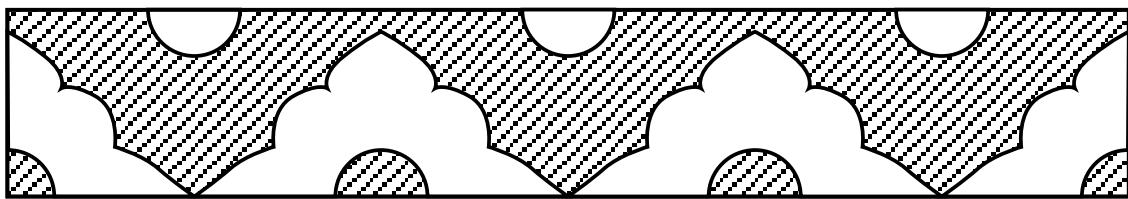
- ۱- قطعه مسی را با توجه به اندازه طرحهای ارائه شده برش بزنید (شکل ۱۲-۴).

- ۲- آن را قیرگذاری کنید.
- ۳- طرحهای زیر را به روش کپی، بر روی آن منتقل و تثبیت کنید.

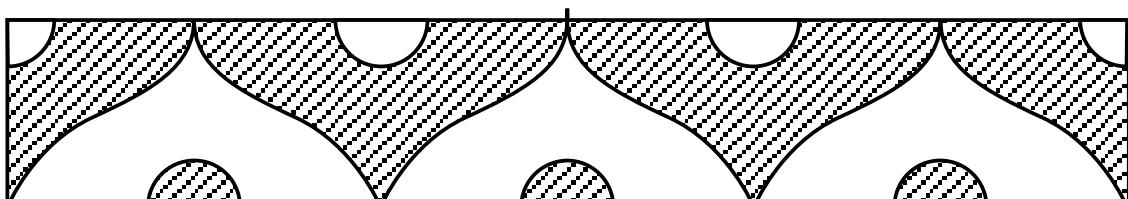
حال با استفاده از قلمهای ریزه‌کاری مراحل زیر را به ترتیب روی طرحها تثبیت شده ۱ تا ۳ انجام دهید.

حاشیه شماره ۱

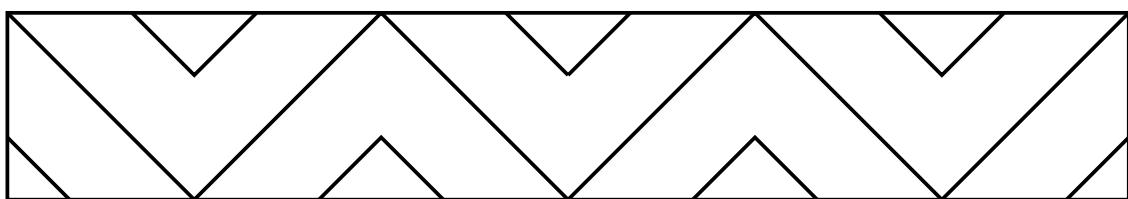
- ۱- دورادور خطوط طرح را گرسود ریز بزنید.
- ۲- مرکز دایره‌ها را قلم یک تو بزنید.
- ۳- سطح هاشور خورده را با قلم گرسود به‌طور کامل

۱

۲

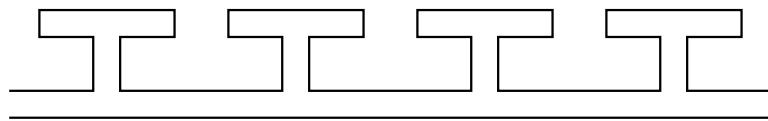

۳

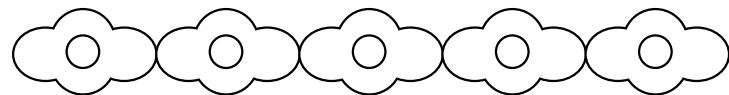
شکل ۱۲-۴

ارزشیابی عملی ۱

شکلهای زیر را به طور کامل بر روی حاشیه محیطی دو نیمداire به قطر دلخواه، طراحی کنید، سپس با آماده سازی زمینه مناسب طرح، آن را بر سطح زمینه پیاده و قلمزنی کنید.

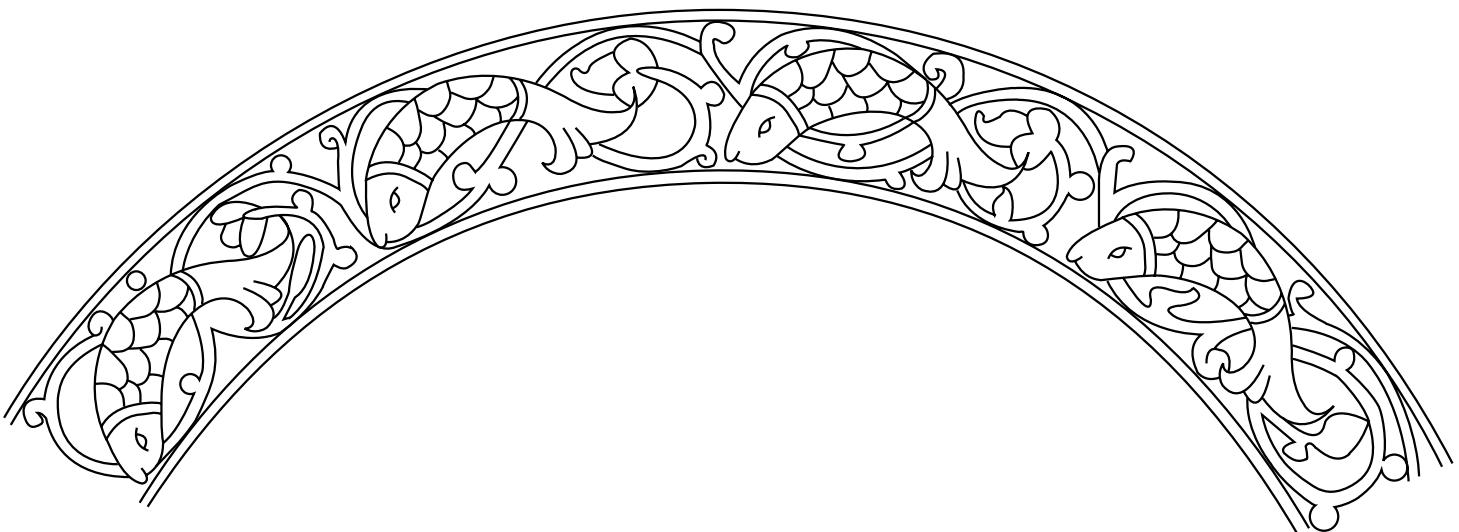
شکل ۴-۱۳

شکل ۴-۱۴

ارزشیابی عملی ۲

شکل زیر را قلمزنی کنید.

شکل ۴-۱۵

ب - اجرای طرح متن

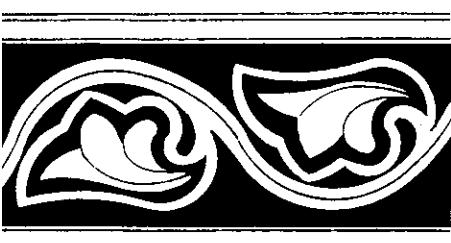
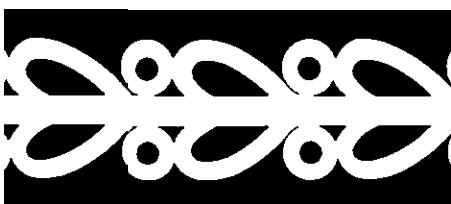
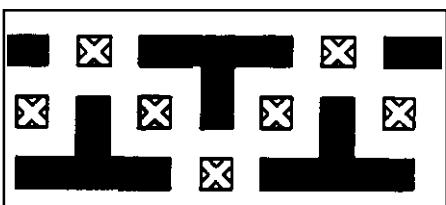
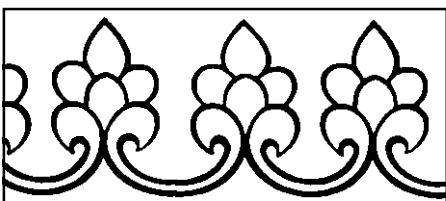
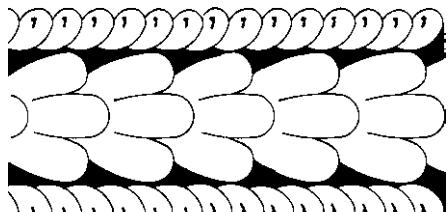
- ۱- قطعه مسی به ابعاد 20×20 سانتیمتر را برش بزنید.
- ۲- پس از آماده سازی بوم، شکل ۴-۱۷ را به روی آن منتقل و تثیت کنید.

حال با استفاده از قلمهای ریزه کاری، مراحل زیر را به ترتیب انجام دهید :

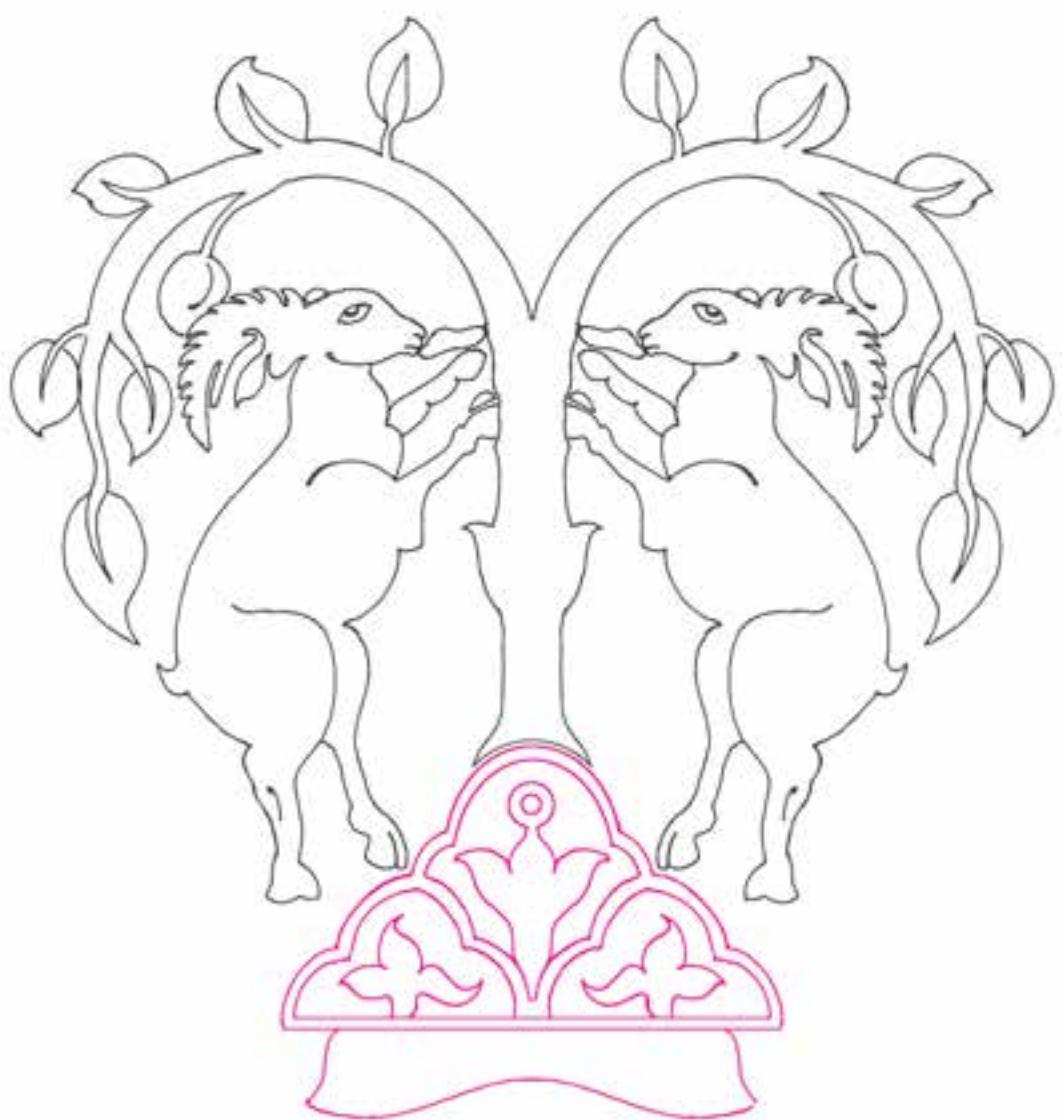
- ۱- ابتدا یکی از طرحهای شکل ۴-۱۶ را انتخاب کرده، سپس آن را در کادر حاشیه مشخص شده در شکل ۴-۱۷ طراحی و تکرار کنید.
- ۲- حاشیه را به طور کامل قلمزنی کنید.
- ۳- دورادور طرح برگ، ساقه و تنہ درخت را گرسواد بزنید.

- ۴- برگ و ساقه ها را روسازی کنید.
- ۵- دورادور طرح حیوانات را نیم بر بزنید.
- ۶- دورادور طرح حیوانات را پرداز بزنید.
- ۷- با استفاده از قلم گرسواد درشت، زیر شکم، صورت و گردن و پا (در قسمت زانو و سُم) حیوانات را سایه بزنید.
- ۸- برای ایجاد بافت موی بدن حیوانات، از قلم ناخنی بر روی اثر قلم گرسواد درشت در جهت قوس شکم، گردن و برجستگی فک صورت و پاها استفاده کنید.
- ۹- روی طرح مثلثی، داخل گوش حیوانات را گرسواد ریز بزنید.

- ۱۰- روی خطوط میانی، یال حیوانات را نیم بر بزنید.
- ۱۱- روی یال ها را با اثر پراکنده سننه تزیین کنید.
- ۱۲- سُم و دُم حیوانات را پرداز بزنید.
- ۱۳- دُم را پرداز بزنید.
- ۱۴- خط پلکها را پرداز بزنید.
- ۱۵- مردمک چشمها را دوتو بزنید.
- ۱۶- سوراخهای بینی را بدامی بزنید.
- ۱۷- زمینه طرح را کاملاً گرسواد بزنید.
- ۱۸- قسمت قمز طرح را به سلیقه خود قلمزنی کنید.

شکل ۴-۱۶

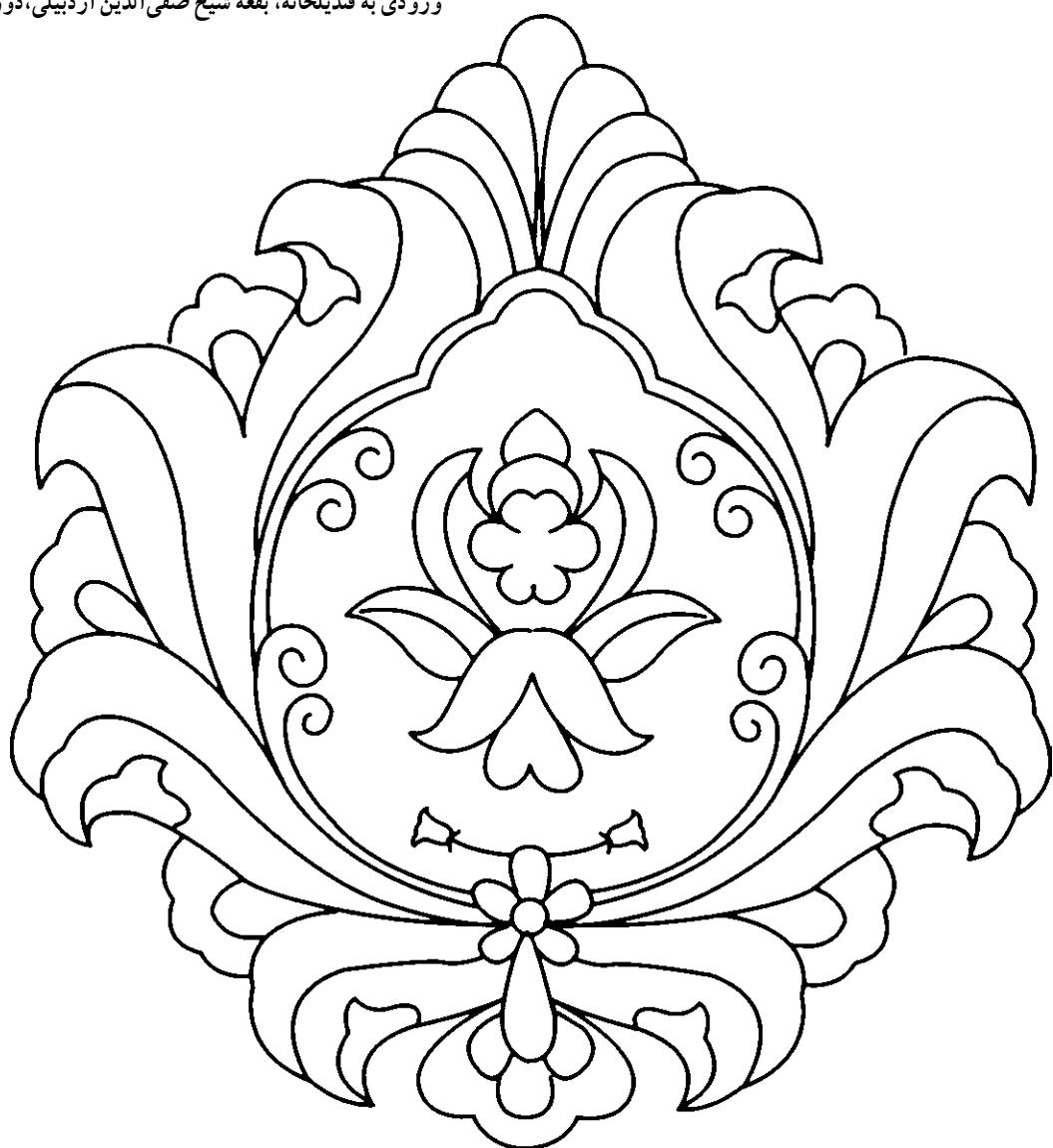
شكل ٤_١٧

تمرین

طرح زیر با راهنمایی هنرآموز خود به روش منبت قلمزنی کنید.

شکل ۱۸-۴-الف- گل شاه عباسی، منبت، بخشی از در نقره‌ای ورودی به قندیلخانه، بقعة شیخ صفی الدین اردبیلی، دوره صفویه

شکل ۱۸-۴-ب

ارزشیابی عملی ۳

طرح زیر را به روش ریزه کاری (زمینه پر) قلمزنی کنید.

شکل ۴-۱۹

مراحل تکمیل کار

پس از اتمام قلمزنی، مراحل زیر را در بخش قیربرداری و شستشو به ترتیب انجام دهید :

الف - جداسازی قیر

ب - شستشو

ج - پرداخت

الف - جداسازی قیر، که به دو روش زیر انجام پذیر است :

۱- حرارت دادن: این روش معمولاً در جداسازی قیر از ظروف گلدانی شکل، مورد استفاده قرار می‌گیرد. به این ترتیب که ظرف قلمزنی شده را مایل بر ظرف ذوب قیر به روی تکه‌گاهی قرار داده، با حرارت ملایم شعله‌افکن در ناحیه دهانه ظرف، قیر را بتدریج تخلیه کنید.

۲- شکستن قیر: ابتدا زمینه را در آب سرد گذاشته، سپس آن را بیرون آورده، به آرامی با ضربات چکش، قیر را از ظرف جدا کنید. قیربرداری به این روش برای زمینه‌های مسطح به کار می‌رود (شکل ۴-۲۰).

پس از جدا کردن قیر، زمینه را در ظرف نفت بگذارید، تا قطعه‌های ریز قیر در نفت حل شود.

دقت داشته باشد حین جداسازی قیر نکات زیر را رعایت

کنید :

۱- از دستکش و کفش ایمنی استفاده کنید.

۲- برای جابه‌جایی ظرف حرارت دیده، از انبر استفاده کنید.

۳- قبل از به کارگیری شعله‌افکن، آن را به طور کامل بازرسی کنید.

۴- مواد اشتعالزا را از دسترس دور کنید.

۵- پس از اتمام کار حتماً شیر کپسول گاز را بیندید.

ب - شستشو: برای زدودن چربی نفت از سطح بوم، آن را با محلول مایع ظرفشویی و آب بشویید.

ج - پرداخت: عمل پرداخت مرحله نهایی کار قلمزنی است که سبب زیبایی و بهتر نمایان شدن طرح می‌شود. در این مرحله، ماسک را بر روی صورت قرار داده سپس :

- ۱- اسیدسولفوریک ۹۰٪ را به نسبت ۱ به ۲۰ یا بیشتر با آب رقیق کنید^۱ و در ظرف پلاستیکی بزینید.
- ۲- زمینه قلمزنی شده را داخل ظرف اسید رقیق شده قرار دهید (شکل ۴-۲۱).

شکل ۴-۲۰

شکل ۴-۲۱

۱- برای رقیق کردن اسید ابتدا دستکش ایمنی پوشید و ماسک بزنید. سپس ده پیمانه (لیوان پلاستیکی) آب، داخل ظرف پلاستیکی درب دار که از قبل آمده کرده اید بزینید. اکنون درب ظرف اسید را باز کنید و با دقیق ^۱ لیوان پلاستیکی را از اسید پر کنید و به آب اضافه کنید. درب ظرف اسید را محکم بیندید. درب ظرف پلاستیکی را بگذارید و با حرکت دادن آرام، آب و اسید را حل کنید.

- ۱- دستگاه تهويه را روشن کنيد.
 - ۲- از دستکش ايمنی و ماسک استفاده کنيد.
 - ۳- اسيد رقيق شده را در ظرف پلاستيکي درب دار نگهداري کنيد.
 - ۴- بوم را از ظرف خارج کرده، با برس سيمى جواهرسازی سطح آن را صيقلى و برآق کنيد (شكّل ۴-۲۲).
 - ۵- بوم را با آب بشوبيد (شكّل ۴-۲۳).
- دقت داشته باشيد هنگام کار نکات زير را رعایت کنيد.

شكّل ۴-۲۲

شكّل ۴-۲۳

روش تکمیلی سیاه کاری یا دوده گذاری

برای جلوه پیشر بوم قلمزنی شده، می‌توانید از روش سیاه قلم استفاده کنید، بدین ترتیب که :

۱- مقداری روغن جلا را با پارچه تمیز بر سطح بوم بمالید.

۲- با پارچه خشک اضافه‌های روغن را از سطح بوم

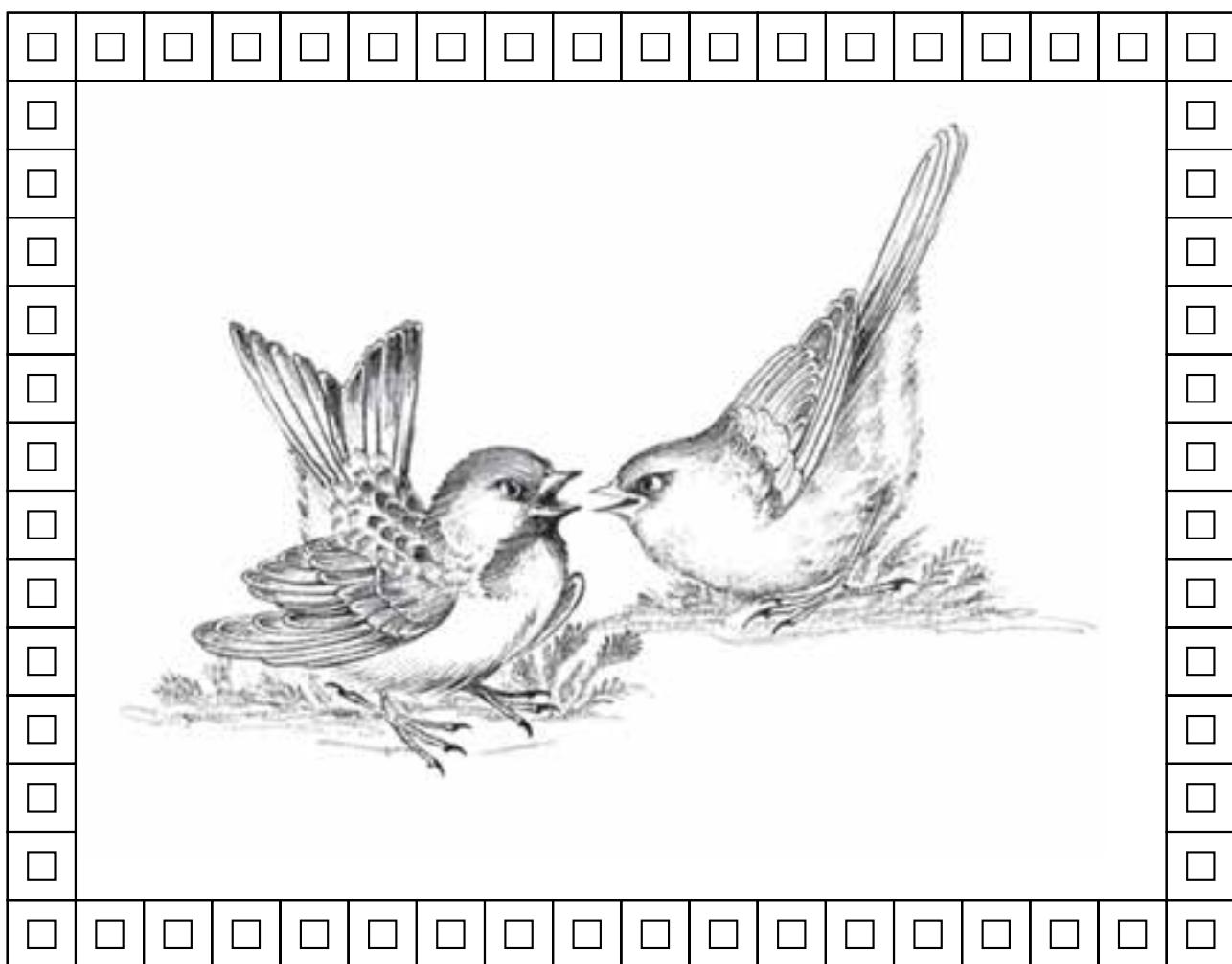
بردارید.

۳- قبل از خشک شدن روغن مقداری دوده را به روی

زمینه پاشید.

تمرین نهایی

شکل زیر را قلمزنی و تکمیل کنید.

شکل ۴-۲۴

ارزشیابی نظری

۱- روش‌های قلمزنی را توضیح دهید.

۱- برای جلا و پولیش کاری می‌توان از دستگاه سمباده پولیش استفاده کرد.

مطالعه آزاد

همان طور که قبل اگفته شد، یکی از شیوه های قلمزنی، «شیوه زمینه پر» است که در فصل ۴ با آن آشنا شدید و با تمرین بر روی نقوش گیاهی و حیوانی تجربه لازم را در اجرای این روش به دست آوردید. حال شما می توانید طرحهای خوشنویسی را نیز به شیوه زمینه پر قلمزنی کنید، بدین نحو که به جای قلم گرسواد، در قلمزنی خطوط دور ادور طرح خوشنویسی از قلم گرسوم استفاده کرده، با استفاده از قلم کف تخت، زمینه طرح را فرو ببرید و با ایجاد بافت در زمینه، به وسیله قلم گرسواد، یک تو و یادوتوجلوه خاصی به طرح بدهید.

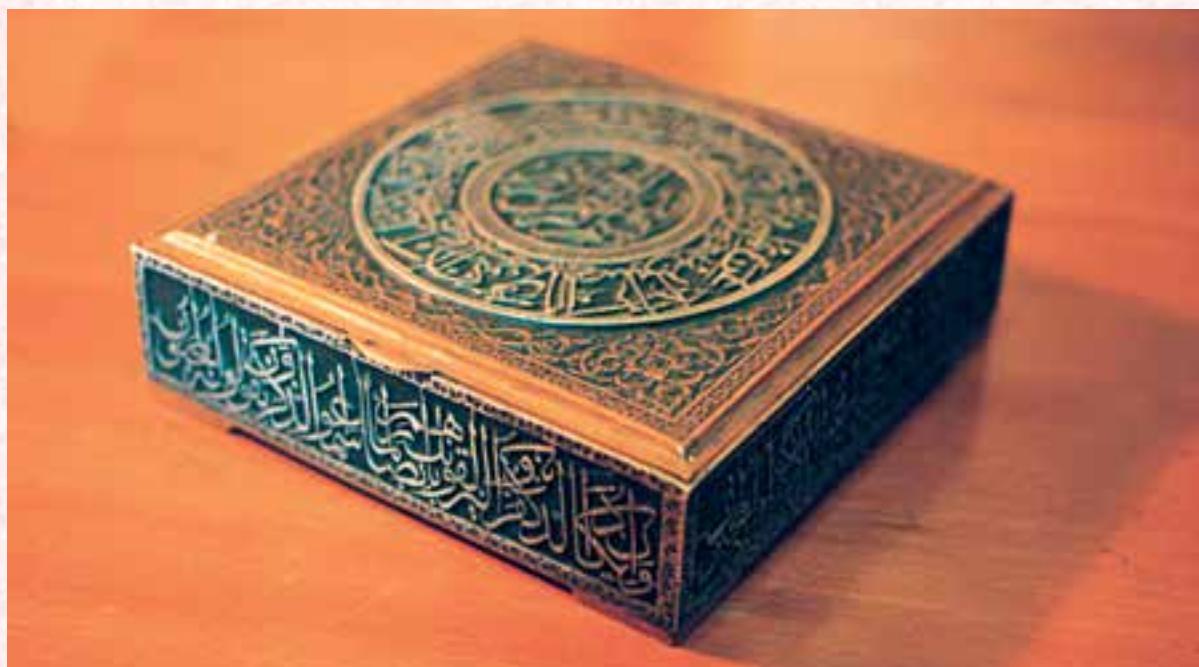

شكل ۲۵-۴ - الف - ساخت جعبه آقای پاکزاد، برش خط مرحوم استاد احمد فرهنگیان، قلمزنی استاد نامجو، جنس مس و نقره، سازمان میراث فرهنگی کشور

مراحل اجرا: پس از تثبیت طرح بر روی بوم، با استفاده از قلم گرسوم دور ادور طرح خوشنویسی را قلم می‌زنیم تا طرح از زمینه جدا شود، سپس متناسب با طرح با استفاده از قلمهای کف تخت ریز و یاد رشت، سطح زمینه را تا حدی فرو می‌بریم که طرح خوشنویسی حالتی نیم بر جسته پیدا کند. بعد از آن که تمام زمینه اطراف طرح را با کف تخت فرو بر دیم متناسب با طرح با قلم گرسوم ریز یاد رشت آن را بافت می‌دهیم. برای افزایش جلوه طرح می‌توان روی بافت ایجاد شده را با قلم یک تو یا دو تو تزیین کرد.

در پایان کار بهتر است مجدداً با قلم گرسوم، دور ادور خطوط طرح را قلمزنی و پس از اتمام قلمزنی، آن را پرداخت و دوده گذاری نماییم.

حال که با روش «زمینه پر» آشنا شدید می‌توانید بنا به سلیقه خود، طرحهای منتخب خود را به این روش قلمزنی کنید.

شكل ۴-۲۵-ب

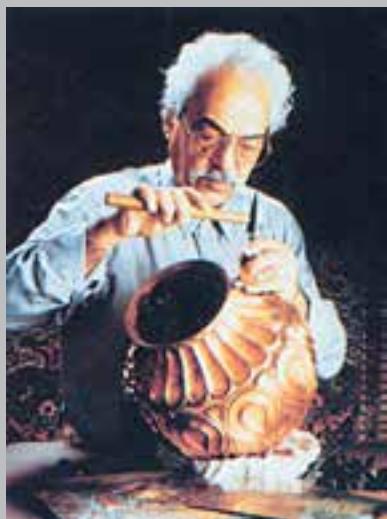

شكل ۴-۲۵-ج

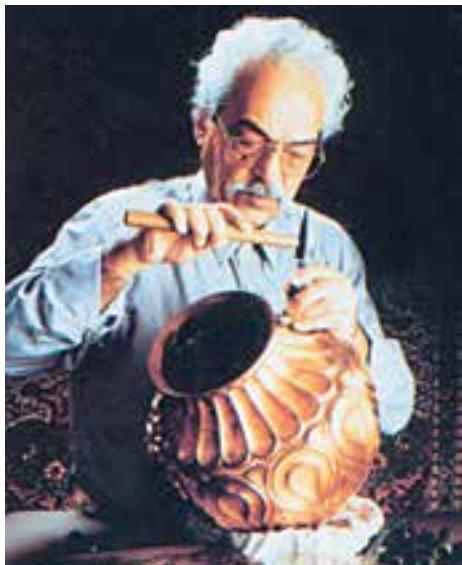

پیوست

استادان قلمزن و آثار معاصر

استاد محمود دهنوی در سال ۱۳۳۴ به استخدام اداره کل هنرهای زیبا درآمد و بیش از ۲۶ سال کارگاه قلمزنی این اداره را با هدف توسعه، تعلیم و احیای این رشته اداره نمود و پس از دوران بازنشستگی چند سالی در دانشگاه هنر و دانشکده هنر دانشگاه الزهرا به تدریس هنر قلمزنی و طراحی سنتی پرداخت. نمایشگاههای متعددی از آثار استاد در داخل و خارج از کشور برگزار شده است. استاد محمود دهنوی بعد از ساخت ضریح حضرت رضا (ع) در سال ۱۳۸۰ وفات یافتند.

شکل ۱

شکل ۲

قلمزنی معاصر ایران امروزه بیشتر در شهرهای اصفهان، تهران و شیراز انجام می‌شود.^۱ جنس ظروف و لوحه‌های قلمزنی شده بیشتر از مس و برنج می‌باشد، نقوش مورد استفاده نیز معمولاً از نقوش دوره‌های ممتاز و برجسته قلمزنی در تاریخ ایران است. البته در بین هنرمندان معاصر این رشته کارهای جدیدی با الهام از این دورانها انجام شده است که مشاهده و مطالعه این آثار در گنجینه‌های کشور، به ویژه گنجینه صنایع دستی ایران، سازمان میراث فرهنگی، تماشگاه تاریخ در تهران به هنرجویان توصیه می‌شود.

از اساتید معروف و معاصر هنر قلمزنی آقایان: مرحوم دهنوی، علاقه‌مندان، ظریف، هاکوپیان، نامجو، فیناستیان و ... می‌باشند. در این بخش شما را با زندگی سه تن از این عزیزان آشنا می‌کنیم.

زنده‌یاد استاد مرحوم محمود دهنوی متولد ۱۳۰۵ — اصفهان

استاد ۸ ساله بود که در کارگاههای قلمزنی به آموختن و کار در این رشته مشغول شد. ذوق، اشتیاق و استعداد سرشار او باعث شد که به زودی مستقل شود و به اداره کارگاههای قلمزنی پردازد. طراحی را از مکتب مرحوم استاد حاج مصوروالملک فرا گرفت و به توصیه ایشان، سالها نقوش بنای تاریخی اصفهان را مورد مطالعه قرار داد. در ادامه این بررسیها تحقیق درباره طرحها و نقوش ادوار تاریخی ایران، (همامنشیان، اشکانیان، ساسانیان و سلجوقیان) را شروع کرد. او بر این اعتقاد بود که قلمزن باید ابتدا از گذشتگان پیروی کرده و بعد از بهره‌گیری و آشنایی کامل با آثار و سبکهای گذشته، نوآوری کند. او هنرمندی بود که توانست قلمزنی و زرگری دوران هخامنشی و ساسانی را که ناشناخته مانده بود با همانندسازی آثار آن دوره، کشف و احیا کند.

سی تا چهل قطعه از این آثار و همچنین آثاری به شیوه دوره سلجوqi که تلفیقی از برنج و نقره می‌باشد در موزه هنرهای ملی ایران نگهداری می‌شود. ضمن خلق این آثار، استاد با الهام از دورانهای تاریخی هنر ایران، آثار بدیعی در رشته قلمزنی خلق کرده است.

۱— در شهر کرمان با استفاده از فلهایی که نوک آنها به شکل طرح کامل یک گل کامل ساخته شده، سینهها و ظروف کاربردی قلمزنی می‌شود.

شکل ۳ – اثر استاد محمود دهنوی

شکل ۴

(ب)

استاد احمد فیناستیان، متولد ۱۳۱۶—اصفهان در اصفهان از ۸ سالگی تزد استاد محمود فرشیزاده قلمزنی را آغاز کرد و پس از ۱۰ سال تجربه‌اندوزی به تهران آمد و مدت پاترده سال نیز زیر نظر استاد دهنی، فراگیری قلمزنی را ادامه داد. ایشان از سال ۱۳۴۵ به استخدام وزارت فرهنگ و هنر (میراث فرهنگی کشوری) درآمد و اکنون مدیریت کارگاه قلمزنی میراث فرهنگی را به عهده دارد، همچنین در دانشگاه سوره و دانشکده میراث فرهنگی و گردشگری، مشغول به تدریس است. آثار استاد فیناستیان در موزه چهل ستون اصفهان، موزه هنرهای ملی ایران و میراث فرهنگی نگهداری می‌شود.

(الف)

شکل ۵ — استاد فیناستیان، جنس برنج، روش نیم منبت، زمینه پُر، سبک سلجوقی، ارتفاع ۲۹ سانتیمتر، دهانه ۹ سانتیمتر، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

نگهداری می‌شود. از ابتكارات استاد نامجو در هنر قلمزنی روش به کارگیری و استفاده از قلمها، در اجرای نقوش خط و خوشنویسی است.

استاد از سال ۱۳۶۴ در دانشگاه هنر و دانشکده هنر دانشگاه الزهرا مشغول تدریس بوده و در تعداد زیادی نمایشگاه نیز شرکت داشته است. ایشان در سال ۱۳۷۸ با حضور در بخش هنرهای قرآنی در نمایشگاه بین‌المللی قرآن، لقب «خادم قرآن» را به خود اختصاص دادند.

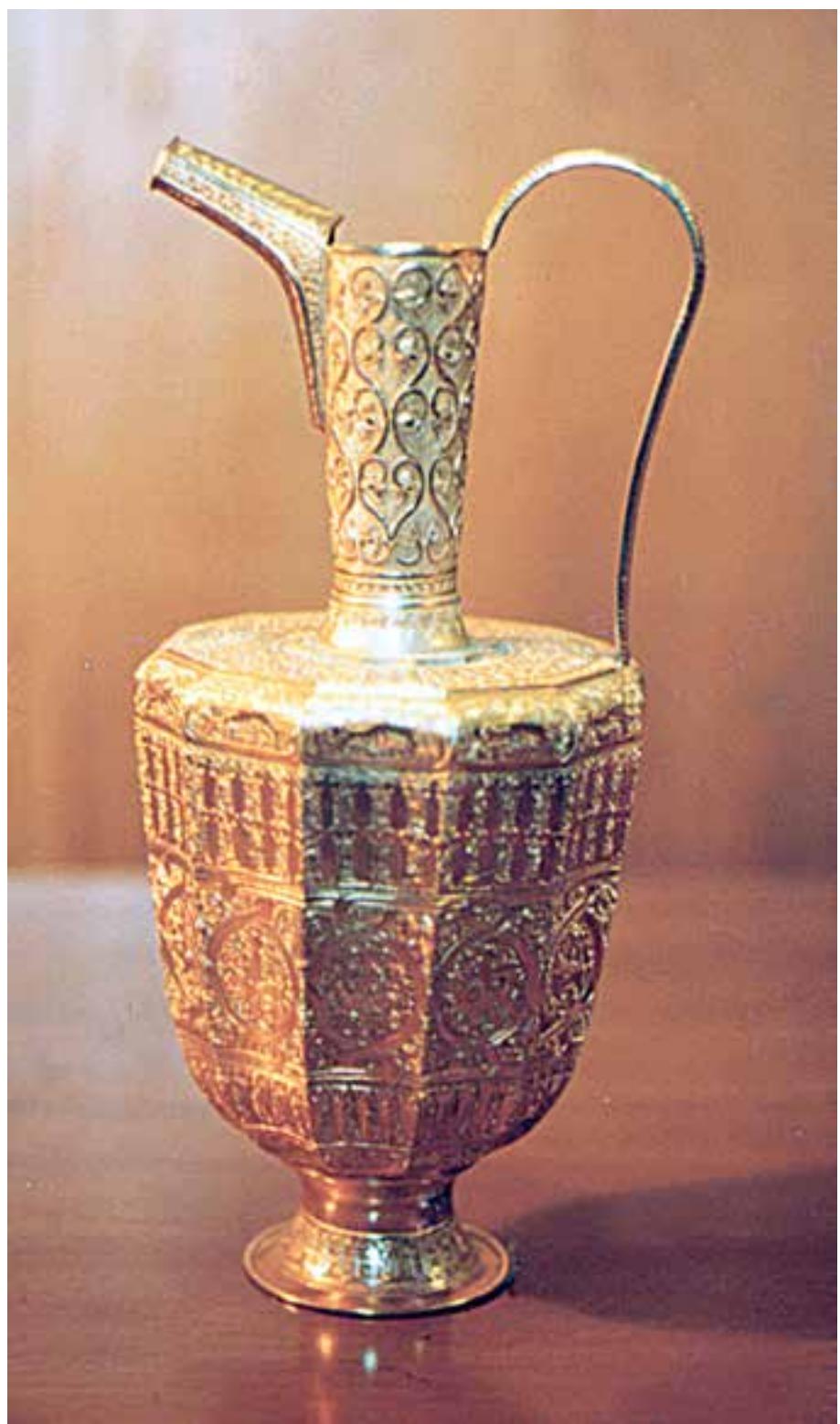
استاد محمدرضا پوشیده نامجو متولد ۱۳۲۲—رشت از ۱۰ سالگی فراغتی قلمزنی را تزد استاد علاقه‌مندان شروع کرد. سپس تحت نظرات استاد دهنوی آن را ادامه داد. ۱۵ ساله بود که قلمزنی را به طور مستقل آغاز کرد. در سال ۱۳۴۷ به استخدام وزارت فرهنگ و هنر—میراث فرهنگی کشوری—درآمد و تاکنون در این سمت مشغول به کار است. او آثاری را با تلفیق روش و نقوش دوران ساسانی، صفوی و سلجوقی خلق کرده است. این آثار زیبا و نفیس در موزه بهارستان و میراث فرهنگی

شکل ۶

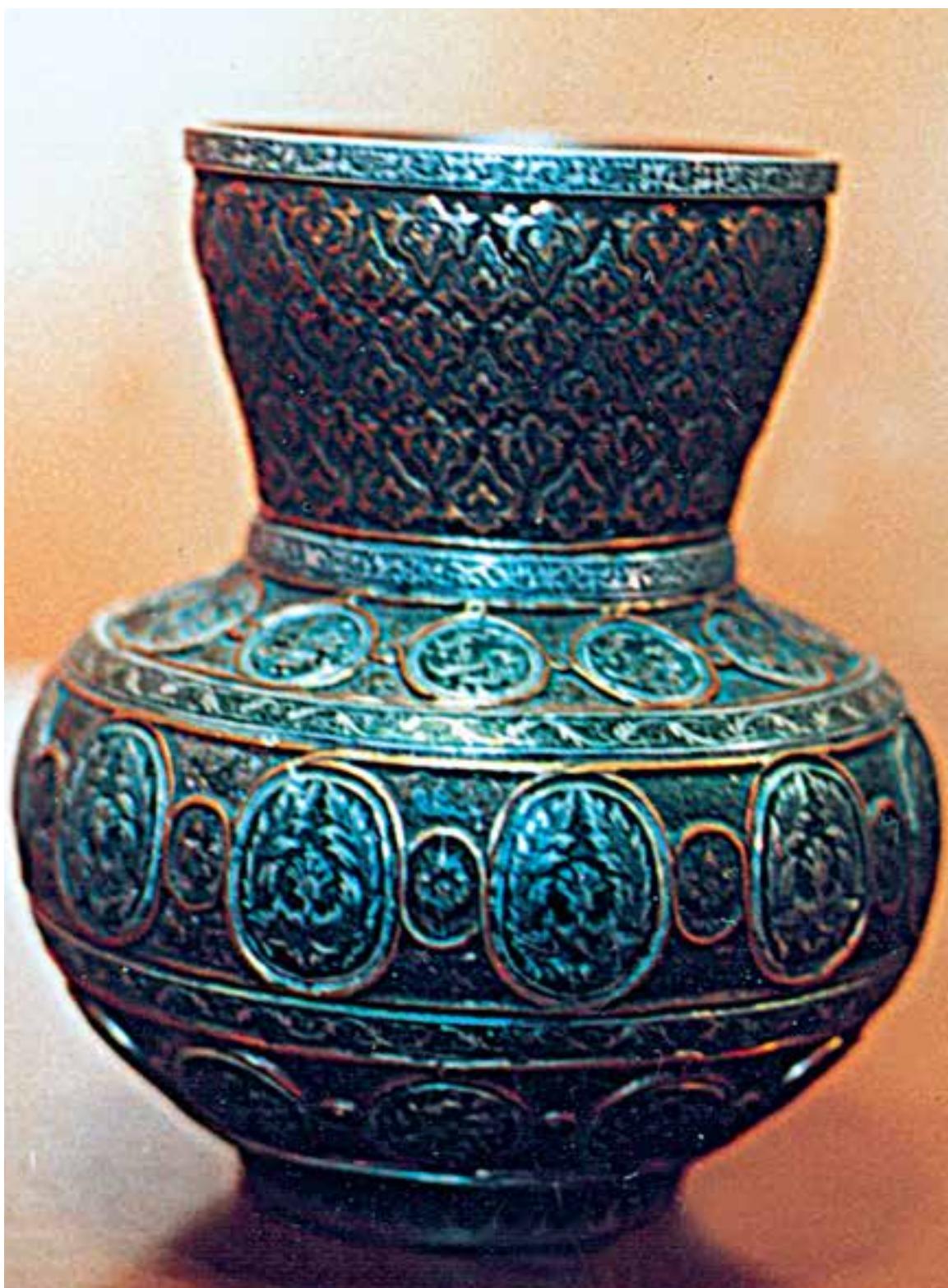
شکل ۷—استاد نامجو، جنس برنج، روشن برنج، سبک ساسانی، ارتفاع ۱۹ سانتیمتر، دهانه ۹ سانتیمتر، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

شکل ۸ — استاد خواجه شیرانی، جنس برنج، روش زمینه پر، سبک سلجوقی، ارتفاع ۳۰ سانتیمتر، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

شکل ۹— استاد نامجو، جنس مس، روش نیم منبَت، سبک ساسانی، ارتفاع ۲۲ سانتیمتر، دهانه ۱۰ سانتیمتر، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

شکل ۱۰— استاد فیناستیان، جنس مس و نقره، روش نیم منبت، سبک صفوی، ارتفاع ۲۱ سانتیمتر، دهانه ۱۲ سانتیمتر، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

شکل ۱۱—تکوک مسی، اثر صبا جعفری، جُنده کاری، سال ۱۳۸۱، محل اجرا: سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

شکل ۱۲—قلمدان برنجی، اثر ندا حامدی، زمینه پُر، سال ۱۳۸۰، محل اجرا: سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

شکل ۱۳—لوح مشبک برنجی (خط ثلت)، اثر ندا حامدی، تمام مشبک، سال ۱۳۸۰، محل اجرا: سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

فهرست منابع

- ۱- احسانی، محمدتقی، هفت هزار سال هنر فلزکاری در ایران، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۶۸
- ۲- بروین، پروین، «مقاله‌نگاهی به تحول صنعت فلزکاری در ساخت اشیاء هنری در ایران» نشریه هنر و مردم، نشر وزارت فرهنگ و هنر، ش ۷۳ و ۷۵، آبان ۱۳۴۷
- ۳- بیانی، سوسن، جزو هنر فلزکاری اسلامی
- ۴- پوپ، آپهام، هنر ایران ترجمه ناتل خانلری، پرویز، نشر فرانکلین، اردیبهشت ۱۳۳۸
- ۵- تذهیبی، مسعود و شهبازی فریده، تقشمایه‌های ایرانی، انتشارات سروش، سال ۱۳۷۴
- ۶- جنیدی، فریدون، نامه فرهنگ ایران، نشر بنیاد نیشابور، بهار ۱۳۶۴
- ۷- جی. دوری، کارل، هنر اسلامی، ترجمه مرزبان، پرویز، نشر فرزان، ۱۳۷۴
- ۸- خدادادیان، اردشیر، آریایی‌ها و مادها، نشر اصالت تنشی، ۱۳۷۶
- ۹- ر. دبلیوفریه، هنرهای ایران، ترجمه پرویز مرزبان، نشر فرزان، ۱۳۷۴
- ۱۰- رجی اصل، موسی، نقش و رنگ در بقیه شیع صفی الدین اردبیلی، انتشارات سازمان میراث فرهنگی، چاپ اول، سال ۱۳۸۱
- ۱۱- سمسار، محمدحسن و ذکاء یحیی، آثار هنری ایران، نشر نخست وزیر، ۱۳۵۷
- ۱۲- طلابی، حسن، باستان‌شناسی و هنر ایران، نشر سمت، ۱۳۷۴
- ۱۳- عمرانی، بهروز، «نشریه میراث فرهنگی»، ش ۴، اردیبهشت ۱۳۷۸
- ۱۴- عمید، حسن، فرهنگ عمید، انتشارات امیرکبیر
- ۱۵- کریستی ویلسن، ج، تاریخ صنایع ایران، ترجمه عبدالله فربار، نشر وزارت معارف، ۱۳۱۷
- ۱۶- گشايش، فرهاد، تاریخ هنر ایران و جهان، نشر عفاف، ۱۳۷۸
- ۱۷- گلاگ، جی و سومی هنراموتو، سیری در صنایع دستی ایران، نشر بانک ملی ایران، ۱۳۵۵
- ۱۸- گیرشمن، رمان، هنر ایران، ترجمه عیسی بهنام، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۱
- ۱۹- گیرشمن، رمان، هنر ایران، ترجمه فرهوشی، بهرام، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۰
- ۲۰- ماقچیانی، حسینعلی، آموزش گل و مرغ، کتاب اول، انتشارات کلهر، چاپ اول، سال ۱۳۸۱
- ۲۱- معین، محمد، فرهنگ فارسی، انتشارات امیرکبیر

- ۲۲— موسوی اسدزاده، سیامک، «لرستان پژوهی»، ش ۱ و ۲، بهار و تابستان ۱۳۷۷
- ۲۳— ویلسون، او، طرحهای اسلامی، ترجمه ریاضی، محمدرضا، شر سمت، بهار ۱۳۷۷
- ۲۴— یاحقی، محمدجعفر، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران ۱۳۷۵
- ۲۵— یاوری، حسین، تاریخچه فلزکاری، نشر سازمان صنایع دستی ایران، ۱۳۷۳
- ۲۶— ...، استاندارد صنایع دستی، نشر سازمان صنایع دستی ایران
- ۲۷— لغت‌نامه دهخدا

۲۸— CHOGH MISH

Volume I, The first five seasons of excavations, 1961, 1971

part 2, plates by, Pinhas Delougas and Helen J. Kantor

edited by: Abbas Alizadeh

آموزشگاه کنکور هنر سی رنگ

کلیه حقوق مادی و معنوی این کتاب برای
شرکت چاپ و نشر کتاب های درسی ایران محفوظ می باشد.

www.chap.sch.ir

WWW.30RANG-ART.COM

شعبه مرکزی:

خیابان شریعتی، دویست متر بالاتر از پل سید خندان، نبش کوچه ی حافظ،
ساختمان ایستا طبقه ی دوم، واحد سه

تلفن تماس: ۰۲۱۲۲۸۶۹۱۴۵-۰۲۱۲۲۸۸۷۴۷۰